

Att Förstå Islam

Förord	1	Islams gudsbegrepp	19
Förord	5	Guds egenskaper	20
Bilaga 1	5	Guds enhet	20
Bilaga 2	5	Den troendes inställning	20
Bakgrund	6	Vad de säger om Islam	22
Islam och Muslim	6	Vad de säger om Muhammad	25
"Islam" - vad betyder det?	6	Vad de säger om Koranen	28
"Muslim" - vem är muslim?	6	Din och Shari'a	31
Budskapets sammanhang	7	Skillnaden mellan Din och Shari'a	31
Islams fem pelare	7	Shari'as källor	31
Människan och den fria viljan	8	Fiqh	31
Koranen och Hadith	8	Tasawwuf	32
Begreppet Gudsdyrkan	8	Shari'a - dess natur och innebörd	33
Islamisk livsföring	9	Shari'a - rättigheter och skyldigheter	33
Historia	9	Guds rättigheter	33
Sekter inom Islam	10	Jagets rättigheter	33
<i>Ahmadiya</i> - rörelsen (Qadyani)	10	Andra människors rättigheter (eller skyldigheter gentemot andra)	33
Islams logiska appell	10	33
Islam - lösningen på nutidens problem	10	Föreskrifter i Shari'a som berör familjen:	33
Människans broderskap	10	Arvslagen i Islam:	33
Trosartiklarna	11	Alla varelsers rättigheter:	34
1. Tron på Guds enhet - " <i>Tawheed</i> "	11	Mänskliga rättigheter i Islam	35
2. Tron på Guds änglar	11	Mänskliga rättigheter i en islamisk stat	36
3. Tron på Guds böcker	11	Förbud mot ärekränkning:	36
4. Tron på Guds profeter	12	Privatlivets helgd:	36
5. Tron på livet efter döden	12	Rätten till personlig frihet:	36
6. Qadar	13	Rätten att protestera mot tyranni:	36
Slutligen	14	Yttrandefrihet:	36
Begreppet Gudsdyrkan inom Islam	15	Föreningsfrihet:	37
		Samvetes - och trosfrihet:	37
		Skydd av de religiösa känslorna:	37

Skydd mot godtyckligt fängslande:.....	37	Abort.....	47
Jämlikhet inför lagen:.....	37	Adoption.....	47
Styresmännen står inte över lagen:.....	37	Konstgjord befruktning med donator.....	48
Rätten att delta i statens angelägenheter:.....	37	Sterilisering.....	48
Islams moraliska system.....	39	Moskéns betydelse i Islam.....	49
Gudsfruktan.....	40	Historisk bakgrund.....	49
Sociala plikter.....	40	Moskén som helig plats.....	50
Föräldrar.....	41	Moskén som kulturspridare.....	51
Övriga släktingar.....	41	Moskén som kärnan i ett socialt nät.....	51
Grannar.....	41	Familjeliv i Islam.....	52
Islam i Sverige.....	42	Vad en muslim måste veta om livsmedel.....	55
De islamiska riksförbundens syften.....	42	Halal - födan.....	55
Problem rörande de islamiska församlingarna.....	42	Näringsvanor.....	55
De islamiska församlingarnas målsättning.....	43	Matvanor som krävs i Islam.....	55
Anmärkningar mot den islamiska kallelsens (Da'wah) nuvarande former.....	43	Mat som är Haram.....	56
Utvägar och förslag:.....	43	Beträffande fetter och oljor.....	57
Specifisering av de områden som arbetarna inom kallelsen måste inrikta sina ansträngningar på.....	44	Beträffande andra ämnen.....	57
Faktorer som påverkar muslimska barn.....	44	Tillsatser.....	58
Omskärelse för pojkar.....	44	Angående vissa tillsatsers ursprung.....	58
Vårdnadshavare till muslimska barn.....	44	Färgämnen.....	58
Problem som muslimska barn dagligen konfronteras med:.....	45	Antioxidationsmedel.....	58
Vid födelsen.....	45	De förbjudna livsmedlens påverkan på karaktären.....	59
I skolan.....	45	Förbudet mot alkohol.....	60
Lösningen på problemen.....	45	Alkoholens ursprung.....	60
Muslimska kvinnor.....	46	Förbud mot alkohol.....	60
Hejab.....	46	Skäl för förbud.....	61
Muslimska män.....	46	Medicinsk behandling med alkohol.....	62
Värnpliktiga muslimer.....	47	Litteraturförteckning.....	63
Internerade muslimer.....	47	Bilagor.....	64
		Vissa ingredienser i livsmedel.....	64
		1 Gris.....	64

2 Blod	64	Testamente i Islam.....	81
3 Alkohol.....	64		
4 Gelatin	64		
Tillsatser som härrör från svin	65		
Halal mat	65		
Margarinbolaget	65		
Övriga.....	66		
Choklad och konfektyrer utan animaliska råvaror	66		
Produkter inom Marabou Livs sortiment utan animaliska råvaror	67		
Regler för Halal slakt	67		
Islams åsikt om slakt av djur med elektrisk chock.....	68		
Av Sheikh Abdulaziz bin Baz	68		
Den islamiska kalendern	69		
Muslimska helgdagar	69		
Fredag (Jumu'ah)	70		
Högtider i enlighet med <i>Sunna</i>	70		
Muslimska ceremonier	72		
1. Aqd Nikah (äktenskapskontraktet).....	72		
2. Vid barnafödsel	73		
3. Vid dödsfall	73		
4. Vid begravning.....	74		
Döden och Islam.....	75		
Döden	75		
Dödsbegreppet.....	75		
Livet efter detta	77		
Arv I Islam	80		
Vem får arva?	80		
Vem får inte arva?	80		
Män som får arva.....	80		
Fördelning av arven:.....	80		

Förord

Det finns ett primärt och enkelt faktum rörande religionen Islam och det sätt på vilket den verkar i människornas liv, som trots all sin enkelhet ständigt glöms eller missförstås. Man gör allvarliga misstag när man studerar denna religion vad gäller såväl dess grundläggande natur som dess historiska realitet, dess nuvarande existens och dess framtid. I denna rapport vill vi också understryka att Islam har en vittomfattande kod för vägledning inom varje aspekt av; det mänskliga livet, socialt, kulturellt, ekonomiskt, personligt och administrativt nationellt såväl som internationellt.

I denna rapport har vi undvikit att behandla exakta detaljer och istället strävat efter att informera och upplysa det svenska samhället om Islam och muslimernas traditioner, vanor, kultur och de svårigheter som möter muslimerna och hindrar dem att anpassa sig till det svenska samhället och dess levnadssätt. På motsvarande sätt har vi framställt det islamiska levnadsmönstret samt försökt avtäckas visdomen bakom det. Islamiska församlingen i Uppsala vill tacka alla som ställt upp för att förverkliga denna rapport, bland andra Mahmoud Aldebe som projektledare, Karima Mokhtari, Monjia Sonnius. Anders Bilal Uhlin, Dr Hassan Mohammad Al Amir och Jamila som översättare och maskinskriverska. Vi vill tacka alla som har hjälpt till med material och till slut vill vi också tacka Statens invandrarverk, som genom sitt stöd och projektbidrag gjort det möjligt för oss att förverkliga denna rapport.

Islamiska församlingen, Uppsala

SVERIGES MUSLIMSKA FÖRBUND

Bilaga 1

Vårt syfte med denna rapport är:

Fortsätta insatser för första, andra och till och med tredje generationens invandramuslimar

En fortsatt samverkan mellan muslimska församlingar och svenska myndigheter för att anpassa lagen så att minoriteter får praktisera sin religion helt öppet och fritt.

Initiativ till en dialog mellan muslimerna och det svenska samhället

Bilaga 2

Det största problemet för muslimerna har utgjorts av myndigheterna och det omgivande majoritetssamhället. Man talar om religionsfrihet, om begreppen kultur och religion, men på ett helt svenskt sätt som är totalt främmande för muslimerna. Det svenska samhället tänker alltför svenskt. Man borde därför ta initiativ till en dialog mellan muslimerna och det svenska samhället.

Bakgrund

Islam och Muslim

Många religioner i världen har fått sitt namn antingen efter sina grundare eller efter det samhälle eller den nation i vilken respektive religion föddes.

Kristendomen, till exempel, har fått sin benämning efter namnet på dess profet, Jesus Kristus. Men så icke Islam. Denna religion har det unika särdraget att den inte har någon association till en speciell person eller till ett särskilt folk. Ordet Islam meddelar inte någon sådan relation - för Islam tillhör inte någon särskild person, något särskilt folk eller land. Islam är inte en produkt av någon mänsklig hjärna, inte heller begränsas den till något särskilt samhälle. Islam är en universell religion och dess mål är att i människan skapa och utveckla Islams ställning och egenskaper.

Uttrycket muhammedanism eller muhammedaner är en helt felaktig beteckning för Islam och djupt kränkande mot dess anda.

Muhammad är inte muslimernas gud utan endast Guds sändebud, därför tycker inte muslimerna om att kallas muhammedaner. Islam är i själva verket en egenskapsbenämning. Vem som än har dessa egenskaper, må han sedan tillhöra vilken ras, vilket samhälle, land eller stam som helst, är en muslim. Enligt Koranen (muslimernas heliga bok) har det bland alla folk och i alla tider funnits goda och rättfärdiga människor som hade dessa egenskaper - och alla var och är muslimer. Detta för oss automatiskt till frågan: "Vad betyder Islam och vem är muslim?"

"Islam" - vad betyder det?

"Islam" är ett arabiskt ord och det betyder underkastelse överlämnande och Lydnad. Som religion står Islam för fullständig underkastelse och lydnad inför Allah. En annan bokstavlig betydelse av ordet "Islam" är "fred/frid" och detta betyder att det bara är genom underkastelse och lydnad inför Allah, som man kan uppnå verklig frid i kropp och själ. Ett sådant liv i lydnad ger hjärtat frid och upprättar en verklig fred i samhället som helhet.

"Muslim" - vem är muslim?

En muslim är en människa som frivilligt accepterar Guds högsta myndighet och som strävar efter en total omläggning av hela sin tillvaro, så att den blir i överensstämmelse med Guds uppenbarelser. En muslim arbetar likaledes på att bygga upp sociala institutioner, som avspeglar Guds vägledning. En muslim tror på det gudomliga ursprunget hos alla religioner i världen. Islams heliga bok förklarar att Gud upprest profeter i alla nationer för att vägleda människorna till den sanna och rätta vägen. Eftersom Han är den Kärleksfulle Skaparen och Uppehållaren av hela världen, kan Han inte bli partisk och utvälja endast en nation för att uppenbara sitt budskap. En muslim måste tro på profeterna i alla Guds religioner.

Han kanske känner sig bedrövad över hur judarna och de kristna delvis har övergett och förvanskad Mose och Jesu ursprungliga läror, men han kan aldrig tala emot dessa religioners heliga profeter, för han har blivit vägledad av den Heliga Koranen att tro på dem som Guds sanna ords rättfärdiga profeter. Han har samma respekt och kärlek för dem som han har för profeten Muhammad (frid över honom).

Budskapets sammanhang

Islam är inte någon ny religion. Dess budskap och vägledning är samma budskap och vägledning som Gud uppenbarat för alla sina profeter. "Säg: vi tror på Gud och på det Han uppenbarat för oss och på det han uppenbarat för Abraham och Ismael och Isak och Jakob och Stammarna, och på det som blev givet Moses och Jesus och alla andra profeter av deras Herre. Vi gör ingen skillnad på dem och vi underkastar oss Honom." (Koranen 3.85). Det budskap som uppenbarades för profeten Muhammad (frid över honom) är Islam i sin allomfattande, fullständiga och slutgiltiga form. Det kommer ingen annan profet eller något annat sändebud från Gud eller profeten Muhammad (frid över honom). Hans livsföring är det bästa exemplet för muslimerna. Det budskap han delgivit oss är det avgörande och slutgiltiga budskapet för dem som tror på Gud.

Islams fem pelare

Varje handling som utförs med avsikten och vetskapen om att den uppfyller Guds vilja, betraktas i Islam som gudsdyrkan. De fem pelarna utgör en ram på vilken det andliga livet byggs.

1. Trosbekännelsen: "Jag vittnar att det inte finns någon gudom annan än Gud och jag vittnar att Muhammad är Guds sändebud." Muhammads profetskap förpliktigar alla muslimer att följa hans exempel.
2. Bönerna: Dessa skall utföras fem gånger om dagen. Bönerna styrker och uppmuntrar tron på Gud och inspirerar människan till en strävan mot högre moral och att uppfylla sina plikter som muslim i enlighet med Guds uppenbarelser i Koranen och profeten Muhammads exempel. Bönerna skapar jämvikt mellan kropp och

själ, renar hjärtat och kontrollerar begären och frestelserna till att handla felaktigt och ont.

3. Fastan: Fastan under månaden Ramadan innebär en försakelse av mat, dryck och sexuell aktivitet från gryning till solnedgång samt intensifierad avhållsamhet från att nära onda avsikter eller önsknningar. Fastan lär oss att utöva kärlek, uppriktighet och gudsfruktan och den utvecklar ett sunt socialt medvetande, tålmod, osjälviskhet och viljestyrka.
4. *Zakat*: Ett årligt belopp räknat på en viss summa av ens tillgångar och som bl.a. distribueras bland behövande.
5. Pilgrimsfärden (*Hajj*): Skall företas till Mecka en gång i livet under förutsättning att man äger medlen härför.

Guds storhet

Islam påbjuder tro på Guds storhet och allsmäktighet. Denna tro gör människan medveten om universums meningsfullhet och sammanhang och om människans plats häri. Den avlägsnar all fruktan och vidskeplighet genom att frambringa vetskap om Gud och om människans roll gentemot Honom.

Tron skall uttryckas och bevisas i handling, tron i sig själv är inte nog. Tron på Gud kräver att vi betraktar hela mänskligheten som en stor familj under Guds allmakt. Islam avvisar iden om ett utvalt folk och låter tron på Gud och på goda gärningar vara den enda vägen till paradiset. På så sätt etableras en direkt förbindelse med Gud - öppen för alla och utan någon medlare.

Gud skapade inte allenast människan och universum, utan Han är också Lagstiftaren, Vägledaren och Domaren. Alla människor kommer att återuppstå inför Honom och stå till räkenskap för vad de gjort i denna världen. De som följt sanningens och rättfärdighetens

bud skall bli belönade, medan de som godtagit falskhet och förtryck skall bli straffade.

Gud lyssnar till människans böner och hjälper dem som söker Honom att handla riktigt. Gud är Nådig och Barmhärtig. Var och en, man eller kvinna, som uppriktigt söker Guds förlåtelse, kan börja ett nytt liv. Gud säger i Koranen: "Glädje skall vederfaras dem, som tro och göra goda gärningar, samt ett välsignat hem att återvända till." (Koranen 14:29). Och profeten Muhammad (frid över honom) sade: "Gud accepterar inte tro, om den inte uttrycks i gärningar, och accepterar inte gärningar om de inte paras med tro." Islam är alltså en enkel, rationell och praktisk religion.

Människan och den fria viljan

Människan är Guds högsta skapelse och hon väljer sin egen väg. Utrustad med talrika möjligheter är hon förhållandevis fritt ställd med avseende på vilja, handledning och val. Gud har anvisat människan den rätta vägen, och profeten Muhammads (frid över honom) hela tillvaro utgör ett perfekt exempel. Människans framgång och frälsning ligger i att följa dessa anvisningar. Islam lär oss om människans okränkbarhet och skänker alla samma rättigheter utan att ta hänsyn till ras eller kön.

Guds lag, som den framställs i Koranen och som den kommer till uttryck i profeten Muhammads livsföring, är i allt upphöjd över allt och alla. Det gäller för både hög och låg, både furste och bonde, både härskare och undersåte.

Koranen och Hadith

Koranen är Guds sist uppenbarade ord och den grundläggande källan till Islams lärdomar och lagar. Koranen handlar om trons fundament, moral, mänsklighetens historia, Gudsdyrkan, vetenskap, visdom, förhållandet mellan Goda människa samt alla sidor av människors sociala liv och inbördes förhållanden. Omfattande anvisningar om hur ett sunt och harmoniskt samhällssystem inom social rättfärdighet, ekonomi, politik, lagstiftning, rättsvetenskap och internationella förbindelser kan byggas upp, är också viktiga beståndsdelar av Den Heliga Koranen.

Profeten Muhammad själv kunde varken läsa eller skriva. Koranen uppenbarades för honom och han förde uppenbarelserna vidare till sina följeslagare som memorerade dem och nedtecknade dem under profetens ledning. Koranens ursprungliga och fullständiga text finns tillgänglig för alla på arabiska, det språk på vilket den uppenbarades av Gud. Översättningar av texten har gjorts till många språk men dessa är ej att jämföras med den arabiska originaltexten. Hadith är profeten Muhammads lärdomar, uttalanden och gärningar, som noggrant insamlats och nedtecknats av hans följeslagare.

Begreppet Gudsdyrkan

Islam accepterar inte tomma ritualer, utan kräver avsikt och handling. Att tillbe Gud är att känna Honom och att älska Honom, och att handla enligt Hans lagar i livets alla angelägenheter, att påbjuda godhet och att förbjuda felaktiga handlingssätt och förtryck, att utöva välgörenhet och rättfärdighet och att tjäna Gud genom att tjäna mänskligheten.

Den Heliga Koranen framställer detta begrepp på följande upphöjda sätt: "Rättfärdigheten består ej i att vända ansiktet mot öst eller väst, utan (sant) rättfärdig är den som tror på Gud och den yttersta dagen och änglarna och Skriften och profeterna och som av kärlek till Honom giver av sin egendom till släktingar och de föräldralösa och de fattiga och de vägfarande och de bedjande och som friger slavar och håller bön och betalar *Zakat*. Och likaledes de, som uppfylla löften när de hava givit sådana och de som äro uthålliga i nöd och motgång och i påfrestningens tider. Sådana äro de sanna troende och sådana äro de gudfruktiga." (Koranen 2:177).

Islamisk livsföring

Islam ger alla människor ganska bestämda anvisningar, som skall följas i livets alla förhållanden. Anvisningarna är allomfattande och inkluderar moraliska, andliga, sociala, politiska och ekonomiska sidor av tillvaron. Koranen påminner människan om meningen med hennes tillvaro här på jorden, om hennes plikter mot sig själv och mot sin släkt och sina vänner, mot sitt samhälle och sina medmänniskor och mot sin Skapare. Människan har fått dessa grundläggande anvisningar för att använda dem i en meningsfull tillvaro och är härefter överlämnad åt sig själv med livets utmaning framför sig, så att hon måhända kan omsätta dessa höga ideal i praktiken. Islam betraktar människan som en sluten helhet och inte som en samling brottstycken av konkurrerande delar. Det andliga och det världsliga är inte åtskilda delar av människan, utan är förenade i det att vara människa.

Historia

Profeten Muhammad (frid över honom) föddes år 570 e Kr i Mecka i Arabien. Han fick sin första uppenbarelse när han var 40 år gammal.

Så snart han började sprida Islams budskap, blev han och hans följeslagare förföljda och fick utstå allvarliga lidanden.

Därför blev Muhammad uppmanad av Gud att utvandra till Medina, en annan stad på den arabiska halvön. Under en kort tidsperiod på 23 år fulländade han sin profetiska mission och dog i en ålder av 63 år. Muhammad (frid över honom) blev begravd i Medina. Han lämnade inte efter sig några rikedomar eller annan egendom. Han levde ett fulländat liv och gav eftervärlden ett exempel att följa. Hans livs historia belyser meningen med och innehållet av Koranens lära i det verkliga livet.

Profeten Muhammad (frid över honom) lyckades före sin död ena de stridande arabiska stammarna i en stat byggd på Islams principer. Reglerna för detta samhälle finns i Koranen, som är Guds uppenbarelser, sammanställda efter Muhammads död. Med tron som drivkraft kunde muslimerna expandera norrut och besegra de bysantinska och persiska rikena i den första expansionsvågen (640-750 e Kr) lades Nordafrika, Spanien, Syrien, Palestina och hela det persiska imperiet under de muslimska härskarna, som betraktades som befriare från det bysantinska och persiska imperiets förtryck. Muslimerna hade inte en tanke på att tvinga någon till att omvända sig till Islam. Tvärtom, i enlighet med ett bud i Koranen, hade de så kallade "bokens folk" - dvs. Kristna och judar - absolut rätt att behålla sin religion och utöva den så länge de betalade skatt (*Jizya*) och inte utövade fientlig verksamhet mot Islam. Så småningom gick många kristna över till Islam, när de såg hur muslimerna höll av varandra.

Sekter inom Islam

Islam är en, men muslimerna delades i princip i två grupper: *Sunna* och *Shiia*. Den största gruppen av muslimer kallas Sunniter och de var vid Muhammads bortgång säkra på att man inte hade bestämt någonting om vem som skulle efterträda profeten. Med anledning av detta valde muslimerna profetens svärfar *Abu Bakr* till att bli *Khalifat Rasal Allah* dvs. *kalif*. Sunniterna anser att vilken bra muslim som helst kan bli kalif. Shiiterna, som utgör mindre än 10% av muslimerna, anser dock att den speciella gudomliga nåden, som var förknippad med profeten, skall gå i arv till Ali, profetens kusin, som var gift med Muhammads dotter Fatima. Därför kallar de Ali muslimernas Imam (ledare) och shiiterna kallas på arabiska *Shi'at Ali* (Alis parti). Shiiterna är en minoritetssekt och de finns i många av de muslimska landerna, men de är i majoritet i Iran och utgör c:a 50% av befolkningen i Irak. De finns också i bl.a. Afghanistan, Pakistan och Jemen. I Sverige finns det c:a 15 000 shiiter.

Ahmadiya - rörelsen (Qadyani)

Vid mitten av 1800 talet uppstod en rörelse i den lilla byn *Qadyan* i Indien och dess ledare hette *Gholam Ahmed Mirza*. Rörelsen fick ett starkt stöd av Storbritannien, som på den tiden härskade i Indien. *Gholam Ahmed Mirza* drev en intensiv missionsverksamhet bland muslimerna i Indien och senare etablerade sig rörelsen även i Pakistan efter självständigheten. Ahmadiya - anhängarna, vilka bl. a. tror på *Gholam Ahmed Mirza* som profet, räknas som otrogna eftersom profeten Muhammad var Guds sista sändebud. I Pakistan är de mycket svaga, men de bedriver en intensiv missionsverksamhet i västerlandet. Antalet anhängare är dock mycket litet. I Sverige finns det ett par hundra *Ahmadiya* - anhängare och de har sin moské i Göteborg men de åtnjuter ingen respekt från muslimerna i Sverige.

Ahmadiya - rörelsen har vuxit upp bland sunnitmuslimerna. Bland shiiterna i Iran växte en liknande rörelse upp under mitten av 1800 talet. Den kallas Bahai - rörelsen. Grundaren hette Ali Muhammad *Al-Shirazi* och han förklarade sig som Gud. Bahai-anhängarna räknas inte som muslimer. De bedriver en intensiv missionsverksamhet i västerlandet. Rörelsen har emellertid få anhängare och i Sverige finns ett tiotal Bahai - trogna. I Iran blev de mycket svaga efter den islamiska revolutionen. *Ismaeliterna*, som är en sekt inom *Shiia*, räknas inte heller till muslimerna.

Islams logiska appell

Islam uttrycker sanningen klart och direkt och vänder sig därför till dem som söker vetskap och klarhet. Islam är lösningen på tillvarons alla problem och visar vägen mot ett bättre och mer fulländat liv, därför att Islam på alla stadier prisar Gud den Allsmäktige och Nådige. Antalet muslimer i världen var 1975 totalt c:a 821 500 000, och i 57 länder utgör muslimerna mer än 50% av befolkningen.

Islam - lösningen på nutidens problem

Ett av 1900-talets största problem är rasismen. De i materiellt hänseende välutvecklade länderna är kapabla att sända folk till månen men de kan inte hindra människan från att hata och bekämpa sin nästa. Under de gångna 1400 åren har Islam i praktiken bevisat hur man kan göra slut på rasismen. Varje år under *Hajj* - pilgrimsfärden till Mecka - kan man genom egen iakttagelse se det islamiska miraklet, broderskapet mellan alla raser och nationer.

Människans broderskap

Människan lever i överensstämmelse med den hållning hon har till livet. Det världsliga samhällets tragedi består i att det inte förmår

knyta ihop livets olika sidor.

I industriländerna får man intryck av att det världsliga och det andliga respektive det vetenskapliga och det religiösa är i konflikt med varandra. Islam stoppar denna konflikt och bringar harmoni i människans livssyn. Profeten Muhammad (frid över honom) har uppmanat oss att tro på sex trosartiklar, vilka utgör grunden för Islams överbyggnad.

1. Tron på Guds enhet (*Tawheed*).
2. Tron på Guds änglar
3. Tron på Guds uppenbarade böcker
4. Tron på Guds profeter
5. Tron på livet efter döden
6. Tron på *Qadar*

Dessa sex artiklar utgör Islams trossatser

Trosartiklarna

1. Tron på Guds enhet - "*Tawheed*"

Detta uttrycks i Islams trosbekännelse - *La ilaha illallah* - "Det finns ingen gudom utom Gud". *Tawheed* betyder att i hela universum finns det absolut ingen varelse värd dyrkan utom Gud, att det är för Honom enbart som våra huvuden skall böjas i underkastelse och dyrkan, att Han är det väsen som innehar all makt, att alla är i behov av Hans ynnest, och att alla måste åkalla Honom om hjälp. Han är fördold för våra sinnen och vårt intellekt kan inte uppfatta Hans väsen.

2. Tron på Guds änglar

Änglarna har inte någon materiell existens och är inte förnimbara för det mänskliga ögat. Deras osynliga väsen är sysselsatta med universums förvaltning i uppdrag av Gud, de liknar inte oss och är inte Guds barn, de kan inte avvika från Guds befallningar. De har ingen makt att göra något på eget bevåg; Muhammad (frid över honom) förbjöd oss att dyrka änglar och att associera dem med Gud i Hans gudomlighet, men på samma gång talade han om för oss att de är Guds utvalda väsen, fria från synd och genom sin natur oförmögna att trotsa Gud och alltid sysselsatta med att utföra Hans befallningar.

Vi har inte fått någon kännedom om änglarnas innersta natur. Bara ett fåtal av deras egenskaper har nämnts för oss, men vi har uppmanats att tro på deras existens utan att tillskriva dem någon slags form eller egenskap. Singlarna omger oss på alla sidor, de observerar och noterar alla våra handlingar, goda och dåliga, de för en fullständig uppteckning över varje människas liv. Efter döden skall vi föras inför Gud och änglarna avger då en fullständig redogörelse för vårt livsverk på jorden.

3. Tron på Guds böcker

Vi tror på de böcker som Gud under tidernas lopp har nedsänt till mänskligheten genom sina profeter. Gud hade före Muhammads tid uppenbarat sina böcker för sina profeter och dessa böcker nedsändes på samma sätt som Koranen sändes ned till Muhammad (frid över honom). Vi har fått veta namnen på några av dessa böcker - Abrahams böcker, Moses *Torah*, Davids *Zaboor* (Psaltaren), Jesus

Kristus *Injeel* (Evangeliet), och vi är förvissade om att alla böcker som Gud nedsänt är sanna.

Koranen upplyser oss om att människor har ändrat och förvanskat *Torah* och Evangeliet så att Guds ord har blandats upp med människornas egna texter. Tron på de första gudomliga böckerna bör begränsas till förvisningen om att de alla ursprungligen var från Gud, att de var sanna och hade nedsänts för att i sin speciella tidsålder uppnå samma syfte för vilket Koranen har nedsänts. Tron på Koranen, däremot, ska ha den karaktären att Koranen enbart och absolut består av Guds egna ord, att den är fullständigt sann, att varje ord i den är bevarat i sin ursprungliga form, att allt som nämns i den är rätt, att det är en given plikt för människan att i sitt liv utföra varje befallning där, och att allt som motsäger den måste avvisas.

4. Tron på Guds profeter

Vi tror på alla de profeter som Gud nedsänt till människans vägledning. Gud säger i Koranen: "Säg, vi tror på Gud och på den uppenbarelse som givits oss och den som uppenbarats för Abraham och Ismael och Jakob och Stammarna, och det som givits Moses och Jesus och det som givits alla profeterna från deras Herre. Vi gör ingen åtskillnad mellan dem och vi underkastar oss Honom." (Koranen 2:136).

5. Tron på livet efter döden

Islams femte trosartikel är tron på livet efter döden. Profeten Muhammad (frid över honom) har uppmanat oss att tro på återuppståndelse efter döden och på domedagen.

De huvudsakliga beståndsdelarna i denna tro, som han lärde oss den, är följande: Att livet på denna jord och allt som finns på den skall ta slut en viss bestämd dag, att allt ska utplånas. Denna dag kallas *Qyamat*, Den Yttersta Dagen.

Att alla människor som har levat på jorden då ska återuppväckas till liv och foras inför Gud, som denna dag kommer att sitta till doms över oss. Detta kallas Hasar, återuppståndelsen. Att varje mans och varje kvinnas levnadsbefattelse, alla deras gärningar och ogärningar ska läggas framför Gud för den slutliga domen.

Att Allah slutligen skall tilldöma varje människa hennes lön. Han ska väga vars och ens goda och dåliga handlingar. Den som utmärkt sig för godhet kommer att få riklig belöning och den vars ondska och orättfärdighet överväger de goda gasningarna, kommer att straffas. Att belöning och straff kommer att utmätas absolut rättvist. Den som frias i denna domstol får komma till paradiset och dörrarna till evig lycksalighet öppnas för dem. De som doms och fördomar straff sänds till Helvetet - eldens och pinans hemvist.

Gud säger i Koranen:

Varje människas öde har vi fast kring hennes hals, och på uppståndelsens dag skola vi lägga fram en bok för henne, den hon skall finna uppslagen: Läs din bok! Idag är din egen själ en rannsakare, som räcker till." (Koranen 17:14 -15). "Den som gör en god gärning skall få tiodubbelt igen och den, som gör en ond gärning skall lönas för den allenast, utan att de lida någon orätt (Koranen 6:161).

6. Qadar

Den ursprungliga betydelsen av ordet *Qadar* är " specificerat mått " eller " mängd av kvantiteter eller kvaliteter ". Ordet kan användas på många sätt i enlighet med förgreningarna av dess rot. Sålunda betyder *yuqaddir* bl.a. att mäta eller bestämma kvantiteten, kvaliteten eller positionen av något, innan man verkligen gör det. Det är denna sistnämnda betydelse som intresserar oss här. "Allting har vi (Gud) förvisso skapat efter mått (vadar). (Koranen 54:49). Gud vet innan Han skapat något att Han kommer att skapa det och att det kommer att ha den och den storleken, egenskapen eller naturen, osv. Han bestämmer tiden för dess tillkomst och försvinnande, samt platsen där det kommer att ske. Eftersom det förhåller sig så, får den som tror på den Sanne Guden inte tro på någon slumpmässighet i naturen. Om något obehagligt händer honom, bör han säga: "Gud Varvara (bestämde) och Han gjorde vad Han ville", och inte önska att det inte hade hänt eller grubbla över varför det skulle hända. Om å andra sidan något behagligt händer honom, bör han inte skryta om det, utan tacka Gud.

Om Gud *yuqaddir* (predestinerar) allting, så inkluderar detta även våra s.k. fria handlingar. Men om det är så, hur kan vi då sägas vara fria och ansvariga för våra handlingar? Denna fråga förorsakade under islams tidiga historia uppkomsten av två extrema teologiska sekter. En av dessa, som kallades *QadarEya*, hävdade människans fria vilja och ansvar i så hög grad, att den förnekade Guds förhandskänedom och menade att Gud känner till våra fritt utförda handlingar först sedan vi utfört dem. Den andra, som kallades *Jabriya*, gjorde precis tvärt emot och hävdade att det inte finns någon skillnad mellan rörelserna hos livlösa ting och våra rörelser när vi utför så kallade fria handlingar. När vi talar om avsikt,

menade de, använder vi alltså bara ett metaforiskt språk. Men man behöver inte gå till sådana ytterligheter, för det är inte svårt att förlika gudomlig vadar och mänskligt ansvar. Gud bestämde att skapa människan som en fri varelse, men Han vet (och hur skulle det vara möjligt att Han inte vissteg) innan Han skapar varje människa, hur denna kommer att använda sin fria vilja, t ex. hur hon kommer att reagera när en profet förklarar Guds budskap för henne. Denna förhandskänedom och dess inskrivning i en "bok" kallas *Qadar*.

"Men om vi är fria att använda vår vilja -", skulle en *Qadariya* - anhängare kunna säga, "- så kan vi ju också använda den på ett sätt som inte överensstämmer med Guds vilja, och i så fall är det ju inte rätt att påstå att allt som sker är uttryck för Guds vilja och dekret." Koranen svarar på denna fråga genom att påminna oss om att det var Gud som ville att vi skulle ha avsikter, och att det är Han som tillåter oss att använda vår fria vilja. "Detta är förvisso en förmaning, och den som vill, tar vägen till sin Herre, men ni vill icke, om inte Gud vill." (Koranen 76:29-30). "Om det är så -", säger en *Qadariya* - anhängare, "- så kunde Han ha hindrat oss från att göra det onda." Ja, det kunde Han förvisso ha gjort.

"Och om din Herre velat, så skulle alla som finns på jorden ha trott." (Koranen 10:99). "Om Gud velat, skulle de ej ha satt andra vid Hans sida; men vi har ej satt dig till väktare över dem, och du är inget ombud för dem." (Koranen 6:107). Men Han ville att människorna skulle vara fria, i synnerhet i avseenden som har att göra med tro och otro. "Och säg: Sanningen kommer från er Herre; vem som vill må tro, och vem som vill må vara otrogen." Men människorna skulle inte vara så fria om, närhelst någon av dem ville göra något ont, Gud hindrade henne från detta och tvingade henne att göra det goda. " Om Gud har velat våra handlingar", kanske någon säger, "så är de ju

i själva verket Guds handlingar." Denna invändning är baserad på ett missförstånd. Gud vill vad vi vill, i betydelsen att Han ger oss viljan att välja och gör det möjligt för oss att utföra denna vilja, dvs. Han skapar de nödvändiga förutsättningarna för att vi skall kunna göra det. Han vill inte vår handling i betydelsen att Han gör den, för annars skulle det ju vara helt i sin ordning att säga, när vi t ex. äter, dricker eller sover, att det är Gud som utför dessa handlingar. Gud skapar dem, men Han utför dem inte. En annan invändning, baserad på ett annat missförstånd, är att om Gud tillåter oss att göra det onda, så godkänner Han det och tycker om det. Men att vilja någonting i betydelsen "att tillåta en person att göra det" är en sak och att godkänna och rekommendera denna handling är något helt annat. Gud tycker inte om allt som Han vill. Han har, som vi just har läst i Koranen, givit människan valet mellan tro och otro, men detta innebär naturligtvis inte att Gud tycker om att en del människor avvisar tron (är otacksamma). "Om ni är otrogna, så är Gud rik nog er förutan; Han är ej tillfreds med otro hos sina tjänare, men om ni är tacksamma är Han tillfreds därmed." (Koranen 39:7).

Slutligen

Detta är Islam, människans naturliga religion, som inte associeras med någon person, något folks tidsperiod eller plats. Detta är naturens väg människans religion.

Under varje tidsålder, i varje land och bland alla folk har de gud medvetna och sanningsälskande människorna trott på och levt just i denna religion. Alla är de muslimer, oavsett om de kallade det Islam eller något annat. Vadhelst dess namn var, var det Islam och inget annat än Islam.

Begreppet Gudstyrkan inom Islam

Begreppet gudstyrkan inom Islam är missförstått av många människor, även av en del muslimer. Gudstyrkan, tros i allmänhet betyda att man utför rituella handlingar, såsom bon fasta, välgörenhet, osv. Denna begränsade definition täcker endast en del av vad gudstyrkan verkligen betyder inom Islam. Det är av denna anledning som Islams traditionella definition av gudstyrkan är så omfattande att den inbegriper nästan allting i en individs aktiviteter. Definitionen lyder ungefär på Oljande sätt "Gudstyrkan är en allomfattande term för allt det som Gud älskar, vad en person säger och gör, både i yttre och inre bemärkelse." Gudstyrkan är m.a.o. allt som man säger eller gör för Guds välbehag. Detta inkluderar givetvis både ritualer och trosuppfattningar, sociala aktiviteter och personliga bidrag till medmänniskornas välfärd.

Islam betraktar individen som en helhet. Den kräver av honom att han underkastar sig Gud fullständigt på samma sätt som Koranen uppmanade Muhammad att göra: "Säg (O Muhammad): Min bön mitt offer, mitt liv och min död tillhör Gud; Han har ingen vid sin sidas och jag har befallts att vara bland dem som underkastar sig (dvs. muslimerna)." Den naturliga följden av denna underkastelse är att alla ens aktiviteter bör överensstämma med instruktionerna från den som man underkastar sig. Eftersom Islam är ett levnadssätt kräver den av sina anhängare att de formar varje aspekt av sina liv i Tverensstämmelse med dess lära och undervisning. Detta kan tyckas främmande för en del människor, vilka betraktar religionen som en personlig relation mellan individen och Guds dvs. som något som vid sidan av ritualerna inte påverkar människans aktiviteter.

I själva verket har Islam inte någon högre uppfattning om ritualer som bara utförs mekaniskt och inte har något inflytande på människans inre liv. I följande vers riktar sig Koranen till de troende och deras grannar bland Bokens folk (kristna och judar), som argumenterade med dem om *Qiblas* (böneriktningen) riktning.

"Fromheten består ej däri att ni vänder era ansikten mot ostan eller västan, utan fromheten finns hos dem som tror på Gud, på den yttersta dagen, på änglarna, skriften och profeterna och bortger sin egendom, hur kär de än håller den, åt sina anförvanter, åt faderlösa, vägfärande, fattiga och tiggare och för slavars frigivande samt förrättar bönen, ger allmosan och uppfyller sitt avtal, då de ingått avtal, de tåliga i sorgen, motgången och nödens tid; det är dessa som är de gudfruktiga." Koranen 2:177).

Gärningarna i den citerade versen är rättfärdighetens gärningar, och dessa är bara en del av gudstyrkan. Profeten sade om tron, vilken är gudstyrkans grundval, att den ~består av sextio och några avdelningar. av vilka den högsta är tron på Guds enhet, dvs. att det inte finns någon gud utom Gud, och det lägsta i gudstyrkans skala är att ta bort hinder och smuts från människors väg.»

Hederligt arbete betraktas inom Islam som en typ av gudstyrkan. Profeten sade: Vemhelst, som då aftonen faller på känner sig trött av sitt arbete, kommer att få sina synder förlättna av Gud.» Att söka kunskap är en av de högsta formerna av gudstyrkan. Profeten sade till sina följeslagare att »sökandet efter kunskap är en (religiös) plikt som gäller varje muslim.» Han sade även: »Att söka kunskap under en timme är bättre än att förrätta bön i sjuttio år.» Artighet och samarbete tillhör gudstyrkan när de utförs för Guds sak. Profeten sade: »Att ta emot din vän med ett leende är välgörenhet, att hjälpa

en person att lasta sitt djur är välgörenhet och att hålla vatten i din grannes hink är välgörenhet.» Det är värt att notera att även pliktuppfyllelse betraktas som ett slags gudsdyrkan. Profeten sade att vadhelst en person ger ut på sin familj är ett slags välgörenhet; han kommer att bli belönad för det om han intjänat pengarna på ett lagligt sätt. Att vara vänlig mot sina familjemedlemmar är enligt profeten också en form av gudsdyrkan, som t ex när man stoppar en bit mat i sin makas mun.

Även de handlingar som vi tycker mycket om att utföra, betraktas som gudsdyrkan, när de utförs i överensstämmelse med profetens instruktioner. Profeten talade om för sina följeslagare att de t.o.m. skulle bli belönade för att ha haft samlag med sina hustrur.

Följeslagarna blev förvånade och frågade: ”Hur skall vi kunna bli belönade för att vi gjort något som vi tycker väldigt mycket om?”. Profeten frågade dem: » Anta att ni tillfredsställde era begär på ett otillåtet sätt - anser ni att ni skulle bli straffade i ett sådant fall? ” De svarande jakande, och då sade profeten: »genom att tillfredsställa era begär på ett tillåtet sätt blir ni alltså belönade för det.” Detta innebär att det är en del av gudsdyrkan. Islam betraktar följaktligen inte sex som någonting smutsigt, som bör undvikas. Det är smutsigt och syndigt endast då det sker utanför äktenskapet. Det framgår klart av föregående diskussion att begreppet gudsdyrkan inom Islam är ett omfattande begrepp, som inkluderar individens alla positiva aktiviteter. Detta befinner sig naturligtvis i överensstämmelse med Islams allomfattande natur som levnadssätt. Den reglerar människans liv på alla nivåer; den individuella, den sociala, den ekonomiska, den politiska och den andliga. Det är av denna anledning som Islam erbjuder vägledning även i de minsta detaljer på alla dessa nivåer.

Genom att följa dessa detaljföreskrifter följer man alltså de islamiska instruktionerna inom det speciella området. Det är mycket uppmuntrande för en person att inse att alla hans aktiviteter betraktas som dyrkan av Gud. Detta bör leda individen att i sina handlingar alltid försöka utföra dem på bästa sätt, vare sig han bevakas av sina överordnade eller är ensam. Det finns alltid en permanent övervakare som vet allting, nämligen Gud. Att vi diskuterat Islams icke - rituella former för gudsdyrkan först, innebär inte att vi undervärderar de rituella formerna. Om de rituella formerna utförs i den rätta andan, höjer de i själva verket människan både moraliskt och andligt och gör det möjligt för henne att utföra sina aktiviteter på alla livets områden i enlighet med Guds vägledning. Bland de rituella formerna för gudsdyrkan intar Salah (bön) en nyckelposition av två anledningar. För det första är det den som kännetecknar den troende.

För det andra hindrar den en individ från alla slags synder genom att ge honom möjlighet till direkt gemenskap med Skaparen fem gånger dagligen, så att han därigenom kan förnya sitt förbund med Gud och ständigt söka Hans vägledning: "Dig allena dyrkar vi och Dig anropar vi om hjälp. Led oss på den rätta vägen." (Koranen 1:4-5). Salah är i själva verket den religiösa trons första praktiska manifestation och dessutom det främsta bland de grundläggande villkoren för de troendes framgång: "Lyckliga äro de rättrogna, som är ödmjuka i sina böner." (Koranen 23:1-2). Samma faktum har även understrukits av profeten (frid över honom). Han sade: "De som utför sin Salah med stor omsorg och punktlighet, för dem kommer *Salah* att bli ett ljus, ett bevis på deras religiösa tro och en orsak till deras frälsning på Domedagen.» Efter Salah kommer *Zakat* (skatten till de fattiga), som också är en av Islams viktiga pelare. I Koranen har *Salah* och *Zakat* för det mesta nämnts tillsammans. Liksom

Salah, är *Zakat* ett uttryck för den religiösa tron, som fastställer att Gud är den ende ägaren till allting i universum och att människan bara har förvaltningsrätt över tingen. Gud har alltså gjort människorna till förvaltare och de måste sköta sin uppgift i enlighet med Hans påbud: "Tro på Gud och Hans apostel och dela med er av vad Han satt er att förvalta." (Koranen 57:7).

I detta avseende är *Zakat* en form av gudsdyrkan som i likhet med bönen för den troende närmare sin Herre. Vid sidan av detta är *Zakat* även ett medel för att fördela rikedomerna på ett sätt som reducerar skillnaderna mellan olika klasser och grupper i samhället. Den bidrar på ett viktigt sätt till att vidmakthålla den sociala stabiliteten. Genom att rena den rikas själ från egoism och den fattiges själ från avund och harm mot samhället, sluter den till de kanaler som leder till klasshat och gör det möjligt för broderskap och solidaritet att utvecklas. Denna stabilitet är inte bara beroende av de rikas godtycke, den baserar sig i själva verket på de fattigas fast instiftade rättigheter, och om de rika förnekar dessa, kan *Zakat* vid behov indrivas med maktmedel.

Siyam (fastan under månaden Ramadan) är en annan av Islams pelare. Fastans huvudfunktion är att göra muslimen ren inifrån, på samma sätt som andra aspekter av *Shariah* gör honom ren utifrån. Genom denna renhet lyssnar han till det som är sant och gott och skyr det som är falskt och ont. Detta är vad vi kan förstå av följande koraniska vers: "Ni som tror, det har föreskrivits er att fasta, likväl som det föreskrivits dem som levtt före er, för att ni skall frukta Gud." I en autentisk tradition berättar profeten att Gud sade: "Han avstår från mat, dryck och sexuell tillfredsställelse för min sak." Därför kommer hans belöning att bli i enlighet med Guds stora frikostighet.

Fastan väcker människans samvete och gör det möjligt för henne att delta i en kollektiv social erfarenhet, vilket ger ytterligare styrka åt varje individ. Dessutom erbjuder fastan en hel månads obligatorisk vila åt den utarbetade mänskliga maskinen. Fastan påminner också individen om dem som under hela året eller hela livet är berövade livets nödtröft. Den får honom att förstå andras lidande, de mindre lyckligt lottade bröderna i Islam, och får honom att visa medkänsla och godhet mot dem.

Slutligen skall vi tala om *Hajj* (pilgrimsfärden till Mecka). Denna mycket viktiga pelare i Islam uppenbarar en helt unik enhetlighet och skingrar alla slags olikheter. Muslimer från hela världen bär samma klädedräkt och svarar på uppmaningen till Hajj med en röst och på samma språk: *Labbaik ahahumma labbaik* (Här är jag till Din tjänst, O Herre!). Under Hajj övar man sig i strikt självdisciplin - inte endast heliga ting vördas - utan även växters och fåglars liv är okränkbara, så att allt skall få leva ifred: "Om någon håller Guds heliga ting i ära, är det bäst för honom själv inför hans Herre." (Koranen 22:30). "Och om någon håller de av Gud befallda sedvänjorna i ära, beror det förvisso på hjärtats gudaktighet." (Koranen 22:32).

Pilgrimsfärden gör det möjligt för alla muslimer från alla grupper, samhälls klasser, organisationer och regeringar i hela den muslimska världen att träffas i en stor kongress. Tiden och mötesplatsen för denna kongress har bestämts av Gud, och varje muslim har rätt att delta i den. Ingen har rätt att hindra någon annan. Varje muslim som deltar är garanterad full säkerhet och frihet, så länge han själv inte gör sig skyldig till någon förbrytelse. Islamisk gudsdyrkan, vare sig den är rituell eller icke - rituell, tränar alltså individen på ett sådant sätt att han fylls av kärlek till sin Skapare och därigenom utvecklar

en orubblig vilja och kraft att utplåna all ondska och allt förtryck i det mänskliga samhället och göra Guds ord förhärskande i världen.

Islams gudsbegrepp

Det är ett känt faktum att varje språk har en eller flera termer som används för att beteckna Gud och ibland mindre gudomar. Detta är inte fallet med Allah. Allah är det personliga namnet på den ende sanne Guden. Ordet har varken pluralis eller genus. Dess särart framgår när man jämför det med ordet "gud" som kan sättas i pluralis - gudar - och i femininum - gudinna. Det är intressant att notera att Allah är Guds personliga namn på arameiska, som var Jesu språk och är närbesläktat med arabiskan. Det unika begrepp som Islam förknippar med Gud är en reflektion av den ende sanne Guden. För en muslim är Allah den Allsmäktige Skaparen och Upprätthållaren av universum. Inget kan jämföras med Honom och Han är inte jämförbar med något.

Profeten Muhammad tillfrågades av sina samtida om Allah, och svaret kom direkt från Gud själv i form av ett kort kapitel i Koranen. Detta anses ge uttryck för enhetens själva kvintessens och är ett motto för monoteismen. "I Guds, den Barmhärtige Förbarmarens namn! Säg (O Muhammad): Gud är en, Gud, den Evige och Absolute; ej har Han fött, och ej är Han född, och ingen är Hans like." (Koranen 112). En del icke-muslimer påstår att Gud i Islam är en sträng och grym Gud, som ständigt kräver att bli åtlydd. De menar att Han varken är kärleksfull eller god. Ingenting kan vara mer fjärran från sanningen än detta påstående. Det är tillräckligt att veta, att med endast ett undantag, så inleds alla 114 kapitel i Koranen med orden: "I Guds den Barmhärtige Förbarmarens namn". Profeten Muhammad (frid över honom) sade: "Gud är mer kärleksfull och god än en moder är mot sitt älskade barn.

" Men Gud är också rättvis. Därför måste ogärningsmän och syndare få sin del av bestraffningen och de dygdiga sin del av Guds gåvor och ynnestbevis. I själva verket uppenbarar sig Guds barmhärtighet till fullo i Hans rättvisa. Människor som hela livet utstår lidanden för Hans sak och människor som exploaterar andra människor, bör ju inte få en likartad behandling från sin Herre. Att vänta sig en likartad behandling av dem innebar att man förnekar själva tron på au människan i det tillkommande livet kommer att ställas till svars för sina handlingar, vilket även innebär att man förnekar alla motiv för ett moraliskt och dygdigt liv i denna värld. Följande Koranverser är mycket klara och rättframma i detta avseende:

"De gudfruktiga väntar förvisso ljuvliga lustgårdar hos deras Herre. Skall vi då behandla de Gud undergivna på samma sätt som syndarna? Vad går åt er? Hur dömer ni?" (Koranen 68:34-36). Islam tillbakavisar alla beskrivningar av Gud i mänskliga former och alla påståenden som gör gällande att Han föredrar vissa individer eller nationer på grund av deras rikedom, makt eller ras. Han skapade alla människor som jämlikar, och det är endast genom dygd och fromhet som de kan utmärka sig själva inför Honom. Iden att Gud vilade sig på skapelsens sjunde dag, att Han brottades med en av sina skapade varelser, att Han är en avundsjuk ränksmidare mot mänskligheten och att Han är inkarnerad i någon mänsklig varelse, betraktas från islamisk synpunkt som ren blasfemi.

Användningen av ordet Allah som Guds personliga namn är en återspeglning av den tonvikt som Islam lägger på renheten i gudstron, vilken ju är själva kärnan i alla profeternas budskap. På grund av detta betraktar Islam förknippandet av någon gudom eller person med Gud som en dödssynd, som Gud aldrig kommer att förlåta, trots det faktum att Han kan förlåta alla andra synder. Skaparen måste vara av en annan natur än de skapade tingen, för om Han är av

samma natur som de, måste Han vara timlig och därför behöva en skapare. Av detta följer att ingenting är Honom likt. Om skaparen inte är timlig, så måste Han vara evig. och om Han är evig, kan han inte vara orsakad, och om inget orsakat Hans existens, kan ingenting utanför Honom orsaka Honom att fortsätta att existera, vilket innebär att Han måste vara självtillräcklig. Och om Han inte beror på någonting för sin existens varaktighet, så kan denna existens inte ha något slut. Skaparen är därför evig och evinnerlig. Han är den förste och den siste. Han är självtillräcklig och självexisterande, eller för att använda en koranisk term: *al-Qayyum*. Skaparen skapar inte bara i betydelsen att Han åstadkommer tingen. Han bevarar dem också, tar dem ut ur existensen och är den yttersta orsaken till allt som händer dem. "Gud är alltings Skapare; ja, Han är ombud för allting. Honom tillhör himlarnas och jordens nycklar." (Koranen 39:63). "Och det finns inget kräk på jorden, vars uppehälle icke är Guds sak, och Han känner dess vistelseort och hemvist." (Koranen 11:6).

Guds egenskaper

Om Skaparen är evig och evinnerlig, så måste Hans egenskaper också vara eviga och evinnerliga. Det är inte möjligt att Han förlorar några av sina egenskaper och inte heller att Han tillägnar sig några nya. I så fall är Hans egenskaper absoluta. Kan det finnas mer än en Skapare med sådana absoluta egenskaper? Kan det t ex. finnas två allsmåktiga Skapare? Ett ögonblicks eftertanke visar att detta inte är möjligt. Koranen sammanfattar detta argument i följande verser: "Gud har ej skaffat sig barn, och det finns ingen gud jämte Honom. Då skulle sannerligen varje gud ha borttagit vad han skapat, och den ene skulle ha höjt sig över den andre." (Koranen 23:91).

Guds enhet

Koranen påminner oss om falskheten i all avgudadyrkan. Till dem som dyrkar ting som är tillverkade av människor, säger den: "Dyrkar ni det som ni själva snidat till, eller har ni tagit andra än Honom till era beskyddare, även sådana som ej har makt att beskydda sig själva."

För dyrkarna av himlakroppar citerar denna berättelse om Abraham: "Då natten inbröt över honom, fick han se en stjärna och sade: "Detta är min Herre", men när den gick ned, sade han: "Jag älskar ej dem som går ned". Och då han såg månen gå upp, sade han: "Detta är min Herre", men när den gick ned, sade han: "Om min Herre ej vägleder mig, kommer jag sannerligen att höra till de människor som far vilse". Och då han såg solen gå upp, sade han: "Detta är min Herre, denna är störst", men när den gick ned, sade han: "Mitt folk, jag har förvisso inget att skaffa med det ni sätter vid Guds sida. Jag vänder, som en man av ren tro, mitt ansikte mot den som skapat himlarna och jorden, och jag hör ej till många gudsdyrkarna." (Koranen 6:76-79).

Den troendes inställning

För att vara muslim, dvs. att underkasta sig Gud, är det nödvändigt att tro på Guds enhet i betydelsen att Han är den ende Skaparen, Bevararen, Upprätthållaren, osv. Men denna tro - *Tawhid ar-Rububiyah* - är inte tillräcklig. Många av avgudadyrkarna trodde och visste att endast den högste Guden kunde göra allt detta. Men detta var inte tillräckligt för att göra dem till muslimer. *Tawhid ar-Rububiyah* måste kompletteras med *Tawhid al-Uluhiyah*, dvs. Man måste erkänna att det endast är Gud som förtjänar att dyrkas och följaktligen avhålla sig från att dyrka någon annan eller något annat.

Sedan människan tillägnat sig denna kunskap om den ende sanne Guden, måste hon ha fast tro på Honom och får aldrig låta något förleda henne att förneka sanningen.

När en människas hjärta öppnas för tron, leder detta till vissa själstillstånd, som resulterar i vissa handlingar. Tillsammans utgör dessa själstillstånd och dessa handlingar beviset för sann tro. Profeten sade: "Tron är det som bor i hjärtat och visar sig i handlingar." Främst bland de själsliga tillstånden är känslan av tacksamhet mot Gud, som kan sägas utgöra själva kärnan i *ibadah* (gudsdyrkan). Känslan av tacksamhet är så viktig att en icke-troende kallas *kafir*, vilket både betyder "en som förnekar sanningen" och "en som är otacksam".

En troende älskar Gud och är tacksam mot Honom för de gåvor Han givit honom, men eftersom han är medveten om det faktum att hans goda gärningar - vare sig de är mentala eller fysiska - är fjärran från att kunna jämföras med de gudomliga ynnestbevisen, så är han alltid orolig för att Gud skall straffa honom, i detta liv eller i det tillkommande.

Därför fruktar han Honom, underkastar sig Honom och tjänar Honom i stor ödmjukhet. Man kan inte befinna sig i ett sådant själstillstånd utan att hela tiden ha Gud i åtanke. Att minnas Gud är alltså trons livskraft, utan vilken den försvagas och vittrar bort.

Koranen försöker stärka denna känsla av tacksamhet genom att gång på gång beskriva Guds egenskaper. Vi finner de flesta av dessa egenskaper nämnda tillsammans i följande koranverser: "Han är Gud, utom vilken ingen gud finns, Han känner det fördolda och det uppenbara; Han är den Barmhärtige Förbarmaren. Han är Gud, Konungen och den Helige, Friden, den Beskyddande, den

Stadfästade, den Våldige, Envåldshärskaren, den Störste. Gud allena all ära! Han är fjärran från det de sätta vid Hans sida. Han är Gud, Skaparen, Frambringaren, Danaren; Honom tillkommer de yppersta namn. vad som finns i himlarna och på jorden prisar Honom; ja, Han är den Våldige, den Vise." (Koranen 59:22-24). "Det finns ingen gud utom Gud, den Levande, den Bestående. Ej överväldigad Honom slummer eller sömn; Honom tillhör vad som finns i himlarna och vad som finns på jorden. Vem är den som faller förbön hos Honom utan Hans tillåtelse? Han vet vad som varit före dem och vad som skall komma efter dem, men av Hans kunskap fattar de ej annat än vad Han vill. Hans tron omfattar himlarna och jorden, och deras vidmakthållande är ingen börda för Honom; ja, Han är den Högste, den Store." (Koranen 2:255).

"Ni som fått Skriften, överskrid ej måttan i er religion och påbörda ej Gud vad som icke är sant! Kristus, Jesus, Marias son, är blott Guds apostel och Hans ord, det Han ingivit Maria, och en ande från Honom, tro alltså på Gud och Hans apostlar och säg ej: "de är tre", utan avhåll er därifrån till fromma för er själa. Gud är en enda Gud, Honom allena all ära! Bort det att Han skulle ha en son." (Koranen 4:171).

Vad de säger om Islam

Islam, som uppenbarades för Muhammad (frid över honom), är fortsättningen och höjdpunkten på alla de föregående uppenbarade religionerna och därför gäller den också för alla tider och folk. Denna ställning hos Islam bekräftas av obestridliga fakta. För det första finns det ingen annan uppenbarad bok som fortfarande existerar i samma form och innehåll som då den uppenbarades.

Fört det andra finns det ingen annan uppenbarad religion som på ett så övertygande sätt kan göra anspråk på att ha vägledning för det mänskliga livets alla angelägenheter i alla tider. Men Islam riktar sig till hela mänskligheten och erbjuder grundläggande vägledning beträffande alla mänskliga problem. Dessutom har den motstått fjortonhundra års prövningar och har alla möjligheter för att upprätta ett idealiskt samhälle, som den gjorde under ledning av den siste profeten, Muhammad (frid över honom).

Det var ett underverk att profeten Muhammad utan några adekvata materiella resurser kunde vinna t.o.m. sina bittraste fiender för Islams sak. Avgudadyrkare, blinda anhängare av förfädernas levnadssätt, initiativtagare till stamfejder och ogärningsmän, kom att utgöra en högst disciplinerad nation under ledning av Islam och dess profet. Islam öppnade perspektiv av andlig förädling och mänsklig värdighet för dem genom att förkunna rättfärdigheten som det enda kriteriet för värde och ära. Islam utrustade deras sociala, kulturella, moraliska och kommersiella liv med de grundläggande lagar och principer som är mest i överensstämmelse med den mänskliga naturen och därför möjliga att tillämpa i alla tider, eftersom den

mänskliga naturen inte förändras.

Det är olyckligt att det kristna västerlandet inte försökte förstå Islams väldiga framgångar under dess tidiga historia utan istället betraktade den som en rivaliserande religion. Under korstågens tid vann denna tendens ytterligare styrka och massor av litteratur producerades i syfte att nedsvärta bilden av Islam. Men Islam har börjat avslöja sin äkthet för de moderna forskarna, vars djärva och objektiva observationer av denna religion tillbakavisar alla anklagelser som riktats mot den av de s.k. opartiska orientalisterna. Vi skall i detta sammanhang citera några observationer om Islam som gjorts av stora och erkända icke-muslimska forskare i modern tid. Sanningen behöver inga advokater, men den utdragna och illvilliga propagandan mot Islam har skapat stor förvirring även bland fria och objektiva tänkare. Vi hoppas att följande observationer skall bidra till att sätta igång en objektiv värdering av Islam. »Islam ger hopp till slaven och brödraskap till mänskligheten, samt erkänner den mänskliga naturens grundläggande villkor." (Canon Taylor, föredrag som hölls inför kyrkokongressen i Wolverhampton, 7 oktober 1887 - citerat av Armond i *The Preaching of Islam*. sid. 71-72).

»Sinne för rättvisa är ett av Islams mest underbara ideal. När jag läser Koranen finner jag dessa dynamiska livsprinciper, inte mystik, utan en praktisk etik som gäller livets dagliga angelägenheter och som passar hela världen. (SaroVini Naidu, föreläsningar om "Islams ideal" *Speeches and Fritings of SaroVini Naidu*, Madras 1918, sid. 167). »Fakta klargör emellertid att legenden om de fanatiska muslimerna, som drog fram över världen och med svärdet i högsta hugg tvingade de underkuvade raserna att omvända sig till Islam, är en av de mest fantastiska och absurda myter som historikerna

någonsin upprepat". (De Lacy O'Leary, Islam at the Crossroads, London 1923, sid.8).

Men det finns ytterligare något som Islam kan göra för mänsklighetens sak. När allt kommer omkring står den närmare den verkliga Östern än Europa, och den besitter dessutom en magnifik tradition när det gäller att skapa förståelse och samarbete mellan raserna. Inget annat samhälle har nått ens sådan framgång när det gäller jämlikhet i fråga om status och möjligheter ... Islam har fortfarande förmågan att förlika skenbart oförsonliga element som har att göra med ras och tradition. Om motsättningen mellan de stora samhällena i öst och väst någonsin skall kunna ersättas med samarbete, så är Islams medling ett oundgängligt villkor. I dess händer ligger i stort lösningen på det problem som Europa står inför i sin relation till Östern. Om de förenas kommer möjligheterna till en fredlig utveckling att förstärkas i mycket hög grad. Men om Europa, genom att avisa samarbetet med islam, kastar den i armarna på sina rivaler, kommer utgången att bli katastrofal för dem bägge." (H.A.R. Gibb, Whither Islam, London 1932, sid. 379).

"Jag har alltid haft en hög tanke om Muhammads religion på grund av dess underbara vitalitet. Det är, som det förefaller mig, den enda religion som besitter denna förmåga att assimilera tillvarons växlande faser och göra sig gällande i varje tidsålder. Jag har studerat honom - denne underbare man - och enligt min åsikt måste han, fjärran från att vara någon antikrist, kallas mänsklighetens frälsare. Jag tror att om en man som han vore diktator i den moderna världen, skulle han lyckas lösa dess problem på ett sätt som skänker både fred och lycka åt mänskligheten. Jag förutsade att Muhammads religion skulle bli acceptabel för morgondagens Europa på samma sätt som att den börjar bli acceptabel för Europa av idag. (G.B. Shaw, The Genuine Islam, Kol. 7, Nr. 81936).

"Rasmedvetenhetens utplåning bland muslimerna är en av Islams stora landvinningar, och i vår tid finns det ett skriande behov av att denna islamiska dygd skall utbredas." (AJ. Toynbee, Civilisation on Trial, New York 1948, sid. 205). »Islams uppgång är måhända en av världshistoriens märkligaste händelser. Den uppstod i ett land och bland ett folk som tidigare inte någon fäst något avseende vid och spred sig inom ett sekel över halva jorden. Den krossade imperier, besegrade sedan länge upprättade religioners omformade folkens själar och byggde upp en hell ny värld - islams värld. Ju närmare vi undersöker denna utveckling, desto mer häpnadsväckande förefaller den. De andra stora religionerna vann terräng långsamt och genom hård kamp innan de slutligen triumferade med hjälp av mäktiga monarker som låtit omvända sig till den nya tron. Kristendomen hade sin Konstantin, buddismen sin Ashoka och zoroastrianismen sin Cyrus, vilka samtliga stöttade upp sin utvalda kult med den världsliga maktens auktoritet. Så var dock ej fallet med Islam. Sedan den uppstått i ett obemärkt ökenland som var glest befolkat av nomader, begav den sig ut på sitt stora äventyr med minimal mänsklig uppbackning och mot maximal materiell övermakt. Och ändå triumferade islam, såsom genom ett mirakel, och några generationer såg den Glödande Halvmånen segerrikt upphängd från Pyrenéerna till Himalaya och från Centralasiens öken till öknarna i Centralafrika...» (A.M.L. Stoddard, cated i "Islam - the Religion of All Prophets": Begum Bawani Waqf; Karachi Pakistan, sid. 56).

»Islam är en i grunden rationalistisk religion i denna terms mest vidsträckta betydelse, både etymologiskt och historiskt. Definitionen av rationalism, såsom ett system som baserar religiösa trosuppfattningar på förnuftets principer, passar direkt in på islam...

Det kan inte förnekas att många teologiska doktriner och system och

även många vidskepelser, från helgondyrkan till användningen av radband och amuletter, blev inympade i den muslimska tron. Men trots den rika utvecklingen - i varje betydelse av denna term - av profetens lära, så har Koranen alltid behållit sin plats som den fundamentala utgångspunkten, och läran om Guds enhet har där alltid förkunnats med en storslagenhet, en föränderlig renhet och en grundmurad övertygelse som är svår att finna utanför den islamiska sfären. Denna trofasthet mot religionens fundamentala lärosats, enkelheten av formeln i vilken den uttalas och den brinnande övertygelsen hos de missionärer som sprider den, är lika många orsaker till den mohammedanska missionens stora framsteg. En religiös tro som är så exakt, så fri från alla teologiska svårigheter och följaktligen så lättillgänglig för det vanliga förståndet, kan förväntas besitta - och besitter också - en underbar förmåga att övertyga människor.» (Edward Montet, "La Ropagande Chretienne et Ses Adversaires Mosulmans": Paris 1890, citerad av T. W. Arnold i "The Preaching of Islam": London 1913, sid. 413-414).

»Fastän jag inte är muslim i den vanliga bemärkelsen, hoppas jag att jag är Muslim» såsom »en som underkastat sig Gud», och jag tror att Koranen och andra uttryck för den islamiska visionen innehåller rikliga förråd av gudomlig sanning, som jag och andra västerlänningar fortfarande har mycket att lära av.» (–Montgomery Watt, "Islam and Christianity Today": London 1983, sid. IX).

Vad de säger om Muhammad

Under korstågens århundraden uppfanns allt slags förtal mot profeten Muhammad (frid över honom), men i och med den moderna tidsålderns inträde, präglad av religiös tolerans och tankefrihet, har det skett en stor förändring när det gäller västerländska författares beskrivningar av hans liv och karaktär. De åsikter som uttrycks av några icke-muslimska forskare beträffande profeten Muhammad, och som skall redovisas i slutet av denna text, utgör exempel på dessa nya idéer.

Men västerlandet måste ta ytterligare ett steg framåt för att ta reda på vem Muhammad egentligen var, dvs. att han var Guds sanne och siste profet för hela mänskligheten. Trots all sin objektivitet och upplysning har västerlandet inte gjort något uppriktigt försök att förstå Muhammads profetkall. Det är märkligt att man ägnar honom väldiga hyllningar för hans integritet och prestationer, medan man samtidigt uttryckligen eller underförstått förnekar att han var Guds profet. Det är här det krävs en rannsaking av hjärtan och en omprövning av den s.k. objektiviteten. Följande obestridda fakta från Muhammads liv har framlagts för att hjälpa människor att komma fram till en opartisk, logisk och objektiv bedömning beträffande hans profetkall.

Fram till fyrtio års ålder var Muhammad inte känd som statsman, predikant eller vältalare. Man hörde honom aldrig diskutera metafysik, etik, lag, politik, ekonomi eller sociologi. Det rådde inget tvivel om att han hade en fulländad karaktär, ett charmerande sätt och att han var mycket kultiverad, men ändå fanns det inte något så frapperande och radikalt hos honom, att folk skulle kunna vänta sig

något verkligt revolutionärt av honom i framtiden. Då han kom ut från grottan (*Al-Hira*) med ett nytt budskap, hade han emellertid blivit fullständigt förändrad.

Är det möjligt för en person med ovannämnda egenskaper att plötsligt bli "en bedragare», påstå sig vara Guds profet och därigenom utsätta sig för hela sitt folks vrede?

Man skulle kunna fråga: av vilken anledning utstod han alla dessa svårigheter? Hans folk erbjöd sig att acceptera honom som sin kung och lägga landets alla rikedomar för hans fötter, om han bara ville upphöra med att predika sin religion. Men han valde att tillbakavisa deras frestande erbjudanden och fortsatte att predika sin religion, ensam emot alla slags förolämpningar, sociala bojkotter och t.o.m. fysiska övergrepp från sitt folks sida. Var det inte Guds stöd och hans egen fasta vilja att sprida det gudomliga budskapet samt hans djupt rotade tro att Islam slutligen skulle framträda som mänsklighetens enda levnadssätt, som gjorde att han kunde stå fast som en klippa gentemot all opposition och alla sammansvärjningar för att oskadliggöra honom? Om han kommit för att konkurrera med judarna och de kristna, varför skulle han då göra tron på Moses och Jesus Kristus samt Guds övriga profeter (frid vare med dem) till en grundläggande lärosats i sin religion - en lärosats som det var nödvändigt att acceptera för att bli muslim.

Han var en olärd man och hade levt ett lugnt och normalt liv under fyrtio år, men då han började predika sitt budskap förundrade och förhåxade han hela Arabien genom sin magnifika talkonst. Är inte detta ett obestriddigt bevis för hans profetkall? Hans vältalighet var ju så fulländad att ingen av de arabiska poeterna eller predikanterna kunde prestera dess like och hur skulle han ha kunnat uttala de sanningar av vetenskaplig natur som Koranen innehåller om han inte

hade varit en profet? Ingen vanlig människa kunde ju känna till dem vi denna tid.

Och sist men inte minst: varför fortsatte han att leva ett mödosamt liv även sedan han vunnit makt och auktoritet? Tänk på vad han yttrade då han var på väg att dö: avi profeter har inga arvingar. Vadhelst vi efterlämnar skall gå till välgörenhet." Muhammad (frid över honom) är i själva verket den siste av de profeter som Gud i olika tidevarv sânt till olika länder sedan mänsklighetens begynnelse på denna jord blom storslagna föresatser, ringa medel och häpnadsväckande resultat är det mänskliga geniets tre kännetecken, vem skulle då våga jämföra någon stor man i den moderna historien med Muhammad?

Världshistoriens mest berömda män skapade bara vapen, lagar och imperier. Om de överhuvudtaget grundade något, så var det materiell makt, som dessutom ofta föll i bitar inför deras ögon.

Denne man satte inte bara arméer, lagstiftningar, imperier, folk och dynastier i rörelse, utan även miljontals människor i en tredjedel av den då bebodda världen. Dessutom flyttade han på altare, gudar, religioner, idéer, trosuppfattningar och själar ... hans skonsamhet i segerns stund, hans ambition som var helt tillägnad en ide och på intet sätt strävande efter ett imperium, hans ändlösa böner, hans mystiska samtal med Gud, hans död och hans triumf efter döden, allt detta visar att det inte var fråga om något bedrägeri utan om en fast övertygelse som gav honom kraft att upprätta en dogm. Denna dogm var tvåfaldig: Guds enhet och Guds okroppslighet, den förra berättar vad Gud är och den senare vad Gud inte är, den ena störtar de falska gudarna med svärdet och den andra inleder en ide med orden.

Filosof, vältalare, apostel, lagstiftare, segrare över idéer, upprättare av nationella dogmer och av en kult utan bilder, grundare av tjugo jordiska imperier och av ett andligt imperium, detta är Muhammad. Vad beträffar måttstocken, med vilken mänsklig storhet skall mätas kan vi mycket väl ställa frågan om det funnits någon större man än han." (Lamartine, "Histoire de ta Turquie": Paris 1854, Mol. II, sid. 276-277).

"Det är inte utbredningen, utan beständigheten i denna religion som förtjänar vår beundran; samma rena och perfekta intryck som han ingraverade i Mekka och Medina har efter tolv sekler bevarats av Koranens indiska, afrikanska och turkiska proselyter.

Muhammedanerna har enigt motstått frestelsen att reducera objektet för sin tro och dyrkan till människornas sinnliga nivå. "Jag tror på En Gud och Muhammad är Guds apostel är islams enkla och oföränderliga bekännelse. Gudomens andliga bild har aldrig degraderats av någon synlig idol, profetens utmärkelser har aldrig passerat gränsen för mänsklig dygd, och hans föreskrifter har hållit lärjungarnas tacksamhet inom ramen för förnuft och religion." (Edward Gibbon och Simon Ocklay, "History of the Saracen Empire": London 1870, Sid. 54).

"Han var kejsare och påve i en person, men han var påve utan påvens pretentioner och kejsare utan kejsarens legioner, utan någon stående arme, utan livvakt, utan palats, och utan någon fixerad inkomst. Om en man någonsin hade rätt att säga att han härskade med gudomlig rätt, så var det Muhammed, ty han hade makten utan dess instrument och utan dess stöd." (Bosworth Smith, "Mohammad and Mogammadanism": London 1874, sid. 92).

»Det är omöjligt för någon som studerar den store arabiske profetens liv och karaktär och som känner till hur han undervisade och hur han levde, att känna någonting annat än vördnad för denna mäktiga personlighet, som var en av den Högstes stora budbärare. Och fastän jag här kommer att säga saker som säkert många av er känner till, så upplever jag själv när jag på nytt läser om dem en ny våg av beundran och en ny känsla av vördnad för denne store arabiske lärare." (Annie Besant, 'The Life and Teachings of Muhammad': Madras 1932, sid. 4). "Hans villighet att utstå förföljelser för sin religiösa tro, den högtstående moraliska karaktären hos de människor som trodde på honom och såg upp till honom som sin ledare samt storslagenheten i hans livsverk - allt talar för hans fundamentala integritet. Antagandet att Muhammad var en bedragare framställer fler problem än det löser. Dessutom är ingen av världshistoriens stora personligheter så föga uppskattad i västerlandet som Muhammad." (–Montgomery, "Muhammad At Mecca': Oxford 1953, sid. 52).

"Muhammad, den inspirerade mannen som grundade islam, föddes omkring 570 e.Kr. i en arabisk stam som dyrkade avgudar. Eftersom han fötts faderlös visade han under hela sitt liv stor medkänsla för de fattiga och behövande, änkorna och de faderlösa, slaverna och de förtryckta. Vid tjugoo års ålder var han redan en framgångsrik köpman och blev snart ledare för en förmögen änkas kamelkaravaner. Vid tjugufem års ålder blev han föreslagen äktenskap av sin arbetsgivare som insett hans goda egenskaper. Trots att hon var femton år äldre gifte han sig med henne, och så länge hon levde förblev han en hängiven make. I likhet med nästan varje stor profet före honom kände sig Muhammad skygg då han uppmanades att tjäna som förmedlare av Guds ord. Men ängeln befälde: "Läs». så vitt man vet kunde

Muhammad varken läsa eller skriva, men han började diktera dessa inspirerade ord som snart skulle revolutionera en stor del av jorden: "Det finns bara En Gud." I alla ting var Muhammad mycket praktisk. När hans älskade son Ibrahim dog, inträffade en solförmörkelse och rykten uppstod snart om Guds personliga deltagande i sorgen. På detta påstås Muhammad ha svarat: "En solförmörkelse är ett naturfenomen. Det är galenskap att blanda ihop något sådant med en människas död eller födelse».

Vid Muhammads egen död gjordes ett försök att upphöja honom till gud, men den man som skulle komma att bli hans administrative efterträdare satte stopp för hysterin med ett av de noblaste talen i religionernas historia: "Om det finns några bland er som dyrkade Muhammad, så är han död. Men om det är Gud som ni dyrkade, så lever Han evinnerligen." (James A. Michener, "Islam: The Misunderstood Religion": i the Reader's Digest (Amerikanska utgåvan), maj 1955, sid. 68-70).

"Mitt val av Muhammad till ledare på listan över världens mest inflytelserika personer kanske förvånar en del läsare och ifrågasätts av andra, men han var den enda människa i historien som var ytterst framgångsrik både på den religiösa och på den världsliga nivån." Michael N. Hart, 'The 100: A Ranking of the Most Influential Persons in History': New York: Hart Publishing Company 1978, Sid. 33).

Vad de säger om Koranen

Den gudomliga vägledning som mänskligheten fått har endast förmedlats genom två kanaler; först genom Guds ord och sedan genom de profeter som Han utvalt för att meddela sin vilja till människorna. Dessa två kanaler har alltid varit förenade, och försök att lära känna Guds vilja genom att åsidosätta någon av dem har alltid lett fel. Hinduerna brydde sig inte om sina profeter, utan fäste hela sin uppmärksamhet på deras böcker, vilka endast erbjöd ordgåtor som de slutligen inte kunde förstå. De kristna, å andra sidan, åsidosatte Guds bok och tillmätte Kristus all betydelse, vilket innebar att de inte bara upphöjde honom till en gudomlighet utan även att de gick miste om den Tawheed (monoteism) som Bibeln innehåller.

De stora skrifter som uppenbarades före Koranen, dvs. Gamla Testamentet och Evangeliet, fanns i själva verket inte i bokform förrän långt efter det att deras respektive profeter gått bort. Detta berodde på att anhängarna till Moses och Jesus inte gjorde några större ansträngningar för att bevara uppenbarelserna under dessa profeters livstid. De blev nedskrivna långt efter deras död. Bibelns böcker, både Gamla och Nya Testamentet, består följaktligen av översättningar av olika personers berättelser om de olika uppenbarelserna och innehåller både förändringar och tillägg, som är gjorda av nämnda profeters anhängare.

Den sista uppenbarade boken - Koranen - finns däremot bevarad i sin ursprungliga form. Gud har själv lovat att den skall bevaras, och det var därför hela Koranen skrevs ned under profeten Muhammads livstid, då olika delar av den nedtecknades på palmblad, pergament,

benbitar, osv. Dessutom hade tiotusentals av profetens följeslagare lärt sig hela Koranen utantill, och profeten brukade själv recitera den för ängeln Gabriel en gång om året, samt två gånger då han var på väg att dö. Den förste kalifen, Abu Bakr, anförtrodde sedan åt profetens skrivare Zaid ibn Thabit, att samla hela Koranen i en volym. Denna volym fanns hos Abu Bakr tills han dog. Sedan fanns den hos den andre kalifen, Omar, och efter honom övertogs den av Hafsa, profetens hustru. Det var på grundval av denna ursprungliga kopia som den tredje kalifen, Othman, färdigställde många andra exemplar, vilka sändes till olika muslimska områden. Koranen blev så noggrant bevarad därför att den är den Bok som innehåller vägledning för hela mänskligheten och för all framtid. Detta är anledningen till att den inte riktar sig endast till araberna, på vilkas språk den uppenbarades, utan den talar till hela mänskligheten: "O människa. Vad har fått dig att avvika från din Herres väg." Hur Koranens lära skall praktiseras har fastställts genom profeten Muhammads exempel. Det speciella med Koranen är att dess undervisning syftar till människans allmänna välfärd och är baserad på de faktiska möjligheterna. I alla sina dimensioner är den koraniska visdomen avgörande. Den fördömer varken kroppen eller åsidosätter själen.

Den förmänskligar inte Gud och avgudar inte heller någon människa. Allting har fått sin rätta plats i skapelsens helhet. De forskare som hävdar att Muhammad (frid över honom) var författare till Koranen, påstår i själva verket något som är mänskligt omöjligt. Skulle någon person under det sjunde århundradet e. Kr. kunna komma med sådana vetenskapliga sanningar som Koranen innehåller? Skulle han kunna beskriva fostrets utveckling i livmodern på samma sätt som den moderna vetenskapen? Är det för övrigt logiskt att tro att Muhammad (frid över honom), som fram till

fyrtio års ålder endast var känd för sin hederlighet och integritet, plötsligt började skriva en bok som är så makalös i sin litterära fulländning, att de främsta arabiska valtalarna och poeterna inte kunde åstadkomma dess like. Är det slutligen rimligt att säga att Muhammad (frid över honom), som i sitt samhälle var känd som *al-Amin* (den sannfärdige) och som fortfarande beundras på grund av sin hederlighet och integritet, framträdde med ett falskt påstående och på grundval av denna lögn tränade tusentals hederliga, karaktärsfasta och redbara människor, så att de senare lyckades upprätta det bästa samhälle som funnits på jorden? Varje uppriktig och opartisk sanningssökare kommer slutligen att inse att Koranen är Allahs uppenbarade Bok. Utan att nödvändigtvis hålla med om allt vad de säger, skall vi här delge några åsikter, som betydande icke-muslimska forskare uttryckt beträffande Koranen.

Läsaren kan lätt se att den moderna världen mer och mer närmar sig en riktig uppfattning om denna Bok. Vi uppmanar alla fördomsfria forskare att studera Koranen i ljuset av de förutnämnda punkterna. Vi är övertygade om att ett sådant försök kommer att övertyga läsaren om att Koranen aldrig skulle ha kunnat skrivas av en människa. "Hur ofta vi än vänder oss till den (Koranen), och fastän den först inger oss motvilja, dröjer det inte länge förrän den fascinerar och förvånar oss för att slutligen framtvunga vår aktning. Dess litterära stil, i överensstämmelse med dess innehåll och målsättning, är strån & storslagen, fruktansvärd - och tid efter annan verkligt sublim... Alltså kommer denna bok att även i fortsättningen utöva det mäktigaste inflytande." (Goethe, citerad i I:P. Höghes' i "Dictionary of Islam").

"Koranen intar förvisso en viktig position bland världens stora religiösa skrifter. Fastän den är den yngsta av de epokbildande verk

som tillhör denna typ av litteratur, finns det knappast något annat som kan mäta sig med den, när det gäller den påverkan den utövat på stora människomassor. Den inledde en ny fas i det mänskliga tänkandets historia och skapade en ny typ av karaktär. Den började med att förvandla ett antal olikartade ökenstammar till en nation av hjältar och fortsatte att skapa den mohammedanska världens vidsträckta politisk- religiösa organisation, vilken är en av de mäktigaste krafter som det moderna västerlandet har att räkna med." (G. Margoliouth, inledning till J.M. Rodwells Koranöversättning, New York: Everymans' Library 1977, sid ny). "Ett arbete som alltså framkallar sådana mäktiga och skenbart of örenliga känslor t o.m. hos den avlägsne läsaren - avlägsen i tiden - och ännu mer beträffande den mentala utvecklingen - ett arbete som inte bara övervinner den motvilja han kanske känner då han börjar läsningen, utan även förvandlar denna vaga inställning till häpnad och beundran, ett sådant arbete måste förvisso betraktas som ett underbart alster av den mänskliga anden och som något av största intresse för varje tänkande person som intresserar sig för mänsklighetens öde." (Dr. Steigass, citerad av I:P. Höghes i "Dictionary of Islam": Sid. 526-527).

"Den hypotes som menar att Muhammad var Koranens upphovsman blir genom ovannämnda observation ohållbar. Hur skulle en man som var analfabet kunna bli den ur rent litterär synpunkt mest betydande författaren i hela den arabiska litteraturen? Hur skulle han sedan kunna uttala sanningar av vetenskaplig natur, som ingen annan människa skulle ha kunnat utveckla vid denna tid, och allt detta utan att en enda gång göra det minsta misstag i sina uttalanden om ämnet." (Maurice Bucaille, 'The Bible, the Qur'an and Science': 1978, sid. 125). "Dess värde som litterär produkt bör kanske inte mätas enligt några på förhand bestämda maximer av subjektiv och

estetisk typ, utan i förhållande till de effekter den åstadkom bland Muhammads samtida och landsmän. Om den talade så kraftfullt och övertygande till sina åhörare hjärtan att den kunde sammanfoga dessförinnan centrifugala och antagonistiska element till en kompakt och välorganiserad enhet, animerad av idéer som var betydligt överlägsna de som ditintills styrte arabernas tänkande, då var dess vältalighet också fulländad, helt enkelt därför att den av några vilda stammar kunde skapa en civiliserad nation och därmed också ge ett viktigt bidrag till den historiska utvecklingen." (Dr. Steingass, citerad i Hughes' "Dictionary of Islam": sid. 528).

Vid detta försök att åstadkomma något bättre än mina föregångare och att framställa något som åtminstone kan accepteras som ett svagt eko av den arabiska Koranens sublimes retorik, tvingades jag att studera den invecklade och mycket varierande rytmen som - vid sidan av själva budskapet - utgör Koranens obestridliga anspråk på att räknas till mänsklighetens största litterära mästerverk. Denna mycket karakteristiska egenskap - "denna oeffterhärmliga symfoni", som den troende Pickthall kallar sin Heliga Bok, "själva de ljud som rör människor till tårar och extas" - har nästan helt förbisetts av tidigare översättare. Det är därför inte överraskande att det som de åstadkommit låter tråkigt och enformigt i jämförelse med den utsökt vackra originaltexten." (Arthur J. Arberry: 'The Koran Interpreted': London, Oxford University Press 1964, Sid. X).

"En totalt objektiv undersökning av den (Koranen) i ljuset av den moderna kunskapen får oss att inse överensstämmelsen mellan dem bägge, vilket redan påpekats vid upprepade tillfällen. Detta får oss att inse att det är helt otänkbart att en människa på Muhammads tid skulle ha kunnat vara upphovsman till sådana yttranden, med tanke på denna tids kunskapsnivå. Sådana hänsynstaganden utgör en del av

det som ger den koraniska uppenbarelse dess unika position och tvingar den opartiske vetenskapsmannen att erkänna sin oförmåga att framlägga en förklaring av den, som enbart utgår från materialistiska resonemang." (Maurice Bucaille, 'The Qur'an and Modern Science': 1981, sid. 18).

Din och Shari'a

Hittills har vi behandlat Din eller Tro. Nu skall vi behandla profeten Muhammads (frid över honom) Shari'a. Men låt oss först klargöra skillnaden mellan Din och Shari'a.

Skillnaden mellan Din och Shari'a

I tidigare kapitel har vi sagt att alla profeter som framträtt från tid till annan har förespråkat Islam. Detta är ett grundläggande faktum. De förkunnade Islam, alltså en tro på Gud och alla Hans attribut, tron på Domens dag, tron på profeterna och Skrifterna och de uppmanade konsekvent människorna att leva ett liv i lydnad och underkastelse inför sin Herre. Det är detta som utgör Din och de var gemensamt för alla profeternas läror.

Vid sidan av Din finns Shari'a, de detaljerade uppförandereglerna eller föreskrifterna som fastställer metoderna och uttrycksformerna för dyrkan, lagarna som tillåter och föreskriver, som bestämmer vad som är rätt och fel. Sådana lagar har undergått förändringar från tid till annan och trots att alla profeter hade samma Din, förde de med sig en annorlunda Shari'a som skulle passa deras tids och folks villkor. Detta tjänade till att fostra de olika folken i alla tidsperioder för en bättre civilisation och ge dem bättre moralnormer.

Denna process upphörde när Muhammad framträdde - den siste profeten - som kom med de slutliga reglerna, vilka var ämnade för hela mänskligheten och för alla kommande tider. Din har inte undergått någon förändring, men nu har alla tidigare Shari'a upphävts och den alltomfattande Shari'a som Muhammad (frid över honom) förde med sig är satt i dessas ställe. Detta är höjdpunkten eller slutet på den långa process av fostran som startade i den mänskliga erans gryning.

Shari'as källor

När vi ska göra oss förtrogna med Muhammads Shari'a hämtar vi vårt material från två huvudkällor; Koranen och Hadith. Koranen är en gudomlig uppenbarelse - varje ord i den är Guds ord. Hadith är en samling av de regler som föreskrevs av den siste profeten eller minnesuppteckningar om hans beteende och levnadssätt, såsom de har bevarats av dem som fanns i hans närhet eller av dem som fick sig dessa minnen anförtrodda av ögonvittnena. Dessa uppteckningar sällades senare och teologer sammanställde dem i form av böcker, bland vilka samlingarna av Malik, Bukhari, Muslim, Tirmizi, Abu Dawud, Nasa'i och Ibn Majah anses vara de mest autentiska.

Fiqh

De detaljerade lagar och föreskrifter som inryms i Koranen och Hadith och som täcker de myriader av problem som uppstår under loppet av en människas livstid har sammanställts av några av de ledande rättslärda i det förflutna. För detta skall muslimerna alltid vara tacksamma mot dessa män av kunskap och vision som vigde sina liv åt att vinna fulländad kunskap om Koranen och Hadith och som därmed gjorde det lätt för varje muslim att utforma sitt vardagsliv i enlighet med Shari'as krav.

Det är tack vare dem som muslimer över hela världen med lätthet kan följa Shari'a även om deras insikter i religionen inte är sådana att de själva skulle kunna ge en korrekt och autentisk tolkning av Koranen och Hadith. I början ägnade sig ett stort antal religiösa ledare åt uppgiften, men nu återstår i huvudsak endast fyra "skolor". Dessa är:

- **Hanafi:** detta är den Fiqh som sammanställdes av Abu Hanifa Nu'man bin Thabit med assistans och i samarbete

med Abu Yusuf, Muhammad, Zufar och andra, vilka alla var kända för djup religiös kunskap.

- Maliki: denna Fiqh utarbetades av Malik bin Anas Asbahi
- Shafi'i: Grundad av Muhammad bin Idris al-ShaSi'i
- Hanbali: Grundad av Ahmad bin Hanbal.

Alla dessa lagskolor gavs sin slutgiltiga form inom en period av tvåhundra år efter profetens livstid. De skillnader som framträder mellan de fyra skolorna är bara en naturlig följd av det faktum att sanningen har många sidor. När olika personer ägnar sig åt att tolka en given händelse, kommer de fram till förklaringar utifrån sina egna synvinklar. Det som ger dessa olika skolor den äkthet som tillskrivs dem, är deras respektive grundares obestridliga trovärdighet och den pålitliga metod de använde.

Tasawwuf

Fiqh behandlar det uppenbara och iakttagbara uppförandet, det bokstavligen uppfyllandet av en plikt. Det som gäller andan och motivationen bakom uppförandet är kant som Tasawwuf. När vi t.ex. utför våra böner, bedömer oss Fiqh enbart utifrån uppfyllandet av de yttre kraven, såsom den rituella reningen, inriktningen mot Ka'ba, tidpunkterna, etc., medan Tasawwuf bedömer vår bön utifrån vår koncentration, hängivelse, själens renhet och den effekt våra böner får på vår moral och vårt uppförande. Den sanna islamiska Tasawwuf är alltså måttet på andan i vår lydning och uppriktighet, medan Fiqh styr hur vi i minsta detalj utför befallningarna. En gudsdyrkan utan anda, även om den är formellt korrekt, är som en människa vars yttre är vackert men som saknar karaktär och en gudsdyrkan full av anda och hängivelse men defekt i utförandet, är som en människa med ädel karaktär men med deformerat yttre.

Ovannämnda exempel klargör relationen mellan Fiqh och Tasawwuf. Men det är muslimernas stora olycka att de med tiden sjönk i fråga om kunskap och karaktär och dukade under för missledda filosofier och befläckade Islam med deras perverterade dogmer. De förgiftade den islamiska Tasawwufs rena källa med absurditeter som inte ens med den livligaste fantasi kunde rättfärdigas på basis av Koranen och Hadith. Gradvis framträdde en grupp muslimer som ansåg och proklamerade sig själva vara undantagna från och stå över Shari'as krav. Dessa människor är totalt okunniga om Islam, ty Islam kan inte acceptera en Tasawwuf som lösgör sig från Shari'a och tar sig friheter mot den. Ingen Suomi (en som följer Tasawwuf) har rätt att överskrida Shari'as gränser eller ta lätt på de främsta plikterna såsom de dagliga bönerna, fastan, Zakat och Hajj. Tasawwuf i sin rätta betydelse, är inget annat än en intensiv kärlek till Gud och Muhammad (frid över honom) och en sådan kärlek kräver strikt lydning för deras befallningar såsom de uppenbarats i Guds Bok och Hans profets Sunna. Den som avviker från de gudomliga befallningarna gör falska anspråk på att älska Gud och Hans apostel.

** Abe Haniga Nigman bin Thabit föddes år 80 efter Hijra (699 e.Kr.) och dog år 150 efter Hijra (767 e.Kr.). Det finns uppskattningsvis 340 miljoner anhängare .111 denna Fiqh, huvudsakligen koncentrerade till Turhet, Panstan, Indien, Afghanistan, Transjordanien, Indokina, Kina och Sovjetunionen. Malik bin Anas Asbahi föddes år 93 efter Hijra (714 e.Kr.) och dog 179 efter Hijra (798 e.Kr.). Denna Fiqh har c:a 45 miljoner anhängare i huvudsak koncentrerade till Marocko, Algeriet, Tunisien, Sudan. Kuwait och Bahrain. Muhammad bin Idns al-Shafi'i boddes år 150 efter Hijra (767 e.Kr.) och dog år 240 efter Hijra (854 e.Kr.). Hans anhängare uppgår uppskattningsvis till 100 miljoner och finns främst i Palestina, Libanon, Egypten, Irak, Saudiarabien, Jemen och Indonesien. Ahmad bin Hanbal boddes år 164 efter Hijra (780 e.Kr.) och dog år 241 efter Hijra (855 e.Kr.). Det finns ungefär 30 miljoner anhängare till denna Fiqh, koncentrerade till huvudsakligen Saudiarabien, Libanon och Syrien.*

Shari'a - dess natur och innebörd

Shari'a som Gud har uppenbarat för människan fastställer Guds lag och tillhandahåller vägledning och levnadsregler som är till människans bästa. Dess enda mål är att visa den bästa vägen för människan och ge henne sätt och medel att uppfylla sina behov på det bästa och mest gynnsamma sättet. Shari'a förbjuder allt som är skadligt för människan och tillåter eller föreskriver allt som är till nytta och gagn för henne.

Shari'a - rättigheter och skyldigheter

- Guds rättigheter över människan
- Människans rättigheter över sitt eget jag.
- Människans rättigheter över andra människor
- De krafter och resurser vilka Gud har ställt till människans förfogande och den makt Han givit henne att använda dessa för sitt eget bästa.

Guds rättigheter

Att tro på Honom. Att helhjärtat acceptera och följa Hans vägledning
Att tro på Guds profet och lyda honom uppriktigt och oreserverat.
Att vi skall dyrka Gud genom att utföra Ibadat, dvs. bönerna, fastan, Zakat och Hajj.

Jagets rättigheter

Shari'a förbjuder användandet av allt som kan skada människans fysiska, mentala eller moraliska existens: - Konsumtion av blod - Giftiga droger - Svinkött, rovdjur och orena djur - Nudism - Själv mord

Andra människors rättigheter (eller skyldigheter gentemot andra)

- Islam har strängt förbjudit lögn.
- Islam har strängt förbjudit stöld.
- Islam har strängt förbjudit förfalskning, bedrägeri, ränta, ocker, spel, lotterier.
- Islam har också förbjudit mord, äktenskapsbrott, otukt och onaturlig sexuell aktivitet.

Föreskrifter i Shari'a som berör familjen:

- Mannen är familjens överhuvud.
- Mannen skall utföra alla sysslor som sker utanför hemmet.
- Kvinnan har sina plikter inom hemmet. För rättvisans skull vill inte Islam belasta kvinnan med att uppfostra barnen och sköta hushållet och dessutom yrkesarbete, men detta betyder inte att kvinnan är förbjuden att lämna hemmet.
- Äktenskap i Islam: Islam förbjuder äktenskap mellan mor och son, far och dotter, styvfar och styvdotter, fosterbror och fostersyster, farbroder och brorsdotter, faster eller moster och hennes brors- eller systerson, morbror och dennes systerdotter, svärmor och hennes måg, svärfar och hans svärdotter.

Arvslagen i Islam:

Arvet fördelas på ett sådant sätt att alla nära släktingar får sin rättmätiga del. Son, dotter, hustru, make, fader, moder, broder och syster. Denna islamiska lag är enastående i sitt slag, den riktas motkapitalistisk förmögenhetskoncentration och andra länder börjar nu dra lärdom av den. Om det inte finns familj eller nära släktingar,

så går arvet till vänner, grannar, invånarna i ens eget område, by eller stad.

Islam har uppmanat de troende att undvika ömsesidig fientlighet, social oenighet och sekterism av alla former. De har anbefallts att lösa sin dispyter i enlighet med de principer som fastslagits i Koranen och Sunna. Om parterna misslyckas med att nå förlikning, skall de istället för att slåss och gräla sinsemellan begrava sina oenigheter i Guds namn och lämna avgörandet till Honom. Islam betraktar kunskap och vetenskap som mänsklighetens arv och muslimerna har fullständig frihet att inhämta kunskap och dra praktisk nytta av vetenskapen på vilket område de vill. Beträffande kultur har profeten Muhammad uttryckligen och med kraft förbjudit muslimerna att anta icke-muslimsk kultur och livsstil. Samtidigt har Islam befallt muslimerna att inte förolämpa eller tala illa om ickemuslimer och dem som är troende eller deras religiösa ledare och helgon och inte heller säga något kränkande om deras religion. Förtryck, aggression och trångsynthet är emot själva andan i Islam.

Alla varelsers rättigheter:

Islam säger att alla skapelser har vissa rättigheter visavi människan. Dessa är: att inte förlösa dem på fruktlösa spekulationer och inte heller skada dem i onödan. Islam avskyr att döda ett djur genom att åsamka det utdragen smärta, vare sig det är tamt eller vilt. Ingen fågel skall sättas i bur, och Islam tillåter inte heller att man meningslöst och i onödan kapar träd och buskar. Islam diskriminerar inte på basis av ras, nation, färg, språk eller liknande. Den vänder sig till hela mänskligheten och den tillåter ingen trångsynt diskriminering. Denna lag tär Evig därför att den baserar sig på samma naturprinciper enligt vilka människan själv är skapad. Därför är Islam en universell religion.

Mänskliga rättigheter i Islam

Eftersom Gud är människornas och universums absolute och ende Härskare, så är Han den högste Herren, Upprätthållaren, Livgivaren och den Barmhärtige, vars barmhärthighet omfattar alla varelser; och eftersom Han givit varje människa värdighet och heder och andats in i henne av sin egen ande, så är människorna genom Honom och vid sidan av sina övriga mänskliga egenskaper i grunden lika, och ingen verklig skillnad kan göras mellan dem på grund av nationalitet, hudfärg eller ras. Varje människa är alltså besläktad med alla andra och alla utgör ett brödraskap i sin ärofulla tjänst åt universums Herre. I centrum för en sådan himmelsk atmosfär dominerar den islamiska bekännelsen av Guds enhet, vilken även medför iden om mänsklighetens enhet och broderskap.

Fastän en islamisk stat kan upprättas varsomhelst på jorden, försöker inte islam begränsa mänskliga rättigheter och privilegier till sin egen stats geografiska område. Islam har proklamerat några universella fundamentala rättigheter för mänskligheten som helhet och dessa skall iaktas och respekteras under alla omständigheter, vare sig den person det gäller är bosatt inom den islamiska statens område eller ej och vare sig han tillhör denna stats vänner eller fiender. Koranen säger mycket klart: "Ni som tror, iaktta rättvisa som vittnen inför Gud, och låt ingen förbittring mot vissa människor förmå er att ej handla rätt. Handla rätt - det kommer gudaktigheten närmast. (Koranen 5:8).

Människans liv är alltid okränkbart och får ej tas utan rätt. Om någon förbryter sig mot denna princip genom att döda en människa utan

rätt, jämställer Koranen honom med en som dödat hela mänskligheten: "Om någon dödar ett liv, utan att det föreligger någon blodskuld eller ofärd på jorden, skall det vara som om han dödat hela mänskligheten." (Koranen 5:32).

Det är förbjudet att förtrycka kvinnor, barn, gamla, sjuka och sårade. Kvinnans heder och kyskhet måste respekteras under alla omständigheter. De hungriga måste mättas, de nakna klädas och de sårade eller sjuka behandlas medicinskt, oberoende av om de tillhör den islamiska gemenskapen eller är fiender till den. När vi talar om mänskliga rättigheter i Islam, så menar vi i verkligheten att dessa rättigheter har blivit givna av Gud, de har inte blivit givna av någon kung eller av någon lagstiftande församling.

De rättigheter som ges av kungar och lagstiftande församlingar kan upphävas på samma sätt som de införs. Samma sak gäller de rättigheter som accepteras och erkänns av diktatorer. De kan införa dem när de önskar och upphäva dem när de behagar, och de kan dessutom öppet förbryta sig mot dem när de har lust. Men eftersom de mänskliga rättigheterna i Islam har blivit givna av Gud, så har ingen lagstiftande församling eller regering i världen rätt att ändra eller upphäva dem. Det är inte fråga om några grundläggande mänskliga rättigheter som bara finns på ett papper för att visas upp vid behov och som sedan förnekas i det verkliga livet. Och inte heller rör det sig om idéer som bara existerar på ett filosofiskt plan. Förenta Nationernas proklamationer och beslut kan inte jämföras med de rättigheter som sanktionerats av Gud, ty de förra tillämpas inte på någon, medan de senare tillämpas på varje troende.

Alla muslimer och administratörer som påstår sig vara muslimer måste acceptera, erkänna och upprätthålla dem. Om de inte

upprätthåller dem utan börjar förneka de rättigheter som givits av Gud, eller gör ändringar i dem, eller om de förbryter sig mot dem, samtidigt som de prisar dem med tomma ord, så dömer Koranen en sådan regering på ett klart och otvetydigt sätt: "De som ej dömer efter vad Gud nedsänt, dessa är de otrogna." (Koranen 5:44).

Mänskliga rättigheter i en islamisk stat

Livets och egendomens okränkbarhet:

I ett tal som profeten höll under sin sista pilgrimsfärd, sade han: "Det är förbjudet för er att ta varandras liv och egendom tills ni möter er Herre på uppståndelsens dag." Beträffande dhimmis (de icke-muslimska medborgarna i en islamisk stat) har profeten sagt: "Den som dödar en människa under beskydd (Dhimmi) kommer inte ens att få känna doften av paradiset."

Förbud mot ärekränkning:

- "Ni som tror, människor må ej håna andra människor"
- "Baktala ej varandra"
- "Ge ej varandra öknamn"
- "Icke heller må den ene förtala den andres (Koranen 49: 12).

Privatlivets helgd:

- "Spionera icke på varandra." (Koranen 49:12)
- "Gå ej in i några andra hus än era egna ... förrän ni får tillåtelse.» (Koranen 24:27-28).

Rätten till personlig frihet:

Enligt Islam kan ingen medborgare fängslas om inte hans skuld blivit bevisad i en öppen domstol. Att arrestera en person endast på grund av misstanke och att kasta honom i fängelse utan et riktigt domstolsförfarande och utan att ge honom en rimlig möjlighet att försvara sig, är förbjudet i Islam.

Rätten att protestera mot tyranni:

Bland de rättigheter som Islam givit människorna är rätten att protestera mot regeringens tyranni. Med hänvisning till detta säger Koranen: "Gud älskar ej att man sprider ut onda rykten. såframt ej någon lidit orätt." (Koranen 4:148).

I Islam tillhör all makt och myndighet Gud. Den makt som människan har, är bara en delegerad makt som hon fått sig anförtrodd. Den som fått detta förtroende måste vara mycket noggrann och rättvis mot sitt folk, för vars räkning han blivit utsedd att utöva denna makt. Detta erkändes av Abu Bakr, som i sitt allra första offentliga tal sade: "Samarbeta med mig när jag gör rät, men räta mig om jag begår misstag; lyd mig så länge jag följer Allahs och hans profets befallningar, men vänd er bort ifrån mig om jag avvikit."

Yttrandefrihet:

Islam ger åsikts- och yttrandefrihet åt alla medborgare i den islamiska staten, på villkor att denna rädighet utnyttjas för utbredningen av dygd och sanning och inte för spridningen av ondska och omoral. Den islamiska iden om yttrandefrihet är betydligt överlägsen den som är rådande i västerlandet.

Under inga omständigheter skulle Islam tillåta någon att propagera för ondskan och omoral. Det ger heller inte någon människa rätt att i kritikens namn använda ett ovetligt eller kränkande språk. När muslimerna hade något problem var det deras vana att fråga profeten om någon gudomlig föreskrift hade uppenbarats för honom i denna fråga. Om han sade att han inte hade erhållit någon gudomlig föreskrift, brukade muslimerna själva uttrycka sina åsikter om saken.

Föreningsfrihet:

Islam har också givit människorna rätt att bilda föreningar, partier och organisationer. Denna rättighet är också underkastad vissa allmänna regler.

Samvetes - och trosfrihet:

Islam har formulerat principen: "Det finns inget tvång i religionen." (Koranen 2:256).

I de totalitära samhällena däremot, berövas människorna sin frihet. Denna orimliga upphøjelse av statsmakten gör människorna till en sorts slavar i dessa samhällen. Med slaveri menade man en gång människans totala kontroll över människan - nu har denna typ av slaveri förbjudits i lagen, men i dess ställe har de totalitära samhällena infört en liknande kontroll över individerna.

Skydd av de religiösa känslorna:

Förutom samvets- och trosfriheten, garanterar Islam också individens rätt att få sina religiösa känslor respekterade på ett tillbörligt sätt och att ingenting görs eller sägs som inkräktar på denna rättighet.

Skydd mot godtyckligt fängslande:

Islam förbjuder fängslandet av någon individ för bron som begås av andra. Koranen har formulerat denna princip mycket klart: "Icke bär en bärare en annans börda." (Koranen 17:15).

Rätt till livets nödtröft:

Islam har erkänt behövande människors rätt till hjälp och bistånd: "... Som förbehåller en viss del av sin egendom åt den behövande och den hjälplöse." (Koranen 70:24-25).

Jämlikhet inför lagen:

Den islamiska staten ger sina medborgare rätt till absolut och fullständig jämlikhet inför lagen.

Styresmännen står inte över lagen:

En kvinna som tillhörde en hög och ädel familj arresterades i samband med stöld. Saken togs upp inför profeten och man bad att hon skulle slippa straffet för stöld. Profeten svarade: "De folk som levde före er förstördes av Gud därför att de straffade vanliga människor för deras överträdelser men lät höga dignitärer slippa ostraffade ifrån sina brott; jag svär vid Honom som håller mitt liv i sina händer, att även om Fatima (profetens dotter) hade begått detta brott, så skulle jag ha huggit av hennes hand."

Rätten att delta i statens angelägenheter:

"(De) som har för sed att rådplåga inbördes." (Koranen' 42:38).

Shura - den gemensamma rådplågingen - betyder att statsöverhuvudet och medlemmarna av församlingen skall utses genom folkets fria och oberoende val.

Slutligen skall det klargöras att Islam försöker etablera de ovannämnda rättigheterna, inte bara genom att erbjuda vissa legala

garantier, utan även och huvudsakligen genom att uppmana människorna till att överskrida det animala livets laga nivå och frigöra sig från idéer om överlägsenhet som är baserade på släktskap, ras, språk eller pengar. Den uppmanar människan att flytta över till ett existensplan där hon genom sin inre fulländning kan förverkliga det ideal som har att göra med mänsklighetens brödraskap.

Islams moraliska system

Islam har proklamerat några universella fundamentala rättigheter för människan och dessa skall upprätthållas och respekteras under alla omständigheter. För att slå vakt om dessa rättigheter erbjuder Islam inte bara juridiska garantier utan även ett mycket effektivt moraliskt system. Vadhelst som leder till individens eller samhällets välfärd är följaktligen något moraliskt gott, och vadhelst som är skadligt är något moraliskt ont. Islam lägger så stor vikt vid kärleken till Gud och kärleken till medmänniskan att den varnar för överdriven formalism. Vi läser i Koranen: "Fromheten består ej däri, att ni vänder era ansikten mot östan eller västan, utan fromheten finns hos dem som tror på Gud, den yttersta dagen, änglarna, skriften och profeterna och bortger sin egendom, hur kär de än håller dem, åt sina anförvanter, åt faderlösa, fattiga, vägfarande och tiggare och för slavars frigivande samt förrättar bönen, ger allmosan och uppfyller sitt avtal, då de ingått avtal, de tåliga i sorgen, motgångens och nödens tid; det är dessa som är rättfärdiga, ja, dessa är de gudfruktiga." (Koranen 2:177).

Vi har i dessa verser fått en vacker beskrivning av den rättfärdiga och gudfruktiga människan. Hon bör lyda nyttiga bestämmelser, men det är kärleken till Gud och till medmänniskan som är viktigast. Det finns fyra huvudpunkter:

- Vår tro bör vara sann och uppriktig.
- vi måste vara redo att visa den genom goda gärningar mot våra medmänniskor.
- vi måste vara goda medborgare och stödja sociala organisationer.
- Vår egen personliga själ måste vara fast och orubblig under alla omständigheter.

Detta är den norm enligt vilken varje typ av uppförande bedöms och klassificeras som gott eller dåligt. Denna bedömningsnorm erbjuder den medelpunkt, omkring vilken hela det moraliska beteendet bör röra sig. Islam syftar till att övertyga människan om att det är Gud som hon har att göra med, och Gud ser henne alltid och på varje plats. Hon kan gömma sig för hela världen, men inte för Honom. Hon kan lura alla människor, men hon kan inte lura Gud. Hon kan fly från vem som helst, men inte från Gud.

Genom att sätta Guds välbehag som målet för människans liv, har Islam alltså fastställt högsta tänkbara moraliska normer. Detta öppnar obegränsade möjligheter för mänsklighetens moraliska utveckling. Genom att göra den gudomliga uppenbarelsen till primär källa för kunskapen, ger Islam beständighet och stabilitet till moraliska normer, vilka erbjuder skäligt utrymme för genuina regleringar och jämkningar, men sätter stopp för förvanskningar, vilda variationer, automatisk relativism, och moralisk obeständighet. I kärleken till Gud och fruktan för Honom ger Islam en grund för handlandet, som kommer att få människan att lyda den moraliska lagen, även om hon inte utsätts för något yttre tryck. Genom tron på Gud och Domens dag ger Islam människan kraft och förmåga att med uppriktighet och allvar vinnlägga sig om ett moraliskt uppträdande.

Islam försöker inte genom något falskt sinne för originalitet eller modernism upprätta några nya moraliska värden och den söker inte heller förminska vikten av de välkända etiska normerna eller utan anledning ge överdriven vikt åt vissa av dem och försumma andra. Den tar upp samtliga erkända moraliska värden och ger med sinne för balans och proportion var och en av dem en passande plats och funktion i sin totala livsåskådning. Den vidgar utrymmet för

människans individuella och kollektiva liv - hennes familjeliv, hennes medborgerliga uppförande samt hennes aktiviteter inom det politiska, ekonomiska, Juridiska, utbildningsmässiga och sociala området. Den täcker hennes liv från hemmet till samhället, från matbordet till slagfältet och fredskonferenserna, ja, bokstavligen från vaggan till graven. Inget livsområde har m.a.o. undantagits från den universella tillämpningen av Islams moraliska principer. Den sätter moralen högst och garanterar att livets angelägenheter inte styrs av egoistiska önsknings och småskurna intressen utan av etikens normer.

Islam föreskriver människan ett levnadssätt som är baserat på allt som är gott och fritt från allt som är ont. Den uppmanar inte människorna att bara praktisera dygden utan även att upprätta den och utrota lasten, att påbjuda det goda och förbjuda det onda. Den vill att samvetets domutslag skall råda och att lasten inte skall triumfera på bekostnad av de moraliska värdena. De som hörsammar denna uppmaning samlas i en muslimsk gemenskap. Det enda bakomliggande syftet med utformningen av denna gemenskap (hummas är att den skall utgöra en organiserad strävan efter att upprätta och påbjuda det goda samt undertrycka och utrota ondskan. Vi skall här presentera några av Islams grundläggande moraliska principer för skilda aspekter av en muslims liv. De täcker ett stort område av en muslims personliga moraliska uppträdande och av hans sociala plikter.

Gudsfruktan

Koranen nämner denna som en muslims främsta egenskap. "Den förnämste av er inför Gud är den gudfruktigaste bland er." (Koranen 49:13).

Ödmjukhet, blygsamhet, kontroll av passioner och önsknings, sannfärdighet, redbarhet, tålmod, orubblighet och att man håller sina löften är moraliska värden som gång på gång understryks i Koranen. Läs t ex. följande verser:

- "Och Gud älskar de fasta och tåliga." (Koranen 3:146).
- "Och tävla om att få förlåtelse av er Herre och ett paradys, lika stort som himlarna och jorden, som är berett åt de gudfruktiga, som delar med sig i lust och nöd och kväver sin vrede och har undseende med människorna - ja, Gud älskar dem som gör väl." (Koranen 3:133- 134).

"Förrätta bönen, påbjud det tillbörliga och förbjud det otillbörliga och fördrag tåligt vad som händer dig! Detta är förvisso i sin ordning. Förvrid ej ansiktet mot massorna och gå ej spotskt på jorden. Gud älskar förvisso ingen, som är inbilsk och skrytsam!" (Koranen 3:18-19).

På ett sätt som sammanfattar en muslims moraliska beteende, sade profeten (frid över honom): "Min Herre har givit mig tio befallningar: att alltid vara medveten om Gud, både enskilt och offentligt, att tala rättvist vare sig jag är arg eller nöjd, att visa måttfullhet både när jag är rik och när jag är fattig, att åter göra mig till vän med dem som brutit vår vänskap, att min tystnad skall fyllas av tankar, att min blick skall innehålla en förmaning och att jag skall påbjuda det som är rätt."

Sociala plikter

Islams lära beträffande sociala plikter är baserad på godhet och hänsyn mot andra. Eftersom en rent allmän uppfattning att vara god

lätt glöms bort i specifika situationer, lägger Islam tonvikten på speciella handlingar och definierar skyldigheter och rättigheter inom olika förhållanden. I en vidgande cirkel av relationer har vi alltså först plikter mot vår omedelbara familj - föräldrar, make eller maka och barn - och sedan till övriga släktingar, grannar, vänner och bekanta, faderlösa och änkor, samhällets behövande, övriga muslimer, alla våra medmänniskor och djur.

Föräldrar

Respekt för och omtanke om föräldrarna betonas starkt i den islamiska läran och är en mycket viktig del av uttrycket för den muslimska tron. "Din Herre har bestämt att ni ej skall dyrka någon annan än Honom. Dina föräldrar skall du också behandla väl, vare sig blott den ena eller båda tillbringar sin ålderdom hos dig. säg ej »fy" åt dem och var ej ovänlig mot dem, utan tala vördnadsfullt till dem." (Koranen 17:23-24).

Övriga släktingar

"Ge din anförvant hans rätt, så och den fattige och den vägfarande men hemfall ej åt slöseri. (Koranen 17:26).

Grannar

Profeten (frid över honom) har sagt: Den är inte troende som fyller sin mage, medan hans granne är hungrig" och Den är inte troende, vars grannar inte går säkra för hans kränkande uppförande. " Enligt Koranen och Sunna gäller en muslims moraliska ansvar inte bara hans föräldrar, släktingar och grannar utan utsträcker sig till hela mänskligheten, djuren samt de nyttiga träden och växterna. Att jaga fåglar eller andra djur för jaktens egen skull är t.ex. förbjudet. Det är likaledes förbjudet att hugga ned fruktbarande träd och växter

om det inte är absolut nödvändigt.

På de grundläggande etiska principerna bygger alltså Islam upp ett högre moraliskt system, genom vilket mänskligheten kan förverkliga sin största potential. Islam renar själen från egoism, tyranni, lättsinnighet och disciplinbrist. Den skapar gudfruktiga människor som är hängivna sina ideal, fromma, nyktra, disciplinerade och kompromisslösa när det gäller lögn. Den medför känslan av moraliskt ansvar och lär människan självkontroll. Den leder till godhet, generositet, barmhärtighet, medkänsla, frid, skrupulös rättvisa och sannfärdighet gentemot hela skapelsen och i alla situationer. Den utvecklar goda egenskaper från vilka bara det goda kan väntas.

Islam i Sverige

I Sverige finns det c:a 100 000 muslimer. De flesta är från Turkiet, andra romer från Jugoslavien, Albanien, Iran, Pakistan, Bangladesh liksom från arabländerna.

De Mesta muslimerna i Sverige arbetar inom industrin och offentliga sektorn. En del studerar på högskolor. Det råder stor arbetslöshet bland muslimerna, vilket leder till skilsmässor och splittring av familjerna. De flesta muslimer har ingen kontakt med varandra och lider av isolering, inte heller har de kontakt med svenskar.

Det finns få svenska muslimer och av dessa är majoriteten kvinnor. I Sverige finns c:a 37 islamiska församlingar, anslutna till tre riksförbund:

- Förenade Islamiska Församlingar i Sverige (FLIFS).
- Sveriges Muslimska Förbund (SMF).
- Islamiska Centerunionen (ICUS).

Alla dessa församlingar får ekonomiska bidrag från Samarbetsnämnden för statsbidrag till trossamfund (SST) och merparten av bidragen går åt till att betala hyra och andra utgifter. Idag finns två stora moskéer, en i Malmö och en i Trollhättan. Man arbetar hårt för att bygga en tredje moské i Uppsala och dessutom en i Stockholm resp. Göteborg.

De islamiska riksförbundens syften

- Representera muslimer inför svenska myndigheter.

- Anskaffa lokaler till muslimerna så att de kan utöva sina religiösa ritualer, speciellt fredagsbön och högtider.
- Sköta äktenskapsärenden, eftersom äktenskap genom kyrkan är förbjudet enligt Islam.
- Ge ut tidningar för att kunna sprida information om Islam.

5. Skaffa Halal (tillåten) mat till muslimerna. Det är därför viktigt att alla muslimer enas och lägger sina olika politiska åsikter åt sidan så att alla hinder avskaffas som kan leda till splittring mellan muslimer och deras stater, samt att alla muslimer i Sverige måste ägna sig åt att arbeta för Islam i Sverige i första hand.

Problem rörande de islamiska församlingarna

De flesta församlingarna arbetar utan ledning från välutbildade och kunniga muslimer. Många muslimer har inget förtroende för dessa församlingar bl.a. för att de vet för lite om sin religion och de vill hålla sina privata liv utanför församlingarna. Det råder brist på moskéer där alla muslimer kan samlas. Därför begär vi att de svenska myndigheterna visar förståelse för hur viktigt det är att muslimerna får en riktig moské, där alla kan samlas. Det råder brist på imamer (ledare) i de flesta islamiska församlingar, vilket beror på svårigheter att finansiera deras löner och därtill Invandrarverkets restriktiva regler när det gäller uppehålls och arbetstillstånd, vilket gör det ännu svårare att få imamer till Sverige. Imamer är mycket viktiga när det gäller islamisk utbildning samt religiösa och sociala frågor.

De islamiska församlingarnas målsättning

- Att skydda muslimer från att glida ur det islamiska sättet att leva.
- Att aktivt inbjuda till Islam.
- Att sprida information om Islam.
- Att skaffa islamiska biblioteks daghem och skolor.

Svårigheter som hindrar de islamiska församlingarna att nå sina mål

- Det är svårt att få kontakt med nya muslimer eftersom det är svårt att få reda på adresser. Vi hoppas att Invandrarverket Iran hjälpa oss, så att islamiska församlingar kan nå muslimer i Sverige.
- Massmedia framställer ofta Islam som fanatism, och det gör att kontakten mellan muslimerna och det svenska samhället är mycket svag. · Den nuvarande religionsundervisningen ger en dålig bild av Islam samt fel information. Det är viktigt att både svenskar och andra muslimer får rätt undervisning och information om Islam för att undvika olika motsättningar i framtiden, vilket kan få allvarliga följder.
- Många muslimer har fått svenskt medborgarskap, men de känner sig fortfarande som främlingar. Här borde myndigheterna skydda den islamiska minoriteten via lagar, speciellt när det gäller äktenskap, skilsmässor, testamente och vårdnad av barn.

Anmärkningar mot den islamiska kallelsens (Da'wah) nuvarande former

Det finns en brist på klarhet och enighet när det gäller specificeringen av den islamiska kallelsen i Sverige och dess olika specialiteter och aspekter enligt Shari'a. Härav resulterar följande:

- Man är helt upptagen av att grunda församlingar och hyra lokaler samt att göra undersökningar om finansiering.
- Man koncentrerar ansträngningarna inom områden som kanske är av sekundär betydelse, samtidigt som man förbiser de viktiga frågorna.
- Planering och möten bland Da'wah - arbetarna hindras på grund av olikheter i attityder.
- Tidigare försök till reformer och utveckling har misslyckats pga. frånvaron av en genomstuderad plan och vetenskapliga tillvägagångssätt.
- De som arbetar inom kallelsen har för dålig kännedom om varandra, vilket leder till följande: · Misstänksamhet och dåligt förtroende.
- Man hänger sig åt misströstan över reformarbetet och individualismen ökar.
- Energi förslösas på interna dispyter som inte leder till något gott.

Utvägar och förslag:

Överläggningar och överenskommelse om reglerna för kallelsen samt de grunder den skall vila på:

- Man bör åstadkomma ett globalt perspektiv för att samla muslimerna trots geografiska eller språkliga skillnader.
- Man bör balansera ansvaret mellan plikten att skydda och tjäna det muslimska samhället i invandringsländerna och plikten att föra Islam vidare till det icke-muslimska samhället. Det bör ske en översikt av omständigheterna tids - och planmässigt för att bevara fältet fritt från allt intrång utifrån eller politiska skiljaktigheter härrörande från områden utanför Sverige.

Specifisering av de områden som arbetarna inom kallelsen måste inrikta sina ansträngningar på

Genom dessa är också planeringen av dessa aktiviteter möjlig.

- Grundläggande service, som öppnande av böneplatser, utgivning av bönetidtabeller etc.
- Social, kulturell och utbildningsmässig omsorg om muslimerna genom: studier, föreläsningar, konferenser, resor, lägerseminarier, etc.
- Utbildning: aftonskolor, ferieskolor, arabiska studier, etc.
- Kallelse till den svenska befolkningen: radioprogram, övernattningar, personliga kontakter, etc.
- Officiell representation: detta innebär omsorgen om muslimernas högsta intressen genom officiell kontakt med kommunala och statliga organ, upplysning om religionen, vigsel och skilsmässa, skolfrågor m.m.
- Finansiella frågor: organisering, vägledning och åstadkommande av enighet beträffande de finansiella frågorna.
- Ekonomisk hjälp från stat eller kommun till religionslärare som skall undervisa muslimska barn i Islam och arabiska.

Faktorer som påverkar muslimska barn

Att etablera ett gott samarbete mellan den muslimska familjen och skolan samt moskén. I Sverige lever de flesta muslimska familjer som minoritetsgrupp bland övervägande svenskar (antalsmässigt). Detta påverkar de muslimska barnen i deras karaktärsutveckling och religionstillhörighet. För att undvika detta måste skolan ge de muslimska barnen möjligheter till islamisk undervisning. Det finns

inte s.k. islamiska skolor i Sverige, förutom sporadiska sådana i ett fåtal islamiska centra. Dessa skolor är ej tillräckliga. Samtidigt har Sverige givit möjligheter till hemspråksundervisning för invandrarbarn. Denna undervisning har dock visat sig vara ineffektiv, därför att den inte är förankrad hos religionsundervisningen, vilket gör att både lärare och elever tappat lusten att fortsätta samarbeta. Det vore bäst om hemspråksundervisningen i första hand koncentrerar sig på religionsundervisningen. Detta måste kompletteras med fullständiga islamiska aktiviteter i de övriga islamiska centra, inte bara när det gäller islamisk undervisning utan också när det gäller kulturella, sociala och sportsliga aktiviteter.

Omskärelse för pojkar

Enligt Islam är omskärelse för pojkar obligatorisk. Detta måste ske så tidigt som möjligt. Omskärelse för flickor är däremot inte obligatorisk. Den kvinnliga omskärelsen har relativt svagt stöd i profetens *Sunna* (traditioner) och är inte något som rekommenderas. En pojkes omskärelse brukar vara en stor fest, inte bara för familjen, utan för alla släktingar och bekanta, och en festmåltid hör till. Åldern då omskärelsen sker är mellan 7 dagar och framåt, men innan pojken blir myndig. Den som konverterar till Islam rekommenderas att låta sig omskäras, för att det är sanna (tradition) för de små och *Wajib* (obligatoriskt) för vuxna män.

Vårdnadshavare till muslimska barn

Det är viktigt att vårdnadshavaren till muslimska barn själv är muslim och i första hand nära släkt, såsom mor, mormor eller morfar, etc., speciellt om föräldrarna har separerat. Därför måste svenska staten visa hänsyn när det gäller lagstiftning och

lagtillämpning och ge vårdnaden till en muslimsk nära släkting. Om en sådan inte finns på moderns sida, så går vårdnaden till fadern. Vårdnadsperioden varar till och med barnets sjätte eller sjunde levnadsår, sedan får barnet själv bestämma vilken vårdnadshavare det vill ha.

Problem som muslimska barn dagligen konfronteras med:

Vid födelsen

I islamisk rätt anses två barn vara mjölksyskon om de ammas av samma kvinna under flera amningsperioder och om barnet blir mätt av varje amningsperiod. Om barnet och kvinnans barn är av olika kön räknas de som syskon och det innebär att de inte får gifta sig med varandra när de blir vuxna. För att kunna lösa det här problemet måste personalen på förlossningsavdelningen och på kvinnokliniken avstå från att ge nyfödda muslimska barn mjölk från en främmande kvinna under flera amningsperioder, och det skulle bli bättre om man kunde använda bröstmjölksersättning som är helt fri från ister (grisfett).

I skolan

Barnen har inte tillgång till Halal mat, dvs. kött som är rätt slaktat (vilket dock inte alla muslimer ser som ett absolut krav) och mat som inte innehåller griskött och andra produkter som tillverkas av gelatin, ister etc. n Barnen tvingas att tacka nej till omgivningens. Utbud när det gäller deras sätt att behandla kroppen, dvs. att det är förbjudet att titta på andras nakna kroppar, t ex. i duschen, på badstranden och i bastun. Islam tillåter inte att man visar sin nakna kropp för någon annan (än för sin make eller maka). Det är

oförenligt med den muslimska moralen att låta elever - pojkar och flickor - duscha och bada tillsammans och se varandras nakna kroppar. Undervisning om sex och samlevnad i skolor och att tala om samlag på ett detaljerat sätt, undergräver muslimernas moral. Genom skolan påverkas barnen av icke-islamiska världsåskådningar och de påverkas av majoritetens samhälle, som inte bryr sig om religion.

Lösningen på problemen

- Införande av s.k. islamiska dagis för muslimska barn eller åtminstone avsättande av en del av de nuvarande dagisen till muslimska barn under ledning av muslimska vårdare.
- Byggande av islamiska skolor.
- Ökade islamiska sociala och kulturella aktiviteter.
- Genomgång av den islamiska informationen som för närvarande finns i svenska böcker, så att svenska ungdomar får en rätt bild av Islam. På detta sätt kan icke-muslimer och muslimer närma sig varandra.
- Att ge muslimska flickor och pojkar fullt stöd och islamisk uppfostran så att de kan behålla sina islamiska traditioner och så att de inte blir offer för sexuell lössläpplighet eller sexuell våld som vi alla ser i det svenska samhället.
- Undervisning om sex och samlevnad och samlag på ett moraliskt sätt, t ex. genom att dela på klassen och undervisa pojkarna och flickorna för sig, och låta bli att tala om samlag alltför mycket i detalj.
- Lärarna och personalen i de svenska skolorna, förskolorna och dagisen måste vara medvetna om att muslimska elever inte

tillhör den kristna traditionen, utan är muslimer och de skall behandlas som just muslimer.

- Överhuvudtaget vill vi inte ha anknytning till dem kristna religiösa innebörden av bl.a. påskfirande, Lucia och julen. Man skall undvika att ge barnen t ex. en krubba med Jesusbarnet i, att muslimska barn målar påskägg och att ha påskris och små påskkycklingar som dekoration samt att tala om Jesu död på korset inför de muslimska barnen.
- Övernattning på skolans lägerskola är helt förbjudet för muslimska flickor om de inte har sällskap av sin far eller en vuxen bror.
- Undervisning i religionskunskap borde ordnas så att muslimska elever får sin religionsundervisning i muslimska församlingslokaler för att de skall lära sig Islam, samt behålla sin muslimska identitet, eller att bjuda en kunnig i Islam att undervisa eleverna i ämnet.
- Målet för hemspråksundervisningen och den normala undervisningen måste vara att muslimska barn skall vara och förbli muslimer, t.ex. en icke troende lärare eller en kristen troende lärare skall inte påverka utan läraren måste vara praktiskt taget neutral.

Muslimska kvinnor

Inom sjukvården: Det vore bäst om muslimska kvinnor undersöktes av kvinnliga läkare eller kvinnlig sjukvårdspersonal när de söker sjukvård. De flesta muslimska kvinnor drar sig för att söka vård, p.g.a. bristen på kvinnliga läkare, vilket ofta leder till att deras sjukdomstillstånd förvärras. Även vid förlossning föredrar muslimska kvinnor kvinnlig personal samt en kvinnlig tolk. Liksom tidigare nämnts, ska de ha tillgång till halalmat.

Hejab

Den muslimska kvinnans klädsel består av *Hejab*, vilket innebär:

- · Att den skall täcka hela kroppen utom ansikte och händer.
- · Den får inte sitta så tätt intill kroppen.
- · Den får ej vara genomskinlig.
- · Den får inte dra uppmärksamhet till sig.

Detta sätt att klä sig är varje muslimsk kvinnas rättighet och ingen kan tvinga henne att klä sig annorlunda. Mest påminnande om Hejab kan man väl säga att nunnornas klädsel är. När vi respekterar deras sätt att klä sig, varför bemöts då muslimska kvinnor som bär Hejab av en viss elakhet i det svenska samhället, särskilt när de söker jobb inom sjukvården eller på fabriker?

När muslimska kvinnor söker svenskt pass eller ID-kort godkänner myndigheterna ofta inte kort med Hejab. Muslimska kvinnor bär dagligen dessa kläder, är det då inte bättre av myndigheterna att acceptera ett sådant kort - ett kort med slöjan. Här måste lagstiftas om åtgärder för att skydda dessa kvinnor.

Muslimska män

För de enskilda muslimerna kan det exempelvis finnas praktiska svårigheter med att genomföra den dagliga bönen, pga. Fastlagda arbetstider. Därför önskar vi att arbetsplatserna tillhandahåller särskilda platser för att utföra bön.

Det är mycket viktigt att arbetsgivaren har förståelse för att muslimen vill uppfylla sina plikter mot sin Skapare, likaväl som han uppfyller sina arbetsuppgifter. Det är svårt för muslimerna att vid

begäran få ledigt för att fira de islamiska högtiderna. En del arbetsgivare vägrar att lyssna på en sådan begäran. De vägrar t.o.m. att ge några timmar tjänstledigt åt dem som vill gå till gudstjänsten på fredagarna, vilken måste äga rum i moskén.

Värnpliktiga muslimer

- De bör få halalmat.
- De bör ges plats och möjligheter att be.
- Under Ramadan (muslimernas fastemånad) skall de ha tillgång till sina måltider på kvällarna.
- De bör få fira de islamiska högtiderna hos sina familjer och anhöriga.

Internerade muslimer

- De bör få behålla en del av sina kläder, speciellt underkläder, när de undersöks första gången. För en muslim är det förbjudet att uppträda naken, det skadar den muslimska moralen.
- slam accepterar inte kollektivt duschande.
- De skall ha tillgång till islamiska böcker på sina egna språk.
- De bör få äta halalmat.
- De bör få rätten att motta besök av representanter från olika islamiska centra för att få stöd och få eventuella problem lösta.

Abort

Gud säger i Koranen:

- "Döden ej edra barn av rädsla för armod! Vi skola försörja både dem och eder! Att döda dem är förvisso en stor synd." (Koranen 17:33).

Generellt är det förbjudet att göra abort i Islam. Endast vid livsfara för kvinnan kan abort tillåtas och detta skall ske innan 120 dagar har gått av graviditeten. Efter detta är abort förbjuden.

Adoption

Islam förbjuder adoption. Gud säger i Koranen:

" Gud giver icke en man två hjärtan i hans bröst, Han gör icke heller edra hustrur, som I förskjuten, till edra mödrar, och Han gör icke heller era adoptivsöner till edra söner. Detta är edert tal, som I fören på tungan, men Gud säger sanningen, och Han leder på den rätta vägen.

Uppkallen dem efter deras fäder! Detta är rättvist inför Gud, och om I ej känner deras fäder, så äro de dock edra bröder i religionen och edra skyddslingar." (Koranen 33:4-5).

Att ta hand om andras barn är naturligtvis bra, om de behöver hjälp och man kan ge dem den hjälpen. Men man får inte byta ut deras namn. Människor letar alltid efter sina rötter. En annan sak är, att adopterade barn formellt blir syskon, även om de i verkligheten inte är det. Skulle de vilja gifta sig, är det alltså förbjudet, fast de inte alls är släkt med varandra. Detta uppfattas som felaktigt av Islam, eftersom det gör någonting som egentligen är tillåtet till otillåtet.

Barn hämtas nu från andra länder till ett land där många av dem inte känner sig hemma. De vet inte vem de är. Även om de utländska barnen kommer till bra familjer, som gör adoptionen av god vilja, behandlas de inte på samma sätt överallt i samhället. Om man säger "svartskalle" åt våra barn, blir de kanske ledsna, men de behöver inte

ta åt sig De vet varifrån de kommer, vem de är och vilka deras föräldrar är. Men de adopterade barnen har ingenstans att vända sig till om de råkar ut för sådant.

Ett barn som inte känner igen sig i samhället, inte liknar sina föräldrar, vill många gånger resa hem när det har vuxit upp. I framtiden kommer barnen att drabbas fysiskt och psykiskt av att ha förlorat kontakten med sitt ursprung. Att ha fosterbarn är dock tillåtet i Islam.

Konstgjord befruktning med donator

Konstgjord befruktning med den biologiske fadern som donator är tillåten i Islam, men om befruktningen sker av en främmande man, är det helt förbjudet.

Sterilisering

Sterilisering är helt förbjuden (*Haram*) oavsett orsaken och omständigheterna.

Moskéns betydelse i Islam

Som en introduktion till ämnet, kan det vara av vikt att kanna till några viktiga termer och deras betydelse. Moské heter på arabiska *Masjid*. Detta ord kan härledas ur formen *Sajada*, som betyder »tillbedja, nedfalla». Moskén är alltså platsen där man tillber (faller ned i dyrkan), därav namnet Masjid.

Att utföra *Sajdah*, att falla ned inför Gud, visar människans ödmjukhet inför sin Skapare. *Sajdah* anses i Islam vara människans bästa tillstånd, då är hon/han som närmast Gud den Allsmäktige. Att falla ned inför Gud är också ett tecken på att man lyder Honom och accepterar Hans överhöghet. Det var denna handling som visade änglarnas lydnad och Djävulens olydnad inför Gud, då de (änglarna) bugade sig inför Adam, medan Djävulen ansåg sig former (han var ju skapad av eld, medan Adam skapats av lera) och vägrade falla ned.

Koranen nämner ofta ordet *Sajdah* som ett bevis på lydnad inför Gud och en medel att uppstå närhet till Honom. Således har denna handling stor betydelse för en muslim. *Sajdah* anses vara de troendes kännemärke och i Koranen står »Muhammad är Guds apostel och de, som följa honom ... buga sig och falla ned av åstundan efter Guds ynnest och välbehag med märken i sina ansikten efter det myckna nedfallandet." (Koranen 42:29). på ett annat ställe: »Det var dessa, som Gud bevisade nådd profeterna bland Adams efterkommande, bland dem, som vi läte färdas med Noa och bland Abrahams och Israels efterkommande, bland dem vi väglett och utvalt. När Förbarmarens tecken upplåstes för dem, fiollo de ned tillbedjande

och gråtande." (Koranen 19:58).

Enligt Islam är alla varelser och hela Guds skapelse underställda den Allsmäktige och således utför hela skapelsen *Sujud* (av *sajdah*) inför Honom. "Hava de då ej givit akt på vad Gud skapat, hurusom (till och med) skuggorna vänder sig om från höger till vänster, allt under det de falla ned för Gud i sin ringhet? Ja, för Gud falla alla varelser ned, som finnas i himlarna och på jorden, så och änglarna utan an vara högmodiga." (Koranen 16:48-49) och "För Gud falla de, som finnas i himlarna och på jorden, ned med eller mot sin vilja, så och skuggorna, både morgon och afton." (Koranen 13:15). Att utföra *Sajdah* är alltså en av muslimernas allra viktigaste handlingar, den ingår i de böner en muslim utför fem gånger dagligen, och Masjid är platsen där de ödmjuka skiljs från de högmodiga. En moské är en plats för andligt upphöjande; en plats där själen får näring genom ödmjukhet inför Skaparen.

Historisk bakgrund

Under de första åren i Islams historia, då den heliga moskén (*al-Masjid al-Haram*) i Mekka var i avgudadyrkarnas händer, hade profeten Muhammad inte någon särskild plats att utföra bön på. Ibland bad han hemma, ibland ute i öknen och ibland uppe bland bergen kring Mekka. När profeten sedan utvandrade till Medina, grundade han en moské vid en plats som hette *Quba'* och som låg strax utanför staden. Denna moské är mycket viktig för muslimerna, eftersom den innebär början till det första muslimska samhället. Strax efter, byggde utvandrarerna från Mekka och de Medina - bor som övergått till Islam, en moské i Medina. De första moskéerna blev utgångspunkt för Islams snabba spridning. Några år senare befriades Ka'ba (den fyrkantiga byggnaden i den heliga moskén) i Mekka från avgudar och än en gång helgades huset

år den Ende Guden. "Än när vi gjorde templet (Ka'ba) till en samlingsplats och en tillflyktsort för människorna: "Tagen Abrahams plats till en böneplats!" och vi ålade Abraham och Ismael följande: "Renen mitt tempel för dem, som gå omkring det, som draga sig tillbaka dit, som buga sig och falla ned!" (Koranen 2:125). Denna moské är muslimernas viktigaste andaktsbyggnad och har alltid varit ett centrum för islamisk verksamhet. När man talar om moskén som institution, kan man urskilja tre funktioner:

- Moskén som helig plats.
- Moskén som kulturspridare.
- Moskén som kärnan i ett socialt nät.

Moskén som helig plats

Då en moské är platsen där Gud dyrkas och där andakt sker, måste vissa speciella regler gälla där. Gud är Helig och följaktligen är platsen där Han dyrkas också helig. Hela det område som moskén ligger på skall hållas rent, både vad gäller världsliga orenheter, såsom exkrementer, blod o. dyl., och vad gäller andliga sådana, som avgudadyrkan i alla dess former. När muslimerna kom till Mekka rensade de ut alla avgudar ur Ka'ba och förstörde dem. Denna handling kan tillämpas på alla moskéer. Koranen säger följande om månggudadyrkarna: "...månggudadyrkarna äro blott styggelse; må de alltså ej nalkas det fridlysta (heliga) templet..." (Koranen 9:28).

I alla moskéer finns en bönenisch, en s.k. Mihrab, som är riktad mot Mekka och den heliga moskén. På så vis ber alla muslimer i samma riktning, vilket symboliserar muslimernas enhet och deras strävan efter samma mål - att följa Guds lagar och vara Honom till behag. Det är viktigt att påpeka att Ka'ba ingalunda är föremål för

muslimernas dyrkan; den används endast som en enande punkt. Koranen säger "Fromheten består ej däri, att I vänden edra ansikten mot östan eller västan, utan fromheten finnes hos dem som tro på Gud, på den yttersta dagen, på änglarna och profeterna..." (Koranen 2:177).

I bönen är muslimerna helt koncentrerade på sin andakt och därför bör moskéernas utsmyckningar vara enkla och diskreta, för att inte avleda uppmärksamheten. De bör syfta till att förstärka de bedjandes koncentration och att inge en atmosfär som inbjuder till stillhet och lärdom. Kalligrafier av Korancitat och olika symmetriska mönster är vanliga. Bilder och statyer får inte förekomma, eftersom de lätt kan leda till en sorts avgudadyrkan. Dessa regler är till för att bevara moskén som en oas bland de världsliga strävandena. Då man går in i en moské, skall man känna vördnad inför Skaparen och för en stund helt kunna ägna sig åt själens behov.

Det är också viktigt att avsikten med en moskékonstruktion är att den Ende Guden skall dyrkas där och att Guds lagar skall råda där. Om en moské byggs i andra syften, t ex. för att hedra en viss person eller för att visa sin förmögenhet, anses den som oren och ovärdig att utföra bön i för en sann muslim. Koranen skiljer på moskéer (tempel, hus för dyrkan) som byggts med ärliga avsikter och tempel som byggts för att så split och vilseleda människor. I vers 9:108 talar Koranen om den första sortens hus: "(Det finns) ett tempel, som från första dagen är grundat på gudaktighet. (Det är) sannerligen mera värt, att du uppträder där. Där finnas män, som älska att rena sig, och Gud älskar dem, som rena sig." Om den andra sorten säger Koranen: Men vad beträffar dem, som skaffat sig ett tempel till skada och otro, tid sondring bland de rättrogna och ett tillhåll för dem, som förut kampat mot Gud och Hans apostel - de skola sannerligen svärja: "Vi

ville ej annat än gott". Men Gud vittnar, att de sannerligen äro lögnare - så uppträd aldrig någonsin där!..." (Koranen 9:107-108). I enlighet med detta ar det också förbjudet för en icketroende att beträda en moské (eller ett bönerum). Det höves ej månggudadyrkarna an besöka Guds tempel då de vittna mot sig själva (sin egen sja) om sin otro..." (Koranen 9:17).

Eftersom stillhet bör råda i en moské, ar inte kommers tillåten. Det ar inte heder tillåtet att föra högljudda diskussioner om triviala, vandstiga ting. Man bör istället tala om sådant som anknyter till Gud och Hans jagar. Anledningen till att moskéer överhuvudtaget finns, är ju bl.a. att människor skall samlas och gemensamt koncentrera sig på sina själars behov och på Guds närvaro. Därför bor man endast träda in i moskén (bönerummet) i detta syfte.

Moskén som kulturspridare

Islam ar inte bara en religion i ordets snäva bemärkelse, utan en hel livsideologi med ett komplett socialt, politiskt och kulturellt lagsystem. Moskén skak fungera som informationscenter och som ett föredöme for det muslimska samhällets invånare. I ett främmande (sekularistiskt) sam hade, blir moskéns exempel ännu viktigare for muslimerna Moskén skall erbjuda alternativa aktiviteter som inte strider mot Islams anda Sarskilt viktigt ar att moskén erbjuder barnen ett vettigt alternativ till samhällets s.k. kulturutbud. I moskén skall studiecirkclar anordnas och undervisning i Koranens lärar ske: Undervisning i profetens liv och i det arabiska språket är också av yttersta vikt. Moskén skall också understryka vikten av att fira de muslimska högtidererna och att skapa tradition runt dessa.

Moskén som kärnan i ett socialt nät

En moské skall bestå av en stor bönsal där särskild plats för kvinnor finns markerad, tvagningsrum for män och kvinnor, skola för barn, bibliotek, rum där män respektive kvinnor kan samlas för olika studier, samt eventuellt en butik där böcker o. dyl. säljs (i ett sekularistiskt samhälle kan det även vara nödvändigt med en matbutik, där *Halal* (tillåten) mat finns att tillgå).

Moskén skall fungera som ett slags "Folkets Hus"; en samlingsplats för samhällets olika medlemmar. Moskén skall stärka den enskilde muslimens känsla av att vara en del av en större enhet.

Samhörigheten över alla former av gränser kommer till uttryck i bönen, där svart och vit, rik och fattig, gatsopare och statsöverhuvud står sida vid sida. Bönen i Islam är inte bara en andlig handling, den är också en social sådan, som syftar till att stärka muslimernas sammanhållning.

Moskén skall vara hjärtat i det muslimska samhället. Den skall fungera som andaktsrum, socialbyrå, utbildningscenter, kulturforum, informationsbyrå, m.m. Av denna beskrivning hoppas författaren att det framgår med all envärd tydlighet att en moskébyggnad är ett absolut måste för att en muslimsk grupp skall kunna fungera. Så länge en sådan byggnad inte finns, känner sig muslimerna rotlösa och mycket otillfredsställda.

Familjeliv i Islam

Islam fäster mycket stor vikt vid familjen, den är en institution lika gammal som människans historia. Utifrån familjen har människo-rasen utvecklats och inte tvärtom. Äktenskapet, säger Koranen, bör genomlysas av lugn, kärlek och barmhärtighet. Koranen talar också om äktenskapet som "profeternas väg" och profeten Muhammad (frid över honom) har sagt: "Äktenskapet är en del av min *Sunna* (väg). Den som avviker från min väg är inte en av oss."

Äktenskapet är påbjudet av Allah och är därför "heligt", men det är samtidigt en social institution som ingås med hjälp av ett kontrakt. I detta kontrakt kan olika villkor rörande äktenskapet skrivas in. Bl.a. kan kvinnan skriva in att hon inte tillåter att mannen tar sig fler hustrur och på vilka villkor hon har rätt att ta ut skilsmässa. Kontraktet fungerar sålunda som ett avtal mellan kvinnan och mannen. Twärr kan vi idag se i många s.k. "islamiska" länder, att detta kontrakt blivit mer av ett oåterkalleligt dokument och att kvinnan som vanligt förlorat sina rättigheter. I vissa länder tillfrågas inte ens kvinnan, utan äktenskapet görs upp mellan familjerna. Detta strider helt mot Islams principer. Profeten (frid över honom) har sagt: "En änka får inte giftas bort innan hon rådfrågats och en jungfru får inte giftas bort utan hennes tillåtelse" "Folket frågade: "Hur kan vi veta om hon tillåter det?" Han svarade: "Hennes tystnad (visar hennes tillåtelse)." (Bukhari).

Som alla kontrakt, skapar detta kontrakt ett antal rättigheter och skyldigheter och Islam uppmuntrar sina anhängare att fullfölja sina kontrakt, av vad slag de vara månne. Äktenskapskontraktet har dessutom en speciell status, eftersom familjen anses vara Islams stöttepelare. Därför bör detta kontrakt efterlevas med största respekt.

Trots dess höga status, är kontraktet inte - som inom katolicismen - oåterkalleligt. Koranen och Hadith har fastlagt ett antal punkter då skilsmässa är tillåten och i vissa extrema fall ett måste. Dock görs först alla ansträngningar, både av släkten och av samhället, för att återförena mannen och hustrun, eftersom skilsmässa är den tillåtna handling som Gud avskyr mest.

Omgifte är också viktigt inom Islam, och så fort väntetiden är över efter skilsmässan, uppmuntras parterna att söka en ny livskamrat. Tyvärr - igen - existerar det i vissa "muslimska" länder en negativ attityd mot frånskilda kvinnor, som gör att de ofta förblir ensamma. Islam förbjuder sådant.

Tron är det som binder samman den muslimska familjen. Det är därför förbjudet för en muslim att gifta sig med en kafir (en månggudadyrkare eller ateist). Det är tillåtet för en muslimsk man att gifta sig med en troende, praktiserande kristen eller judisk kvinna, men detta är ingenting som rekommenderas. För detta finns också vissa förbehåll (kvinnan måste t.ex.. förbinda sig att uppfostra parets barn till muslimer). Då mannen är den som har det yttersta ansvaret för familjen i Islam, är det inte tillåtet för en muslimsk kvinna att gifta sig med någon annan än en muslim. Profeten (frid över honom) har sagt: "En kvinna blir gift av fyra orsaker; hennes rikedom, hennes sociala status, hennes skönhet eller hennes religion (moral). så gift er med den religiösa kvinnan om ni inte vill bli förlorare." (Bukhari). Koranen, Surat-al-Nur, vers 26, säger: "Orena kvinnor är för orena män och...rena kvinnor är för rena män..." Islam tolererar inga för- eller utomäktenskapliga förbindelser. Mannen och kvinnan kan träffas i sällskap med andra muslimer eller i familjen och diskutera och lära känna varandra. Detta kan pågå så länge parterna önskar, dvs. tills de anser att de kan ingå ett äktenskap eller tills de

inser att de inte alls passar ihop. Det är mycket viktigt att de tar god tid på sig och att de anstränger sig för att ta reda på den andres åsikter, läggning och temperament, för att kunna bestämma om de passar att leva tillsammans.

På så vis markerar också Islam att äktenskapet inte skall baseras på fysisk attraktion, som ju är fort övergående, utan på en likartad livsinställning och likartade sinnelag. Det är när båda parterna har samma åsikter i livsavgörande frågor som äktenskapet har största chansen att bli lyckligt.

Familjen är, som tidigare nämnts, en stöttepelare i det muslimska samhället. Den skall fungera som ett miniatyrsamhälle, där den nya generationen uppfostras i den islamiska andan och varsamt förs ut i samhället. Följande uttalande av profeten (frid över honom) visar vilken anda som bör råda inom familjen: "O, mitt folk, edra hustrur har vissa rättigheter över eder och ni har vissa rättigheter över dem. Behandla dem väl, ty de är edra kompanjoner och anförtrödda medhjälpare."

Det finns många regler som rör familjen och dess funktion och de syftar alla till att skapa en fungerande, lugn, harmonisk och kärleksfull omgivning för den nya generationen muslimer. Islam ser på mannen och hustrun som varandras komplement. Ingen skall dominera den andra. Var och en har individuella raffigheter och skyldigheter - tillsammans bildar de en fridfull och lycklig familj, vilken utgör basen för ett sunt och blomstrande samhälle.

I den muslimska familjen har alla klart definierade uppgifter. Dels i den "stora" familj som släkten utgör och dels i den familj som består av mamma, pappa och barn. Det är viktigt att en ung familj försöker

skaffa sig en egen bostad, för även om den "stora" familjen är väldigt viktig, så är hemmets lugna vrå högt värderad i Islam. Att få vara ifred är en rättighet inom Islam. Av hemmets olika sysslor har uppfostran av barnen och tillsyn av hemmet fallit på kvinnan. Det är ju välkänt att kvinnor för det mesta har större tålamod med barn och större sinne för detaljer, dvs. har lättare för att hålla ordning och skapa hemtrevnad. Dessutom skall hon se till att maken trivs i hemmet, så att det blir till något att "längta hem till".

Mannens uppgift är att sköta familjens ekonomi. Han skall se till att det finns matpengar, pengar till hyran och dessutom att barnen kan gå i skola, att hustrun har kläder, osv. Kvinnan kan t.o.m. begära att mannen anställer en kokerska, en städerska eller dylikt (om han har möjlighet). Mannen är också den som företräder familjen utåt.

Inom Islam är alla människor jämlikar. Män och kvinnor är jämlika, men inte identiska. Statistiskt sett är ju genomsnittsmannen starkare, tyngre, muskulösare och längre än genomsnittskvinnan. Kvinnor kan bli gravida och föda barn, vilket inte män kan. Männen är jämförelsevis mer rationella och mindre känslsamma än kvinnorna, som ofta tänker med hjärtat först.

Det är på grund av detta som de tilldelats olika uppgifter inom familjen. Det är ingen som undrar över om en tandläkare är jämställd (jämlik) med en stansoperatris. Man konstaterar bara att de har olika arbetsuppgifter. "Jämställdhet" mellan könen uppnåddes redan för fjorton hundra år sedan, inom Islam.

Islam vägrar också att nedvärdera en grupp människor enbart på grund av deras sysslor, vare sig dessa sker i hemmet eller ute i samhället, och har sålunda redan från början löst alla problem med

"status" och hög/låg samhällsställning.

Kvinnan är hemmets härskarinna och mannen är familjens överhuvud. Man kan också säga att kvinnan är inrikesminister och mannen utrikesminister. Ett stabilt samhälle kan bara existera där äktenskapet är den enda institutionen för fysisk attraktion mellan man och kvinna och där familjen är den viktigaste sociala enheten. Det är i familjen som grunderna för det nya samhället läggs.

Vad en muslim måste veta om livsmedel

Halal - födan

Islam bekämpar dålig näring, och kräver av de troende att de inte skall förbjuda något av det som Gud påbjudit dem. Gud har också uppmanat muslimerna att förtära alla sorters nyttig föda som Han har gjort Halal. Allah säger i Koranen: "Att fiska i havet och spisa därav är tillåtet som föda för eder och de vägfarande." (Koranen 5:96).

I det animaliska proteinet finns så gott som allt som människan behöver av aminosyror. Detta finns bl.a. i mjölken, vilken anses som fullvärdig näring för barnen och som mycket nyttig för vuxna. Frukterna har många näringsmässiga fördelar beroende på deras rika innehåll. T.ex. dadlar, som är mycket nyttiga för barnaföderskor. Gud har i Koranen sagt till Maryam (Maria): "Skaka på palmens stam, så faller det mogna, färska dadlar ned över dig. Ät och drick och var vid gott mod!" (Koranen 19:25-26).

I Koranen har nämnts olika sorters gröda och frukter som kroppen behöver, såsom när Gud sade: "Han är ock den, som frambragt trädgårdar, både konstgjorda och naturliga, palmer, och säd av olika slag, oliver och granatäpplen, sinsemellan lika och olika. Äten av deras frukter, då de bära frukt, och given vad tillbörligt är vid skördetiden, men slasen icke; Han älskar förvisso ej de slösaktiga". (Koranen 6:141).

Här har vi exemplet med binas honung som är både närande och botande på samma gång. Gud säger i Koranen: "Ur deras inre kommer det fram en saft med skiftande färg, som innehåller läke dom för människorna." (Koranen 16:69). Människan måste variera

sitt näringsintag mellan växtprotein och animaliskt protein, så att hon får en allomfattande näring.

Näringsvanor

Islam har alltså klargjort vilka sorters mat som är bra för kroppens hälsa och gjort dessa tillåtna och den mat som är skadlig har förbjudits. Islam strävar också efter att varje muslim skall följa kostvanor som gör att han behåller sin hälsa. Däribland ingår att man inte skall slösa och överdriva sitt ätande. Om detta har Gud sagt: Och äten och dricker, men slösa icke! Han älskar förvisso ej de slösaktiga." (Koranen 7:31). Om man äter för mycket så blir magen uttröttad och orkar inte med att smälta maten och födan börjar jäsa. Magsår och inflammationer i magen, strupen och tolvfingertarmen beror ofta på för mycket ätande.

Matvanor som krävs i Islam

Man skall tvätta händerna före och efter maten för att bli av med mikrober och parasiter som hamnat på händerna. Islam kräver också intagande av maten med höger hand. Detta för att den vänstra handen skall användas till orena saker, t ex. vid toalettbesök och höger hand reserveras för rena göromål. Profeten Muhammad har förbjudit sådant som försvagar kroppen, även om det görs på religiös grund, som t ex. konstant fasta e er ständigt nattvak.

Av detta framgår tydligt hur viktigt det är för muslimen att följa Islams system inom näringsläran. Han bör äta av det som Gud har gjort Halal åt honom och tacka för Guds välsignelser. Han måste likaså avhålla sig från den mat och dryck som Gud har gjort Haram (förbjuden) för honom.

Mat som är Haram

Fläskförbudet: Islam förbjuder griskött och den främsta anledningen till detta ligger på trosprincipiell grund, eftersom muslimen måste följa Guds befallningar och avhålla sig från det som Han förbjudit, bl.a. griskött och grisfett. Den vetenskapliga orsaken som forskarna påvisat är att svin drabbas av allvarliga former av mask. Den främsta sorten av dessa är bandmasken, som när den kommer fram till tarmarna, fullbordar sin livscykel i den sjukes kropp, när den transporterar sina ägg till blodomloppet och sedan distribueras till olika organ i kroppen. Sedan förvandlar sig masken till ett tunt fodral som uppnår en bönas storlek. Om detta sker i hjärnan drabbas människan av galenskap och om det sker i ögat blir hon blind. Om masken når hjärtat leder det till försvagning och blodpropp. Masken påverkas inte av konventionella mediciner eftersom den är skyddad i sitt fodral. Grisköttets tillagningstid är kort, vilket inte ger tillräcklig tid till att döda parasiterna. Kolesterolhalten i griskött är mer än tio gånger högre än i nötkött och när detta ämne överstiger normalkvantiteten samlas det i blodådrorna, särskilt i pulsådrorna, och orsakar en höjning av blodtrycket och åderförkalkning. Av denna anledning är antalet fall av angina pectoris och åderförkalkning fem gånger större i Europa än i den muslimska världen.

Något som nyligen blivit känt, är att influensavirus kan överföras från gris direkt och indirekt genom konsumtion av korv gjord på bl.a. grisens lungor.

En svensk hudläkare berättar att han sedan många år har sett hur patienter med akne, astma, allergisk snuva, munsår och vissa former av håravfall, uppnått en betydande förbättring efter att de, i samband

med annan behandling, slutat konsumera fläskkött. Fläsk-kött innehåller svavelhaltiga ämnen och histamin, vilka kan ge hudirritationer.

Det finns en reaktion som kallas autoimmunitet, som innebär att kroppens celler börjar aktiveras mot både främmande och egna vävnader. Enligt en teori kan fläskköttet vara kemiskt släkt med människans vävnader, vilket skulle leda till en sådan reaktion, dvs. att vissa personer vill "stöta bort" det främmande ämnet. Som exempel på autoimmuna sjukdomar kan nämnas sköldkörtelinflammation, ledgångsreumatism och ungdomsdiabetes.

Kanadensiska läkare har i den engelska tidningen "The Lancet" publicerat en artikel som visar på ett tydligt samband mellan hög fläskköttkonsumtion och skrumplever.

Grisfettet försvårar matsmältningen och ökar risken för angina pectoris och åderförkalkning. Det innehåller en stor andel komplicerade fettsyror och man har lagt märke till att grisfettet, när det intas, ombildas till ett egendomligt ämne som inte korresponderar i sin uppbyggnad med människans fetter, vilket leder till en störning i kroppens ämnesomsättning, och likaså kolesterolcirkulationen, vars förändring orsakar uppkomsten av många allvarliga sjukdomar i människans kropp. Nobelpristagaren professor Damm vid Köpenhamns universitet har fastslagit att just grisfettet är en avgörande orsak till uppkomsten av gallsten och forskningen lyckas fortgående fastslå nya bevis för farorna med grisfett och griskött.

De muslimer som bor i icke-muslimska länder har svårigheter i att få tag på födoämnen som inte innehåller grisfett och många av dessa faller in i sådant som är Haram på grund av att de inte behärskar svenska språket och inte heller andra europeiska språk. Det kan

också hända att de avstår från många matvaror som i själva verket är fria från grisfett Här följer en lista över de matvaror som är Haram eller misstänkta:

- Följande termer omfattar griskött: Svenska: Späck, skinka, griskött, fläsk Engelska: Pork, Pork Chops, Ham, Bacon
Ovannämnda produkter består till 100% av griskött.
- Gris, svin och vildsvin är alla samma typ av kött som är Haram.
- Det finns en del andra produkter av vilkas innehållsdeklaration det inte alltid framgår att de till viss del innehåller griskött eller grisfett. Exempel på dessa är: Svenska: Kalvsylta, Leverpastej, Köttbullar, Köttfärs, Kory, Oxhiärpar, m.m. Engelska: Hot Dogs, Frankfurters, Sausage, Salami, Pepperoni, Canned Meat, Corned Meat, Luncheon Meat.
- Alla produkter på vilka det står ALL MEAT innehåller oftast griskött i kombination med andra. . . köttsorter, som t.ex. nötkött eller kycklingkött.

Beträffande fetter och oljor

- Ordet ISTER eller RENT MATFETT används för svinfett och detta kallas på engelska LARD SHORTENING eller LARD.
- Om det står skrivet att produkten innehåller ANIMALISK FETT så är det mycket sannolikt att det däri ingår grisfett sålänge det inte finns en detaljerad redovisning av fettsorterna.
- Om det står SHORTENING eller ANIMAL SHORTENING är det mycket sannolikt att det innehåller grisfett.
- Om det står VEGETABILISKT FETT eller på engelska PURE VEGETABLE SHORTENING, dvs. rent vegetabiliskt fett, så kan man vara helt säker på att det är fritt från animaliska fetter så

länge det inte står i texten t ex: VEGETABILISKT OCH ANIMALISKT FETT, på engelska PURE VEGETABLE SHORTENING AND ANIMAL FAT (eller LARD)

- Om det står BUTTER CRUST eller BUTTER TOP eller TOP SHORTENING så kan man inte vara säker på att produkten är fri från grisfett.
- Om det står MARGARIN så är sannolikheten stor att det innehåller grisfett, såvida inte annat nämnts om detta · Man bör lägga märke till att grisfett kan förekomma ensamt eller tillsammans med animaliska eller vegetabiliska fetter eller oljor i följande varor: Bröd, kakor, tårter (färdiga eller mixer), grillad kyckling, stekt eller panerad fisk, soppa (på burk eller i pulverform), glass, godis, choklad, m.m.
- Detta gäller såvida inte detaljerade beskrivningar av innehållet finns, som bevisar att det inte finns något grisfett.

Beträffande andra ämnen

- Grishud används ibland också för tillverkning av gele, marshmallows samt GELATIN som används i en mängd olika produkter, speciellt godis. Gelatin används för att göra PUDDINGAR och FRUKTYOGHURT samt i olika sorters mediciner, där det ingår sk. KAPSLAR. Även chokladmousse med olika smaktillsatser innehåller gelatin eller alkohol
- Ibland används grisfett för framställning av LÖPE som används vid tillverkning av ost. Kvantiteterna av detta grisfett brukar emellertid vara obetydliga och en del ulama (lärde) anser att det därför inte finns tillräckliga skäl att förklara osten som Harag. Gud vet vad som är rätt.

- Stabilisatorer används i en mängd matvaror och bland dessa stabilisatorer finns SVINPEPSIN. Andra exempel på dessa ämnen är MONOGLYCERIDER. När vi kontaktade Statens livsmedelsverk med en förfrågan om tillsatsämnen fick vi det svar som återfinns nedan (Tillsatser). Det finns tillsatsämnen som är helt fria från grisfett och som används i tillverkningen av en mängd olika livsmedel. En redogörelse för några av dessa återfinns nedan (Angående vissa tillsatsers ursprung), som också är ett brev från Statens livsmedelsverk .
- Alla sorters torr mjölk som används som ersättning för modersmjölk, innehåller vegetabiliskt fett, animaliskt fett och ister (se punkt 1 i stycket om fetter och oljor). Detta gäller i synnerhet den mjölk som används för 0-3 månaders barn. Exempel på denna sorts mjölk är MILKOTAL, SEMPER och MILKOPLUS. För att sammanfatta våra rekommendationer vill vi uppmana till noggrannhet vid inhandlandet och användandet av olika livsmedel och att man noga läser innehållsdeklarationen för att kunna förvissa sig om att produkten är fri från sådant som är Haram.

Tillsatser

Med anledning av Ditt brev till Livsmedelsverket med förfrågan om ämnen som kommer från djur eller alkohol och vin, får undertecknad meddela följande:

Tillsatser som kommer direkt från djur är gelatin och löpe. Gelatin är ett förtjockningsmedel som framställs ur olika djurvävnader (t ex. ben) och som används framför allt i konfektyrprodukter, charkuterivaror och i viss yoghurt. Löpe används vid ostframställning och består av enzymer från kalvmagar samt

enzymer från svin. I tillsatserna E 470, E 471, E 472, E 475 och E 477 ingår fettsyror som kan ha antingen vegetabiliskt eller animaliskt ursprung. Vad gäller alkohol så kan vissa tillsatser vara lösta i mycket små mängder alkohol innan de tillsätts livsmedel. Mängden i livsmedlet blir emellertid försvinnande liten.

Sänder med lite informationsmaterial om livsmedelstillsatser som jag hoppas kan vara av intresse.
Med vänlig hälsning Anita Janeon

Angående vissa tillsatsers ursprung

Med anledning av föreningens brev 1983-03-17 till Statens livsmedelsverk med förfrågan om vissa tillsatsers ursprung får undertecknad meddela följande:

Emuleringsmedel stabiliseringsmedel och förtjockningsmedel

- R 440 a Pektin: Finns framförallt i citrusfruktens skal och extraheras därifrån för industriellt bruk.
- E 475 Polyglycerolestrar av intersterefierade ricinoljefettsyror Halvsyntetisk produkt tillverkad av råvaror från växtriket.
- E 1400 Kemiskt modifierad stärkelse: Stärkelsen återfinns från växtriket, framförallt från majs.

Färgämnen

- E 811 Patentgrönt: Syntetisk färg

Antioxidationsmedel

- E 307 Tokoferol: E-vitamin som utvinns från växtriket

- E 322 Lecitin: Finns naturligt i ägg och sojaböner. Utvinns från sojabönan.

Hoppas informationen kan vara till någon hjälp.
Med vänlig hälsning Anita Janelm

De förbjudna livsmedlens påverkan på karaktären

Islam har utöver grisköttet också förbjudit muslimerna att äta blodmat, döda djur, djur slagna till döds och rovdjur. Från blodmaten undantas lever och mjälte. Således är blodpudding förbjuden. Profeten Muhammad sade: ”Det är förbjudet för dem som tror på mig (min Ummah) att äta fåglar som har vassa näbbar (rovfåglar) och alla djur av lejonras eller rovdjur med skarpa klor.” Anledningen till förbudet är att folk ibland får en del egenskaper från de djur de äter. Detta beror på att köttet innehåller sekret som cirkulerar i blodet och musklerna och detta sekret förs sedan över till dem som äter det och påverkar dennes karaktär. När rovdjuren jagar så utsöndras i deras kroppar ett hormon som hjälper dem att öka jaktinstinkten. Dr. Liebig, som undervisar i näringslära i Storbritannien, har sagt att detta sekret utsöndras i människans kropp så fort hon får en bit kött att äta.

Farorna med de födoämnen som förbjudits i Islam är inte bara skadliga för kroppen utan även för karaktären. Detta har observerats hos en del folkstammar som äter denna typ av kött och som hänger sig åt kannibalism. Man har observerat hos dessa stammar att de drabbas av en sorts promiskuitet, likgiltighet gentemot det motsatta könet och respektlöshet mot familjesystemet och hedern.

Förbudet mot alkohol

Alkoholens ursprung

I Koranen har ordet Khamr använts för alkoholhaltiga drycker. Från början avsågs med detta ord den jästa juicen av vindruvor. Detta ord används på motsvarande sätt för alla jästa drycker och analogt med detta även för alla drycker eller mediciner med drogande effekt.

Det är känt att alkoholhaltiga drycker uppdelas i två huvudsakliga typer: de som produceras genom destillation för att erhålla en hög alkoholhalt (sprit), såsom whisky, konjak eller gin, och de som framställs enbart genom jäsning, såsom vin, öl, maldrycker och liknande. När förbudet mot alkoholhaltiga drycker i Islam diskuteras, är båda typerna inräknade.

De jästa dryckernas historia går tillbaka till stenåldern och förmodligen ännu tidigare, medan destillationsprocessen uppfanns år 800 e Kr av en arabisk alkemist vid namn Jabir ibn-Hayyan (i västvärlden känd som "Geber"). bAlkohol" är ett ord med arabiskt ursprung, det arabiska originalet algcool betyder "spöke" eller "ond ande". Man anade att Jabir ibn-Hayyan kan ha föreslagit detta namn på grund av dess mest uttalade effekter (18).

Å andra sidan nämner Encyclopaedia Britannica 1966 (19) att: bDen allmänt accep terade härledningen av ordet alkohol är från det arabiska kuhl, koh'l eller kohop som betyder »ett mycket fint stoft". Alkohol eller "det fina stoftet" syftade oftast på en finpulvriserad antimonsulfid som användes inom kosmetiken för att svärta ögonlocken. Stegvis kom ordet (alkohol) att betyda essens». Det

arabiska ordet khamara betyder främst att "täcka", medan khamura betyder "jäsa". Därför kommer drickandet av khamr (jästa drycker) att resultera i ett "täckande" eller ett fördunklande av en individs tankeförmåga, dvs. ett agerande utan sund tankeprocess.

Under profeten Muhammads dagar, utgjorde vindruvor, dadlar, vete, korn och honung grunder för de jästa dryckerna. Nuförtiden kan alkohol även utvinnas ur andra källor, men den är likaledes förbjuden att förtäras, eftersom den drogat människan. Islam betonar alkoholens effekt på människor och inte dess ursprung.

Förbud mot alkohol

Informationen om förbudet mot alkohol i Islam kan hämtas direkt från Guds ord i Koranen såväl som från profeten Muhammads uttalanden. Förbudet mot alkoholhaltiga drycker nämns tre gånger i Koranen.

- I Surat al-Baqarah säger Gud: "De spörja dig om vinet och maisirspelet. Säg: "Båda medföra stor synd, men även förmåner för människorna; dock är synden större än nyttan." (Koranen 2:219).
- I Surat al-Nisa säger Gud: "I, som tron, kommen ej druckna till bönen, utan först när I veten vad I sägen..." (Koranen 4:43).
- I Surat al-Ma'idah, säger Gud: "I, som tron, vin och maisirspel, avgudabilder och lottkastningspilar är en styggelse, den Satan uppfunnit; undviken det alltså, för den händelse I månden vara lyckliga! Satan vill blott åstadkomma fiendskap och hat bland eder genom vin och maisirspel och utestänga eder från åkallan av Gud och bönen. Skolen I ej upphöra?" Koranen 5:90-91).

- Dessa tre verser i Koranen är alla knutna till förbudet mot alkoholhaltiga drycker. De uppenbarades i ovanstående ordning, men vid olika tider och tillfällen. Den sista versen gör alkoholförbudet kategoriskt.
- Vad gäller profeten Muhammads (frid över honom) uttalanden, så finns det många, inklusive följande:
- Angående bevisningsfrågan har Aisha, profetens hustru, rapporterat att Muhammad (frid över honom) sade: "Alla typer av alkohol som berusar (drogar) är förbjudna.» (16).
- Angående den mängd som behövs för berusning har Jabir, en av profetens följeslagare rapporterat att Muhammad (frid över honom) sade: "Om en stor mängd av någonting skulle orsaka berusning, då är en liten mängd av det förbjudet." (16).
- Angående bön och ånger rapporterade Abdullah ibn Umar, en av profetens följeslagare och son till den andre kalifen, att profeten Muhammad (frid över honom) sade: "Om någon dricker någon alkoholhaltig dryck, kommer inte Gud att acceptera hans bön på fyrtio dagar, men om han ångrar sig, kommer Gud att förlåta honom." (16).
- Angående inträdandet i paradiset på Domedagen har samma auktoritativa källa berättat att profeten Muhammad (frid över honom) sade: "Det finns tre personer för vilka Gud har förbjudit paradiset: Den som är beroende av alkoholhaltiga drycker, en oansvarig son och en hanrej som blundar för sina kvinnfolks äktenskapsbrott." (16).
- Beträffande Islams attityd gentemot alkoholhaltiga drycker har samma källa rapporterat att profeten Muhammad (frid över honom) har sagt: "Alkoholhaltiga drycker är en styggelse och oansändighetens moder." (16). Vidare säger samma källa, att profeten har sagt: "Sprit är orsak till mycket ont och är den mest

skamfulla av alla styggelser. Den som dricker alkohol kommer att försumma bönen och kommer kanske att begå brott som kan innebära blodskam." (16).

- Beträffande Guds vrede i förhållande till alkoholhaltiga drycker, är inte bara de som dricker sådana förbannade av Gud, utan även alla de som direkt eller indirekt handlar med dem. Anas, en av profetens följeslagare, har berättat att Muhammad (frid över honom) sade: "Guds förbannelse faller på tio grupper av människor som handlar med alkohol. Den som utvinner den, den som mottagit den, den som serverar. den, den som tillhandahållit destillatet, den som dricker den, den som transporterar den, den som säljer den, den som brukar pengar som inkommit av alkoholen, den som köper den och den som köper den åt någon." (16).

Av den autentiska informationen står det klart att alkoholhaltiga drycker av alla slag och former är olagliga för muslimerna att dricka eller handla med. Detta inkluderar alla sorters viner, sprit, jästa drycker, ren alkohol och liknande.

Skäl för förbud

Det finns många skäl till varför alkoholhaltiga drycker har förbjulits i Islam och följande punkter tar upp de viktigaste av dem:

- Alkohol anses vara en styggelse.
- Alkohol är ett av Satans många verk.
- Alkoholdrickande skapar fiendskap och hat mellan människor.
- Alkohol hindrar människan att hålla Gud i åtanke.

- Den förhindrar och /eller försenar muslimerna att utföra sina dagliga böner. Även om de ber, förstår de inte meningen med eller betydelsen av vad de gör och säger.
- De som dricker alkohol förnekas Paradiset.
- De som dricker alkohol anses av Islam likna dem som dyrkar avgudar, vilket är också helt förbjudet i Islam.
- När en person dricker alkohol anses han inte vara en troende.
- Muslimerna anser att Guds profeter inte smakade alkoholhaltiga drycker och att alkohol var . . . förbjudet i alla gudomliga uppenbarade religioners originalskrifter.
- Alkoholhaltiga drycker har vissa fördelar, men den synd och skada som blir resultatet av konsumtionen, är mycket större än fördelarna.
- Alkohol bringar Guds förbannelse över den som intar de såväl som över den som planterar eller odlar råvarorna, producerar, säljer eller handlar med den och dem som deltar i spritfester.
- Alkoholen bär ansvaret för ett stort antal bilolyckor
- Alkoholen är orsak till många familjers splittring.
- Under alkoholens inflytande begås brott som mord, våldtäkt osv., i större grad.

Av ovannämnda anledningar gör praktiserande muslimer sitt bästa för att avhålla sig från alkoholhaltiga drycker och de fester där alkohol serveras, för att behaga Gud den Allsmäktige.

Beträffande användningen av alkoholhaltiga drycker för att värma kroppen vid kall väderlek, gör profeten Muhammads uttalande klart att konsumtion av alkohol är förbjuden även för de människor som lever i kalla klimat. Om de behöver värma sig kan de använda annan föda eller dryck som inte berusar, t ex honung. Islam har starkt

uppmuntrat användningen av honung för olika ändamål (20) och människorna kan tillgodogöra sig den färdiga energin och de lättillgängliga kalorierna såväl som näringsämnen från honung, utan de sidoeffekter man normalt får av alkohol.

Medicinsk behandling med alkohol

Många läkemedel i Sverige innehåller en ansevärd mängd alkohol. Den förmodas bidra till att bota vissa sjukdomar eller används som bindemedel i vissa medicinska substanser. Islam har även i detta fall varit mycket exakt.

Det berättas att en man vid namn Tariq ibn Suwaid frågade profeten Muhammad (frid över honom) om användandet av alkohol som medicin, och profeten svarade honom att alkoholen inte är en medicin utan en sjukdom. Detta betyder att muslimer inte skall använda sig av mediciner som innehåller alkohol om det inte är absolut nödvändigt. Undantaget begränsas enbart till extrema nödfall. Det är därför viktigt att läkemedelsföretagen tar hänsyn till behoven hos de ca 100 000 muslimer som bor i Sverige och även till muslimerna i andra länder, då de producerar läkemedel för export. Gud har förbjudit alkohol för muslimerna för att skydda dem och vårda dem. Därför skall man inte ta alkohol som medicin mot olika sjukdomar.

Att tro på nyttan av alkoholmedicinering är en sak och nödvändigheten av den en annan. Det har vetenskapligt bevisats och är ett ovedersägligt faktum att alkoholen är ett gift som orsakar en rad sjukdomar, av vilka tusentals människor dör varje år, de flesta i de industriella och utvecklade länderna. En del forskare säger att om alkohol används i en medicin uppbyggd av andra ämnen för att behålla den i flytande form eller hålla den ren, så gör det ingenting

och detta kan jämföras med den lilla mängd silke som används i bomullstyger.

Ett annat problem som drabbar muslimer i Sverige är att en anseelig mängd livsmedel på marknaden innehåller alkohol i större eller mindre utsträckning. Eftersom alkoholen finns i dessa varor kan muslimerna inte förtära dem. Nästan utan undantag består menyerna på flyg, speciellt internationellt flyg, av mat (och efterrätter) som innehåller alkohol. Den som inte är grundligt insatt i de olika dryckernas namn och smak, kan av misstag få i sig någon av dessa maträtter och alltså omedvetet bryta mot en grundläggande princip i sin religiösa tro.

Ett annat problem är användningen av munvatten. Eftersom det stora flertalet innehåller alkohol, bör muslimerna avstå från att använda det, även om man inte sväljer det och tvättar munnen efter användning.

Vissa sorters choklad, framförallt den som finns i s.k. presentaskar, innehåller alkohol. Exempel på detta är ALADDIN-askarna, där följande praliner innehåller alkohol: Rommarsipan, korsbar i likör, likörtryffel och romrussin. Användningen av alkohol som antiseptika och i cologner och parfymer har diskuterats av många muslimska forskare. Vissa av dem förbjuder dess användning i parfymer och cologner, men tillåter att den används som antiseptikum. Deras resonemang går ut på att alkohol anses vara Rijss(3), eller en styggelse, och därför inte bör användas i någon form, om inte återstoden tvättas bort. Dofter som har olja som basis, utan någon alkohol, rekommenderas som alternativ. Andra muslimska forskare tillåter användningen av alkohol både i parfymer, cologner och antiseptiska medel. Deras resonemang är att alkoholen används som

en utvärtes lösning och inte som en dryck.

Bruket eller missbruket av droger som marijuana, hasch, LSD och liknande, är också förbjudet, eftersom Islam tar hänsyn till deras effekt på hälsan snarare än deras kommersiella värde. Som tidigare nämnts (1), tillåter inte islamisk lagstiftning att en muslim äter eller dricker förbjudna livsmedel under några omständigheter, förutom när det sker omedvetet, under tvång eller i ett absolut nödfall.

1 Ali, A.Y: The Holy Qur'an Text, översättning och kommentar "Kon", kapitel

2 s.86 fotnot 240, Al Arabiah Publishing House, Beirut, Libanon, 1996.

3 Rijss: En arabis- ord för något som är smutsigt, snuskigt och ansen som en styggelse.

Litteraturförteckning

- Koranen, KV. Zetterstens översättning
- Alkohol i Islam:
- av fil dr. Ahmad H. Sakr, professor och ordförande i kemi- och näringsdepartementets nationella kiropraktik, College Lombard, Illinois 60140.
- Islams Principer:
- Abul A'la Maududi, Pakistan.
- Muslimska Helgdagar och Ceremonier:
- Islamisk korrespondenskurs, International Islamic Federation, Canada, USA.
- Menhaj al-Muslim (Islam Är Vår Väg):
- Abu Bakr al-Jazaeri, Medina, Saudiarabien.

- Hammouda Abdalati:
- Islam in Focus.
- Muhammad Qutb:
- Missförstånd om Islam.
- Maurice Bucaille:
- The Bible, The Qur'an and Science.
- Suzanne Haneef:
- What Everyone Should Know About Islam and the Muslims.

Bilagor

Vissa ingredienser i livsmedel

I skrivelse 198S12-17 till Statens livsmedelsverk har Islamiska Förbundet i Stockholm ställt vissa frågor om ingredienser i livsmedel. Livsmedelsverket får med anledning härav meddela följande:

1 Gris

- Att en ingrediens härrör från gris framgår av beteckningen på ingrediensen, t.ex.~ griskött, fläsk, svinlever, svål, ister, späck. Beträffande vissa tillsatser, se bifogad kopia ”Angående Er förfrågan vilka livsmedelstillsatser som har animaliskt respektive vegetabiliskt ursprung”. Samtliga där uppräknade tillsatser med animaliskt ursprung kan ha tillverkats av produkter från gris. I de allra flesta fall är dock ingående fett av vegetabiliskt ursprung.

2 Blod

- Om en ingrediens härstammar från blod framgår detta av beteckningen på ingrediensen, t.ex. blodpulver, blodplasma.

3 Alkohol

- Om alkohol tillsatts ett livsmedel så framgår detta av beteckningen på ingrediensen, t ex cognac, vitt vin.

4 Gelatin

- Gelatin är ett förtjockningsmedel med animaliskt ursprung. Det kan således härröra från bl.a. gris.

Tack för Ditt brev!

Jag skall försöka besvara det efter bästa förmåga. Den enda råvara som härrör sig från svin är gelatin. Det är till och med troligt att den gör det. Gelatin ingår i alla våra skumprodukter, typ påskskum, julskum, bims, skumbjörnar, osv. Gelatin ingår naturligtvis också i geléprodukter typ geléfiskar, vingummi, små bamsar, m.fl. Vidare ingår gelatin i det vi kallar toffé, dvs. minttoffé, frukttoffé och liknande samt i hallon- och lakritsbåtar. Gelatin finns alltid klart och tydligt deklarerat på våra produkter, därför tror jag inte att det skall vara något problem för Dig Jag bifogar Livsmedelsverkets lilla nyckel över E-numren Vilka av dessa E-nr som kan innehålla ämnen som härstammar från svin kan jag inte riktigt svara på. Det bästa vore om Du med den frågan vände Dig direkt till Livsmedelsverket. Telefonnumret står på baksidan.. Hör gärna av Dig om Du har fler frågor. Med vänlig hälsning

AB NORDCHOKLAD Lars Ericsson

Angående Er förfrågan vilka livsmedelstillsatser som har animaliskt respektive vegetabiliskt ursprung.

Bland tillsatserna finns en grupp som kan ha animaliskt ursprung, nämligen de emuleringsmedel som tillverkas av fett. Dessa är E 433, E 435, E 470, E 471, E 472a, E 472b, E 472c, E 472e, E 475, E 477, E 481, E 482, E 491, E 492, E 494 samt polyoximetylen (20) sorbitantrioleat (saknar E-nr). Namnen på dessa tillsatser återfinns i den bifogade "nyckeln" till vara E-nummer. Bland övriga tillsatser, t.ex. färgämnen och aromämnen, finns inte några som har animaliskt ursprung vilka kan deklarerar med E-nummer eller bara gruppnamn. Bland färgämnena utvinns E 100, E 160b, E 160c, E 162 och E 163 från växtdelar, de övriga är syntetiska även om vissa av dem även finns naturligt. Aromämnen utvinns ur växtdelar eller framställs syntetiskt.

Tillsatser som härrör från svin

Tillsatser som kan ha animaliskt ursprung, nämligen de emulgeringsmedel som tillverkas av fett. Följande tillsatser kan innehålla eller innehåller fett från svin:

- 70E 470 Natrium-, kalium- och kalciumsalter av fettsyror
- E 471 Mono- och diglycerider av fettsyror
- E 472a Mono- och diglyceriders ättiksyraestrar
- E 472b Mono- och diglyceriders mjölksyraestrar
- E 472c Mono- och diglyceriders citronsyraestrar
- E 472e Mono- och diglyceriders diacetylvinisyraestrar
- E 475 Polyglycerolestrar av fettsyror

- E 477 1,2-Propylenglykolestrar
- E 491 Sorbitanmonostearat
- E 492 Sorbitantristearat
- E 433 Polyoxietylen (20) sorbitanmonoleat
- E 435 Polyoxietylen (20) sorbitanmonnosterat
- E 481 Natriumstearoyl-2-laktylat
- E 482 Kalciumstearoyl-2-laktylat
- E 491 Sorbitanmonostearat
- E 492 Sorbitantristearat
- E 494 Sorbitanmonooleat

Halal mat

Förteckning över margarin, mellarin och minarin på den svenska marknaden som innehåller endast vegetabiliskt fett.

Karlshamns oljefabriker (Konsum)

- COOP Delikatessmargarin
- COOP Mjölkfritt margarin utan salt
- COOP Bordseve
- COOP Bordsmargarin 45% fleromättat
- COOP Flytande margarin
- COOP Smörgåsmellarin (60% fett) Lättmargarin (minarin, blåvitt) Smörgåsmargarin (blåvitt)

Margarinbolaget

- Tre Ess delikatessmargarin
- Tre Ess smörgåsmargarin
- Flora (OBS! ej Nya Flora) Solo dietmargarin

- Solo flytande margarin Linnea (minarin)

Övriga

- Bregott (innehåller smörfett)
- Lätt & Lagom (minarin, innehåller smörfett)
- Alba Bords
- Vego
- Ädel Smörgåsmargarin
- SparÄdel (mellarin 60% fett)
- Vår Delikatessmargarin
- Vitasieg Margarin
- Vitaquelle Smörgåsmargarin

Choklad och konfektyrer utan animaliska råvaror

Tabletter, karameller och kola

- Cool Tenor (Mjuka halstabletter)
- Ingredienser. Gummi arabicum, socker, stärkelsesirap, sorbitol, lakrits, aromämnen, salmiak, färgämne E 153.
- Cool Mentol (Mjuka halstabletter)
- Ingredienser Gummi arabicum, socker, stärkelsesirap, sorbitot aromämnen.
- Cool Körsbär/Menthol (Mjuka halstabletter)
- Ingredienser. Gummi arabicum, socker, stärkelsesirap, sorbitot aromämnen, citronsyra, färgämnen E 161g, E 127.
- Domino (Halstabletter)

- Ingredienser. Gummi arabicum, socker, maltextrakt, paraffinolja, aromämnen, färgämne E 150.
- Figaro (Tabletter med lakritssmak)
- Ingredienser: Socker, stärkelsesirap, aromämnen, citronsyra, vax.
- Tango (Tabletter med lakritssmak)
- Ingredienser: Gummi arabicum, socker, stärkelsesirap, lakrits, glycerol, salt, aromämnen, salmiak, färgämne E 153, paraffinolja.
- Tenor (Halstabletter)
- Ingredienser: Gummi arabicum, socker, stärkelsesirap, lakrits, salmiak, paraffinolja, aromämnen, färgämne E 153.
- Tenor sockerfri (Sockerfria halstabletter)
- Ingredienser: Gummi arabicum, sorbitol, lakrits, salmiak, aromämnen, paraffinolja, färgämne E 153.
- Nickelfrukt (Blandade karameller)
- Ingredienser: Socker, stärkelsesirap, citronsyra, aromämnen, färgämnen E 163, E 160a, E 161g, E 127, E 100.
- Nickel gammaldags (Blandade karameller)
- Ingredienser. Socker, stärkelsesirap, vegetabiliskt fett, lakrits, salt, aromämnen, färgämnen E 153, E 171, E 160a, E 161& E 127, E 163.
- Rollo mintkola
- Ingredienser: Stärkelsesirap, socker, vegetabiliskt fett, sorbitol, förtjockningsmedel E 1401, pepparmintolja, stabiliseringsmedel E 406. färgämne E 171, lecitin.

Produkter inom Marabou Livs sortiment utan animaliska råvaror

- Start Naturell (Knapriga, rostade havreflingor)
- Ingredienser Havreflingor, farinsocker, vetegroddar, vegetabilisk olja, druv- och fruktsocker, stärkelsesirap, salt, lecitin och vanilj.
- Start Russin (Knapriga, rostade havreflingor med russin)
- Ingredienser Havreflingor, farinsocker, vetegroddar, vegetabilisk olja, russin, druv- och fruktsocker, stärkelsesirap, salt, lecitin och vanilj.
- Start Hasselnöt (Knapriga, rostade havreflingor med hasselnötter)
- Ingredienser: Havreflingor, farinsocker, vegetabilisk olja, vetegroddar, rostade hasselnötter, äppelflingor, druv- och fruktsocker, stärkelsesirap och salt.
- StartÄpple (Knapriga, rostade frukostflingor av de fyra sädeslagen med äpple)
- Ingredienser: Havreflingor, veteflingor, rågflingor, kornflingor, farinsocker, vegetabilisk olja, torkade äppelflingor, vetegroddar, druv- och fruktsocker, äppeljuicekoncentrat, maltextrakt, stärkelsesirap, salt, kanel och lecitin.
- Marabou Kakao
- Ingredienser: Kakaopulver och vanillin.
- O'boy (Snabblösligt chokladpulver för mjölk)
- Ingredienser: Socker, kakaopulver, lecitin, salt och vanillin.
- O'boy Choklad (Glass- och dessertsås)
- Ingredienser: Socker, stärkelsesirap, kakaopulver, vegetabiliskt fett, citronsyra, salt, konserveringsmedel E 202 och vanillin.
Marabou bakpulver Ingredienser: Fosfater, bikarbonat och stärkelse.

Refererande till vårt telefonsamtal om E 471.

På Din fråga om emuleringsmedel E 47 kan vi svara att det är mono- och diglycerider av naturliga fettsyror. De fettsyror som våra leverantörer använder kommer i sin tur från vegetabiliskt fett eller från nöttalg. Med vänlig hälsning GLACE - BOLAGET AB GB konsumentkontakt Gun schaber, för Ove Solem

Regler för Halal slakt

- Djuret eller fågeln får ej vara förbjuden föda för muslimerna.
- Proceduren att skära halsen måste utföras av en vuxen och förnuftig muslim eller av folk som fått den heliga skriften", dvs. judar eller kristna.
- När man skär av halsen måste djuret eller fågeln vara levande med ett lugnt liv bakom sig och dess rörelser efter slakten är tecken på detta lugna liv.
- När djuret slaktas måste slaktaren uttala: "Bismillah w-Allahu Akbar", vilket betyder "I Guds namn, Gud är Störst". Han får inte nämna något annat namn än Allahs. Namnet Allah skal nämnas vid varje Zabiha (slakt) eller vid varje grupp som kontinuerligt slaktas. Om den kontinuerliga proceduren av någon anledning stoppas, skall han åter nämna Allahs namn.
- Slaktproceduren skall utföras med en skarp kniv och på ett snabbt sätt.
- Djuret skall slaktas på ett sådant sätt att både luftröret, matstrupen och venerna vid halsen skärs av kvickt och blodet snabbt rinner ut, vilket gör att djuret fort dör.
- Halsen får varken skäras av helt eller brytas av, för då skadas ryggraden, vilket skulle resultera i en ögonblicklig död.

- Under slaktproceduren skall man undvika att skära bort någon del av djuret om inte djuret är helt dött. Elektrisk chock eller bedövande slag mot huvudet är oacceptabelt om det inte vetenskapligt skulle kunna bevisas att:
- det skulle vara ett effektivt sätt, dvs. orsaka djuret mindre smärta om det användes vid slaktningen än om det inte användes.
- dessa åtgärder inte skulle betyda död före den egentliga slaktningen.
- åtgärderna vore höjda över allt tvivel (Shubha).
- Utrustning som används för att döda grisar får inte användas vid slakt av djur eller fåglar som skall slaktas på Halal-sätt. Området måste också vara helt fritt från kontamination eller förorening av griskött eller icke-halal kött.
- Det skall ej finnas någon risk för sammanblandning av halalkött och griskött (eller icke-halal kött från andra djur) varken i slakthuset, frysar eller i kylskåp och inte heller när köttet packas, lastas av eller lastas på.

Dessa regler är kritiskt granskade av och godkända av Dr. Mohammad Sulaiman al-Ashqar.

Islams åsikt om slakt av djur med elektrisk chock

Av Sheikh Abdulaziz bin Baz

I Koranen och Sunna lär vi att kött som ges till muslimer av människor som tror på Den Heliga Skrift, dvs. judar och kristna, inte är förbjudet att äta, medan kött som kommer från slaktning utförd av icke-troende (ateister och andra människor) är förbjudet att äta. Se version paragraf 5: Surat al-Ma'idah. I denna version - paragraf 5 - ser vi att ett klart uttalande görs att muslimer tillåts äta kött där

slaktningen utförts av människor som tror på Den Heliga Skrift - judar och kristna och att muslimer får äta deras mat. Paragrafen visar också på att det är förbjudet att äta kött som kommer från slaktning utförd av andra icketroende. Om slaktningen av djuren sker som ett offer till någon annan källa än Gud, är den absolut förbjuden av en annan paragraf, som påvisar förbud mot döda kroppar, blod och griskött och allt annat kött som ej är tillägnat Gud.

Men när det gäller det som slaktas utan att man följer muslimsk lag - t ex. ett djur som vi vet har dött av elektrisk chock eller genom strypning eller dylikt - så gäller om detta som det föreskrivs i en annan paragraf, att man ej får äta detta och det gäller vare sig slakten utförts av muslimer eller av människor som tror på Den Heliga Skrift. Djur som utsatts för elektrisk chock, klubbats eller blivit slagna utan att de dött och som - innan de dör - slaktas levande enligt muslimsk metod, får ätas av muslimer.

Paragrafen i Koranen (Surat al-Ma'idah, nr. 3) som lyder: "Det kött är förbjudet för dig, det döda djuret, blodet och grisköttet och det som tillägnades annat syfte än Allah...". Paragrafen tjuder på att det är förbjudet att äta kött som kommer från djur som klubbats, blivit slagna eller strypts och på samma sätt bedömer vi djur som utsatts för elektrisk chock och dött innan det varit möjligt att slakta dem levande. På samma sätt är det förbjudet att äta djur som klubbats eller blivit slagna i huvudet och dött innan vi kunnat infånga dem levande.

Fotnot- Det har bekräftats av undersökning och vittnesbörd likaväl som av direkt observation att ett djur inte dör direkt efter elektrisk chock, utan förblir levande tillräddigt länge så att det kan slaktas i enlighet med muslimsk metod.

Den islamiska kalendern

Den islamiska tideräkningen börjar från året Hedyra - dvs. Profeten Muhammads (frid över honom) utvandring från Mekka till Medina - vilken inträffade den 8 Rabi' al-Awval, år 1 e.H. (efter Hdidyra). Denna tideräkning antogs på Alis förslag under Umars kalifat, år 16 e.H. Innan dess fanns det ingen faststämmd tideräkning i Arabien. Den 1 Muharram, det islamiska kalenderårets första dag, firas nu allmänt av muslimer som Hidjra-dagen, fastän Hidjra-dagen i själva verket inträffar den 8:e Rabi' al-Awval.

Den islamiska kalendern är baserad på månens kretslopp runt jorden. En månad räknas från nymåne till nymåne. Eftersom månens olika faser upprepar sig med ett intervall på 29 dagar, 12 timmar och 44 minuter, med en variation på 1/2 dag, består en månmanad av antingen 29 eller 30 dagar. Följaktligen har samma månad - t ex Ramadan - 29 dagar en del år och 30 dagar andra år. Då det är 12 månader på ett år, uppgår antalet dagar i ett månår alltid till 353, 354 eller 355. Alla månårets dagar förflyttar sig bakåt i solåret och fullbordar sin cykel på ungefär 33 år. Den 1 januari 1986 e.Kr. motsvarar den 20 Rabi' al-Akhir 1406 e.H.

Månaderna i den islamiska kalendern är följande:

- Muharram
- Safar
- Rabi' al-Awwal
- Rabi' al-Akhir
- Jumada-l-Awwal
- Jumada-l-Akhirah
- Rajab

- Sha'ban
- Ramadan
- Shawwal
- Dhu-l-Qa'dah
- Dhu-l-Hijjah

Det kan nämnas att datumet snarare ändras på kvällen än vid midnatt. Natten den 27 Rajab refererar sålunda till den föregående natten.

Muslimska helgdagar

Fredagen är en speciell dag. Dess betydelse beror på den obligatoriska samlingsbönen, som beskrivs senare. Det finns två högtider som är Sanna (föreskrivna av profeten). Dessa är:

- Eid al-Fitr (högtiden efter fastemånadens Ramadans avslutning): 1 Shawwal och
- Eid al-Adha (offerhögtiden efter pilgrimsfärdens (Hadj) avslutning): 10 Dhu-l-Hijjah.
- Andra tilldragelser som firas av muslimer har anknytning till historiska händelser. Att iaktta dessa räknas varken som Sard (från Koranen) eller sanna (från profeten). Dessa är
- Hidjra-dagen, som firas den 1 Muharram, årets första dag,
- Milad al-Nabi (profetens födelsedag): 12 Rabi' al-Awwal,
- Lailat al-Qadr (Kraftens natt): en av de udda nätterna under de sista tio dagarna av Ramadan,
- Iailat al-Israi' wa-l-Mi'raj (Resans och himmelfärdens natt): natten den 27 Rajab.

Fredag (Jumu'ah)

Fredag - Yaum al-Jumu'ah (samlingsdagen) på arabiska - är dagen för den obligatoriska samlingsbönen och har följaktligen en speciell religiös och social betydelse för muslimerna. Trots att det är bättre att be alla de dagliga bönerna kollektivt, är det inte nödvändigt. Däremot är det obligatoriskt (*Fard*) för varje vuxen manlig muslim att iakttä fredagens samlingsbön. För kvinnor är det valfritt. När man gör sig i ordning för Jumu'ah-bönen, bör man ta sig en dusch eller ett bad på morgonen, sätta på sig rena kläder och avstå från att äta mat som ger dålig andedräkt, som lök eller vitlök. I muslimska länder utförs fredagsbönen alltid i moskéer. I det här landet, där det finns mycket få moskéer, är emellertid alla platser som folk samlas på lämpliga för ändamålet. Det är en plikt för muslimer som bor i ett samhälle att ordna något permanent arrangemang för Jumu'ah-bönen.

Jumu'ah-bönen leds, som varje annan samlingsbön, av en imam (ledare), som väljs ur gruppen. Bönen föregås av en predikan (kåtbad) av imamen, som leder bönen. Predikan är en del av dyrkan och under den skall ingen be eller prata, utan koncentrera sig helt på talaren. Predikan består av två delar med en kort paus emellan. Aktuella frågor, muslimers problem (lokala eller universella), kommentarer eller förklaringar av delar ur Koranen eller religiösa bruk, är passande ämnen för en predikan. Fredagspredikningarna har varit och skall fortsätta att vara ett medel att undervisa muslimerna i deras skyldigheter och förpliktelser, att hålla dem a jour med aktuella frågor och att stärka de religiösa banden mellan de troende. En predikan skall börja och sluta med lovprisning av Gud, välsignelser över profeten (frid över honom) och en bön för alla

muslimer.

Eftersom fredagen för muslimerna är dagen för kollektiv dyrkan, kan den påminna om sabbaten eller söndagen i judendomen och kristendomen. Likheten är dock snarare skenbar än verklig. Grunden för iakttagandet av sabbaten i dessa religioner, har uppkommit ur föreställningen att Gud, Skaparen, "vilade" på den sjunde dagen, efter sex dagars arbete med att fullborda himlarna och jorden. Därför skall också människan vila, av aktning och vördnad för Skaparens "vilab" (se Esodus 20:8-11). Denna föreställning strider fundamentalt mot Islams läror. Gud den Allsmäktige blir inte trött och kräver ingen vila från sitt warbete". Det finns ingen sabbat i den meningen i Islam. Muslimerna kan sköta sina vanliga affärer före och efter fredagsbönen. Gud säger i Koranen:

"I, som tron, då man kallar till bön på fredagen, så skynden åstad att åkalla Gud och låten köpskapen vara! Detta är bäst för eder, om I haven kunskap. Och när bönen är slut, så spriden er på jorden och saken skaffa eder något av Guds ynnest och åkallen Honom träget, för den händelse I mån den vara lyckliga!" (Koranen 62:9-10).

Högtider i enlighet med *Sunna*

Eid al-Fitr (högtiden efter Ramadans avslutning) och Eid d-Adha (offerhögtiden efter pilgrimsfärdens avslutning). Eid betyder "en återkommande lycka eller festglädje". Eid al-Fitr firas den 1 Shawwal, efter fastemånaden Ramadan, och Eid al-Adha firas den 10 Dhu-l-Hijjah, efter Hajj (pilgrimsfärden till Mekka). När profeten (frid över honom) kom till Medina, fann han att folket i staden firade många högtider. Han avskaffade dessa hedniska sedvänjor och sade till muslimerna, att Gud endast hade föreskrivit två högtider för dem - de två Eid. Dessa två högtider är dagar av tacksägelse och glädje för varje muslim, såväl som för det

muslimska samhället i stort. På Eid al-Fitr firar man avslutningen av fastemånaden Ramadan och på Eid al-adha avslutandet av Hajj. Både fastan och pilgrimsfärden är handlingar av dyrkan, som företas endast för Guds skull (för en utförligare redogörelse, se enhet 4: Fasta, och enhet fia: Pilgrimsfärd).

Trots att Eid-högtiderna ger anledning till fröjd och glädje, ger de sannerligen inte anledning till lättsinne, frosseri eller nöjeslystnad. Den glädje vi känner på Eid, är den andliga glädjen över att ha fullbordat det Gud har befallt oss, nämligen att visa disciplin och fromhet samt att ägna oss åt kollektiv dyrkan. De två Eid-dagarna börjar med bön (saldt). Sedan ägnar man dagen åt att ge allmosor, besöka vänner och släktingar och utbyta hälsningar och gåvor. Eids anda är fridens och förlåtelsens anda. vid dessa tillfällen skall man glömma bort allt agg man hyser mot sina medmänniskor, om man inte redan har gjort det. På Eid börjar man om på nytt i sina relationer med andra, i en broderlig anda.

Tiden för Eid-bönen är mellan soluppgången och middagen och den utförs liksom fredagsbönen alltid kollektivt. Om kvinnor föredrar att be i hemmet, kan de dock göra det. Innan man kommer till bönen skall man ta sig ett bad och ta på sig rena kläder. Eid-bönen består av två rak'at med sex till sexton extra takbir (uppläsning av "Allahu Akbar" - Gud är Störst), som följs av en predikan (khutba) i två delar, liknande fredagspredikan. I predikan på Eid al-Fitr ska imamen dra församlingens uppmärksamhet till skyldigheten att betala sadaqat al-fitr (allmosa, se enhet 4: Fasta). I predikan på Eid alradha skall han understryka plikten att offra. Offret av ett lamm eller ett får (för ett hushåll) eller en ko (för sju hushåll) skall göras på Eid-dagen eller på de två efterföljande dagarna, dvs. den 10:e, 11:e eller 12:e Dhu-l-Hijjah. En tredjedel av köttet tas omhand av

hushållet, medan återstoden distribueras olagat bland de fattiga och sändes som gåva till släkt och vänner.

Muslimska ceremonier

1. Aqd Nikah (äktenskapskontraktet)

Den islamiska läran uppmuntrar muslimerna att gifta sig, att leva tillsammans i ömsesidig kärlek, harmoni och respekt, att skaffa sig barn och att uppfostra dem till troende och praktiserande muslimer. Äktenskapet i Islam är ett civilt avtal, två personers ömsesidiga överenskommelse inför Gud och människan. Ingen mystisk eller sakramental innebörd är förknippad med det.

Eftersom det inte finns något prästerskap i Islam behövs det ingen person som förrättar vigseln - även om det är önskvärt för att ge själva vigselceremonin en utformning. Det enda som krävs är närvaron av minst två vuxna muslimer, som skall bevittna utväxling av löftena, och att händelsen tillkännages offentligt. Det är minimikraven enligt islamisk lag. Enligt sed tillkännages emellertid bröllopsdatumet i förväg och ceremonin närvaras av det två parternas släktingar och vänner. Detta kan göras på ett passande sätt, med så mycket ceremoni och glans som önskas, bara vi håller i minnet det Gud påbjuder oss i Koranen, nämligen att inte skylta med vårt överflöd för att imponera på andra, och att inte slösa.

En vigselceremoni kan förrättas på vilken samlingsplats som helst, som anses lämplig. En person känd för sin kunskap i den islamiska lagen brukar vanligen officiera vid utväxlingen av de äktenskapliga löftena. Han kan recitera några ställen ur Koranen (al-Fatiha och sura 28, verserna 22-28, är lämpliga för detta tillfälle) och ge en allmän predikan om äktenskapets sociala och religiösa betydelse, mannens och hustruns skyldigheter och rättigheter och slutligen be

Gud välsigna det nygifta paret. Följande är en möjlig formulering när det gäller utväxlingen av äktenskapslöftena:
 Brudgummen, bruden: 'jag ... tar dig ... dotter till ... son till ..., inför Gud och de närvarande, till min lagvigda hustru/man, i enlighet med Koranens och Sannas föreskrifter. Jag förbinder mig att göra det yttersta för att detta äktenskap skall bli en handling av lydnad mot Gud. Vidare förbinder jag mig att göra äktenskapet till ett förhållande där det rader ömsesidig kärlek, barmhärtighet, fred, trohet och samarbete. Må Gud vara mitt vittne, dd Han är det bästa vittnet Amen".

Förutom de muntliga löftena skriver både bruden och brudgummen inför vittnena på ett skriftligt kontrakt, av vilket tre kopior skall upprättas. Åtminstone två av vittnena skall underteckna dokumentet. En kopia registreras hos närmaste domstol (i ett muslimskt land) och de två makarna behåller varsin kopia (här i landet måste naturligtvis andra krav tillgodoses för ett lagligt äktenskap).

Koranen fordrar att mannen ger sin hustru någon form av hemgift (*mahr*). Denna penningssumma, egendom eller vad det kan vara för typ av hemgift, är lagligen hennes. Mannen kan aldrig göra anspråk på den. Om en skilsmässa äger rum, vilket är tillåtet enligt islamisk lag, måste mannen betala denna summa till sin hustru, såvida hon inte frivilligt bestämmer sig för att avstå från hela summan eller en del av den. Om han dör, överförs hemgiften till hustruns egendom, om han inte redan gett henne den, innan några andra utbetalningar görs. Annars kan emellertid en överenskommelse ingås om betalning under en viss tidsperiod. Gåvans art och betalningssättet skall specificeras vid äktenskapets ingående och skrivas in i äktenskapskontraktet. Denna hemgift kan bestå av en penningssumma, egendom, utbildning, eller någonting annat av

värde. En historia berättas om en muslim som kom till profeten (frid över honom). Han sade att han var så fattig, att han inte hade någon gåva att ge till sin blivande hustru.

Profeten frågade om han kunde något avsnitt ur Koranen. När mannen svarade jakande, sade profeten åt honom att som hemgift lära ut detta stycke till sin hustru. Medan gifte mellan kusiner är förbjudet i vissa religioner, är det tillåtet i Islam. I Koranen 4:22-24, nämns de släktskapsförhållanden där äktenskap är förbjudet. Det är tillåtet för muslimska män att gifta sig med kristna och judiska kvinnor. Koranen säger: "(Lagligt för eder) är ock ärbara kvinnor bland de rättrogna och ärbara kvinnor bland dem, som fått skriften före eder, om I nämligen given dem deras lön såsom ärbara män (hemgift), de där varken bedriva otukt öppet eller hava älskarinnor i hemlighet." (Koranen 5:6).

2. Vid barnafödelse

När ett barn föds står glädjen högt i tak. En muslim ser sitt barn som en gåva och ett förtroende från Gud. I vissa muslimska länder är valet av barnets namn en speciell händelse, som vanligtvis firas på den sjunde dagen efter dess födelse. Släktingar och vänner samlas hemma hos föräldrarna och efter recitation av några avsnitt ur Koranen tillkännager fadern barnets namn. Efter detta har man en fest.

Det är senna (praxis) från profeten Muhammad, som följde profeten Abrahams senna (frid över dem båda), att omskära barn av manligt kön. Här i landet kan denna mindre operation göras rutinmässigt på sjukhuset, några dagar efter det att barnet fötts. Det är också sanna att raka barnets huvud på sjunde, fjortonde eller tjuguförsta dagen efter födseln och vid detta tillfälle ge allmosor till de fattiga.

3. Vid dödsfall

Döden är slutet på det nuvarande livet, men en muslim tror på livet efter detta. Döden är alltså ingenting slutgiltigt för en muslim, utan en tillfällig skilsmässa från en älskad person som på Domedagen kommer att återfå livet och, om Gud vill, på nytt återförenas med sin familj. Fastän vi sörjer förlusten av en släkting eller en vän, hänger vi oss inte åt överdrivna känsloutbrott, såsom klagan och högljudd gråt, det är att gå emot Guds vilja. När vi får nyheten om en persons död säger vi: "*Inna lillahi wa inna ilayhi raaji 'uun*" "Vi hör förvisso Gud till, och till Honom skola vi återvända").

Släktingar och vänner samlas i den avlidnes hem, tröstar den närmaste familjen, reciterar Koranen och ber Gud om förlåtelse och barmhärtighet över den avlidne. Profeten Muhammad (frid över honom) manade med skärpa muslimerna att utan dröjsmål begrava de avlidna.

Till begravningen tvättas kroppen (en man tvättas av män och en kvinna av kvinnor) och sveps in i ett eller två rena vita tygstycken. Därefter placeras kroppen på en bår (en kista kan användas) som bärs på axlarna av några män till en moské eller till själva begravningsplatsen för utförandet av begravningsbönen (Salat al-Janaaza).

Denna bön är en allmän förpliktelse (gard kifayah) för muslimer. Med detta menas att den ska närvaras av några, men inte nödvändigtvis alla, som har något samband med den avlidne. Begravningsbönen bes kollektivt och innehåller inget bugande (rakuv eller nedfallande (sujud). Den består av fyra takbir (uppläsning av 'Allahu Okbar' - Gud är Störst). Efter den första

takbir läses Ibrahim bönen, efter den tredje takbir läser man en tyst bön för den döde, för sig själv och för andra, i de ordalag och på det språk som passar bäst, och efter den fjärde takbår följer fredshälsningen ("*As-salaamu alaykum wa rahmatullaah*"). Sedan begravs kroppen. "Var och en, som finnes på henne (jorden), skall förgås; men din Herres ansikte förbliver bestående i härlighet och ära." (Koranen 55:26-27).

4. Vid begravning

Stoftet skall enligt muslimsk sed begravas utan dröjsmål. Kremering är förbjuden i Islam. Det är också förbjudet att öppna en muslimsk grav och flyttning av gravsatt stoft kan komma ifråga endast i speciella fall. För muslimer är samhörigheten mellan deras gravplatser av stor betydelse. Hur begravning skall ske, är också noggrant reglerat inom Islam. Dessa förhållanden har lett till att det bland muslimer finns starka önskemål om egna begravningsplatser.

Inom en allmän begravningsplats undviker muslimerna gravplan ser inordnade bland sådana för andra trossamfund. Man motsätter sig också att en muslim begravs där någon annan tidigare har blivit begravd. Om ett visst område av en allmän begravningsplats upplåts för muslimer vill man kunna nå detta område utan att områden med gravplatser för andra trossamfund behöver passeras.

Gravarnas orientering är väsentlig. En gravplats skall orienteras så att den döde vilar på kroppens högra sida med ansiktet vänt mot Mekka (qibla).

Det finns särskilda regler för hur graven skall grävas och hur den döde skall placeras där. Vissa speciella önskemål som ibland framställs beträffande grav och gravsättning kan återföras på den

muslimska traditionen att lägga ned stoftet i svepning utan kista direkt i graven. Stoftet skyddas då före återfyllningen av en täckande håll, placerad på avsatser i gravens sidor.

En muslimsk gravplats får inte beträdas. Den skall därför enligt muslimsk sed vara klart utmärkt, t ex genom upphöjning över omgivande markyta.

Enligt traditionen skall en muslimsk gravplats vara enkel och detta präglar också utformningen av eventuell gravvård. Gravsten är inte förbjuden (däremot överbyggnad av grav). Särskilda föreskrifter för utformning av gravvårdar finns inte, men om gravsten reses skall den placeras utanför själva graven.

Muslimernas principiella uppfattning är att muslimska gravplatser skall grävas och skötas av muslimer. Enligt muslimsk sed förekommer en tvagningsceremoni i anslutning till begravningsakten, vilket aktualiserar frågan om lokal för detta ändamål. Ibland används obduktionsrum på sjukhus. Om moské finns kan utrymme för tvagning tillgodoses där. Frågan om lokal för tvagning bör tas upp vid planeringen av en muslimsk begravningsplats.

Döden och Islam

Allahs främsta bud till människan är att hon skall förvärva kunskap. Profeten Muhammad (*Frid över honom*) har sagt att det är varje sann muslims plikt att söka kunskap. Att förstå Islams dödsbegrepp, såsom Koranen och *sunna* beskriver det, borde ligga i allas intresse som sysslar med döden som begrepp, i synnerhet i dagens läge, då gränserna för det möjliga hela tiden förflyttas, med hjälp av teknologins landvinningar. Som människor behöver vi i detta läge några fasta begrepp att hänga upp vår tillvaro på - en orubblig sanning att styra våra liv efter. Islams ideologi, som grundar sig på Allahs enhet, erbjuder oss universella lagar, baserade på den Eviga Sanningen, och den omfattar både livet, döden och det tillkommande livet. Vi måste skilja på två olika termer i det här sammanhanget. Den första är döden och den andra är dödsbegreppet.

Döden

Döden föregås av en period då en människa sägs "ligga för döden". Denna period kan antingen vara kort, smärtfri och okomplicerad eller lång, utdragen och plågsam. En döende muslim befrias från de religiösa plikterna (bön, fasta, etc.). En döende människa har förlorat möjligheten till tabba, dvs. till ånger, bot och bättring. Döendet är en övergångsperiod mellan liv och död. Att upprepa trosbekännelsen under denna period Ola ilapa illallaah) innebär att man lovas en plats i Paradiset (förr eller senare). Själva döden inträffar då själen tas ur kroppen av dödsängeln, som gör detta på Allahs befallning. Detta kallas naturlig död. Ögonen öppnas, hjärtat slutar slå, andningsverksamheten upphör och människan slutar reagera känslomässigt på omgivningen. Även en lekman kan lätt konstatera att en människa är död när dessa tecken framträder, speciellt när

likstelheten har satt in. I fall med naturlig död är det aldrig aktuellt att sätta in respiratorer eller annan medicinsk utrustning. Vid naturlig död skall begravningen ske så fort som möjligt efter tvättning och svepning. Man får inte obducera en som dött en naturlig död och balsamering eller kremering är inte tillåtet. Död förorsakad av olycka, sjukdom, mord eller annat, dvs. Allt utom naturlig död, betraktas något annorlunda. I alla tveksamma fall - svåra olyckor, rökskador och liknande - måste man vänta i tre dygn innan döden kan konstateras. En dödsattest måste utfärdas av läkare. Obducering är tillåten om man misstänker mord eller är osäker på dödsorsaken (olycka, mord, sjukdom?).

Dödsbegreppet

Här i Sverige har man nyligen infört ett nytt dödsbegrepp - hjärndöd. Som muslimer anser vi att både detta och det gamla dödsbegreppet - hjärtdöd - är olyckligt valda, eftersom de inte är fullständiga och inte ger ett entydigt kriterium för döden. I och med upptäckten att man med tekniska hjälpmedel kan upprätthålla andningsverksamheten - och därmed indirekt hjärtats och andra organs funktioner - hos dem som drabbats av totalt och oåterkalleligt bortfall av hjärnfunktionen, började man tala om "hjärndöd". Härmed uppstod en konflikt. Å ena sidan framhöll man att det rörde sig om människor som för alltid förlorat förmågan till spontan hjärtverksankhet - de var att betrakta som döda, men å andra sidan bibehölls cirkulationen i kroppen på mekanisk väg - hjärtat slog, människan andades, osv. Alltså kunde inte människan betraktas som död enligt termen "hjärtdöd". Därför måste det, enligt muslimerna, finnas ett bättre sätt att definiera döden på. Enligt Islam är en människa död när själen lämnar kroppen. Bara Allah kan bestämma när detta sker och vi kan konstatera att människans kropp och själ har separerat när människan drar sin sista suck, den s.k. dödssucken. Enligt Islam

skall alltså inte människan försöka spela Gud och genom konstgjorda insatser försöka "förlänga" livet, för att sedan själv kunna bestämma, genom att stänga respiratorn, när "döden" skall inträffa. Det enda man skapar genom ett sådant förfarande är ett slags levande bank" med reservdelar till andra människor.

Islam är inte på något sätt emot att läkarna gör sitt yttersta för att rädda människoliv. De kan, med anhörigas tillstånd, använda organ från en avliden människa om detta är enda möjligheten att rädda liv. Men att använda omskrivningar för att förändra synen på döden är inte ett medel som Islam tillåter. Livsviktiga organ får inte heller tas innan personen dödförklarats och anhöriga givit sitt tillstånd till detta. Att utnyttja en död människa ekonomiskt genom att sälja kroppsdelar är förbjudet i Islam.

Islams ståndpunkt är alltså att man måste vara helt säker på att en levande människa inte behandlas som en död, men också att man inte skall behandla en död människa som om hon vore levande, genom att med respiratorns hjälp tvinga kroppsdelarna att reagera mekaniskt utan själ. Att hjärndödsbegreppet segrat här, visar bara att man ensidigt sett till den medicinska teknologin och dess möjligheter och helt bortsett från den enskilda människan. Enligt Islam är en människa död när själen lämnar kroppen. Det i sin tur orsakar att hjärnans samtliga funktioner oåterkalleligt faller bort, att hjärtat slutar slå och att förmågan att samordna kroppens funktioner till en fungerande enhet upphör. Termer som hjort- och hjärndöd kan ge intryck av att det finns olika sätt att vara död på och att man kan vara både död och levande. Ett begrepp som är entydigt och absolut för att definiera döden är däremot "själens bortgång".

Livet efter detta

Frågan om huruvida det finns något liv efter detta tillhör inte vetenskapens domäner, eftersom denna uteslutande befattar sig med klassifikation och analys av det vi kan uppfatta med sinnena. För övrigt har människan bara sysslat med vetenskaplig forskning i ordets moderna betydelse sedan några hundra år tillbaka, medan hon däremot känt till iden om livet efter detta sedan urminnes tider. Alla Guds profeter uppmanade sina folk att dyrka Gud och tro på livet efter detta. De lade så stor vikt vid tron på livet efter detta att även det minsta tvivel i detta sammanhang räknades som gudsförnekelse och gjorde alla andra trosuppfattningar meningslösa. Själva det faktum att alla Guds profeter har tagit itu med denna metafysiska fråga på ett så pass enhetligt sätt - tidsskillnaderna mellan dem rör sig om tusentals år - bevisar att de hade samma källa för sina kunskaper om livet efter detta, dvs. gudomlig uppenbarelse.

Vi vet också att dessa profeter mötte starkt motstånd från sina folk, huvudsakligen beträffande frågan om livet efter detta, eftersom deras folk ansåg något sådant vara helt omöjligt. Men trots motståndet vann profeterna många uppriktiga anhängare. Här skulle, man kunna ställa frågan varför dessa anhängare lämnade sina förfäders trosuppfattningar och sedvänjor, när de dessutom löpte risken att bli helt utstötta av sina folk. Det enkla svaret är att de använde sig av sitt förnuft och insåg sanningen. Insåg de sanningen genom sina sinnesförnimmelser? Nej, ty genom sinnesförnimmelserna går det inte att skaffa sig någon erfarenhet om livet efter detta. Men Gud har jämte varseblivningsförmågan även givit människan ett rationellt, estetiskt och moraliskt medvetande.

Det är detta medvetande som vägleder människan när det gäller de

realiteter som inte kan bekräftas genom sinnesförnimmelserna, detta är anledningen till att alla Guds profeter vädjade till människornas estetiska, moraliska och rationella medvetande, då de uppmanade dem att tro på Gud och på livet efter detta. När t.ex. Mekkas avgudadyrkare inte ens ville erkänna möjligheten av ett liv efter detta, avslöjade Koranen svagheten i deras resonemang genom att framföra mycket logiska och rationella argument för det: "Hon (människan) framställer en gåta för oss, i det hon glömmer sin skapelse och säger: 'Vem skall uppväcka benen till liv, då de är multnade?' Säg: 'Han som frambragt dem första gången skall uppväcka dem till liv, ty Han förstår sig på all slags skapelse, Han som skaffat er eld från det grönskande trädet, och se, ni tänder därmed. Har då icke Han, som skapat himlarna och jorden, makt att skapa sådana som de? Jo, Han är ju Skaparen, den Vetande.' (Koranen 36:78-81).

Vid ett annat tillfälle säger Koranen klart att de otrogna inte har något logiskt stöd för sin förnekelse av livet efter detta. Den är baserad på rena gissningar wDe säger också: 'Det finns ingenting annat än vårt jordiska liv; vi dör och vi lever, och ingenting annat än tiden tillintetgör oss'. Men de har ingen kunskap härom, utan de tror blott så. och då våra tecken tydligt och klart uppläses för dem, består deras motbevis blott däri att de säger. 'Skaffa hit våra fäder, om ni är sannfärdiga'" (koranen 45:24-25).

Gud kommer förvisso att uppväcka alla de döda, men Han har sin egen plan för alla ting. Det kommer en dag när hela universum kommer att förstöras och då kommer också de döda att återuppstå för att ställas till svars inför Gud. Denna dag kommer att vara början på det liv- som aldrig slutar, och på denna dag kommer varje person att bli belönad eller bestraffad av Gud i överensstämmelse med sina

goda eller onda gärningar. Den förklaring som Koranen ger beträffande nödvändigheten av ett liv efter detta är densamma som människans moraliska medvetande kräver. Om det inte finns något liv efter detta så blir i själva verket hela gudstron irrelevant, ty även om man tror på Gud, så måste det vara fråga om en orättvis och likgiltig Gud, som en gång skapat människan men sedan struntar i hennes öde. Men Gud är förvisso rättvis. Han kommer att straffa tyrannerna, vars brott är oräkneliga, de som dödat hundratals oskyldiga människor, infört korruption i samhället, förslavat människor, för att tillfredsställa sina nycker, osv. Människan har en mycket kort livslängd på denna jord, och denna fysiska värld är inte hellen evig, så bestraffningar eller belöningar som står i ett rättvist förhållande till en persons onda eller goda gärningar är inte möjliga här. Koranen betonar mycket starkt att Domens dag måste komma och att Gud då kommer att bestämma varje människas öde i enlighet med hennes gärningar.

"De som är otrogna säger 'Icke kommer stunden över oss.' Säg: 'Jo, vid min Herre, den skall sannerligen komma över er.' Han känner det fördolda, icke ett grand undgår Honom i himlarna eller på jorden, och det finns icke heller något mindre eller större än detta, utan det står i en tydlig skrift, för att Han skall löna dem som tror och gör goda gärningar, dessa skall få förlåtelse och en härlig lott. Men dem som söker nedsätta Våra tecken i syfte att betaga dem deras kraft, dessa väntar ett plågsamt straff i alla sin gräslighet." Koranen 34:3-5).

Uppståndelsens dag kommer att bli den dag då Guds rättvisa och barmhärtighet till fullo kommer att manifesteras. Gud kommer att visa sin barmhärtighet och godhet mot dem som led för Hans sak under jordelivet och trodde att evig lycksalighet väntade dem. Men

de som missbrukade Guds gåvor och inte brydde sig om det tillkommande livet kommer att hamna i ett ytterst eländigt tillstånd. I en jämförelse mellan dem, säger Koranen: "Är väl den som vi givit ett hjärtligt löfte och som får det uppfyllt, lik den som vi låter njuta av det jordiska livets vinning och som på uppståndelsens dag hör till dem, som överantvargas." (Koranen 28:61).

Koranen talar också om att detta jordiska liv bara är en förberedelse för det eviga livet efter döden. Men de som förnekar detta blir slavar under sina passioner och begär och driver gäck med dygdiga och gudfruktiga människor. Sådana personer inser sin galenskap först då de är på väg att dö, då de förgäves önskar sig en ny chans i denna värld. Deras eländiga tillstånd då de dör, Domedagens fasor och den eviga lycksalighet som blir de uppriktiga troendes lön, skildras på ett ypperligt sätt i följande Koranverser: "Ända till döden nalkas någon av dem och han säger: 'Herre, låt mig vända om, så att jag må handla rättskaffens i sådant som jag försummat!' Nej! Detta är förvisso det ord han skall yttra, men bakom dem är en skiljevägg ända till den dag, då de skall uppväckas. Och då det blåses i basunen, på den dagen finns inga förbindelser mellan dem, och de skall ej fråga efter varandra. Och de, vilkas vågskålar är tunga, dessa blir de lyckliga. Men de, vilkas vågskålar är lätta, dessa är de, vilka tillspilloger sig själva att evinnerligen förbli i helvetet. Elden skall sveda deras ansikten, så att de ser dystra ut." (Koranen 23:99 -104). Tron på livet efter detta garanterar inte bara framgång i detta tillkommande liv, utan gör även denna värld full av frid och lycka, genom att göra individerna mer ansvariga och plikttrogna i alla sina aktiviteter.

Tänk på Arabiens folk. Hasardspel, vin, stamfejder, plundring och mord var vad de sysslade med innan de hade någon tro på livet efter

detta. Men så snart de hade accepterat tron på En Gud och på livet efter detta blev de världens mest disciplinerade nation. De lämnade sina laster, hjälpte varandra vid behov och avgjorde alla sina dispyter på en grundval av rättvisa och jämlikhet. På samma sätt har förnekelsen av livet efter detta inte bara sina följder i det tillkommande livet utan även i denna värld. När ett helt folk förnekar det, frodas alla slags synder och korruption i samhället, tills det slutligen förstörs. Koranen berättar om de förskräckliga öden som drabbade 'Ad, Thamud och Faraos.

"(Stammama) Thamud och 'Ad höll dunderlaget för lögn. Vad Thamud beträffar, tillintetgjordes de av ovädret, och vad 'Ad beträffar, tillintetgjordes de av en våldsamt vind. Han lät den rasa bland dem sju nätter och åtta dagar i sträck, så att du kunde se människorna ligga kullstörtade som stumpar av murkna palmer, och kunde du väl se någon återstod av dem? Faraos, de som levde före honom och de omstörtade städerna begick också synd och var olydiga mot sin Herres apostel, men Han straffade dem i rågat mått. När vattnet översvämmade, förde vi er förvisso bort i arken att därmed ge er en förmaning och för att ett minnesgott öra måtte minnas det. När det blåses en enda stöt i basunen och jorden och bergen förs bort och plötsligt smulas sönder i smulor, på den dagen händer händelsen, och himmelen rämnar, så att den störtar samman på den dagen. Och änglarna står runt omkring, och åtta skall på den dagen bära din Herres tron över sig. På den dagen skall ni mönstras, och intet fördolt skall fördöljas. Vad beträffar den, som får sin bok i högra handen, skall han säga: "Ta och läs min bok! Jag trodde förvisso att jag skulle inställa mig till rannsaking" Och han skall få ett behagligt liv i en högt belägen lustgård, vars frukter är nära till hands. "Ät och drick efter behag till lön för vad ni utträttat i forna dagar!" Och vad beträffar den, som får sin bok i vänstra handen,

skall han säga: "O att jag sluppit få min bok och sluppit få veta vad rannsakingen innebär! O att detta vakt slutet! Min rikedom har ej båtat mig; min makt har vikit ifrån mig." (Koranen 69:4-29). Det finns sålunda mycket övertygande skäl för att tro på livet efter detta:

- Alla Guds profeter har uppmanat sina folk att tro på det.
- Närhelst ett mänskligt samhälle är baserat på denna tro är det ett idealiskt och fridfullt samhälle, fritt från social och moralisk ondska.
- Historien vittnar om att närhelst denna tro tillbakavisades kollektivt av en grupp människor, trots profetens upprepade varningar, så har hela gruppen straffats av Gud redan i denna värld.
- Människans moraliska, estetiska och rationella sinne bekräftar möjligheten av ett liv efter detta.

Guds rättvisa och barmhärtighet har ingen mening om det inte finns något liv efter detta.

Arv I Islam

Arv mellan muslimer är en plikt enligt Koranen och Sunna.

Vem får ärva?

Anhöriga ----- Makar ----- Förmyndare

Vem får inte ärva?

- Icke-muslim får inte ärva muslim
- Mördare får inte ärva sitt offer
- Barn utanför äktenskap ärver inte sin far, inte heller ärver deras far dem, däremot ärver barnen utanför äktenskapet sin mor och deras mor ärter dem
- Barn, fräntagna sin fars namn. ärver inte sin far, inte heller ärver fadern barnen

Män som får ärva

- Make ärver sin maka vid hennes död. vid skilsmässa ärver maken sin maka högst fyra månader, därefter får han inget arv

Följande män ärver i den ordning de står:

- Fader och farfar
- Son, sonson och dotterson
- Syskon och deras barn

- Morbröder
- Farbröder och kusiner

Alla får inte ärva samtidigt utan i första hand dessa tre: make, son och far.

Kvinnor som får ärva

Maka ärver sin make vid hans död. vid skilsmässa ärver maken sin make högst fyra månader, därefter får hon inget arv

- Mor, mormor och farmor
- Dotter, sondotter
- Syster
- Faster, moster och deras barn får inte ärva

Fördelning av arven:

50% går till:

- Make, om maken inte hade son eller sonson eller dotter eller dotterdotter
- Dotter, om det inte finns sonson, alltså om han är ensam
- Syster, (inte halvsyster) om det inte finns bror, fader, son eller sonson
- Faster, om hon är ensam, alltså om det inte finns bror, far eller sonson

25% går till:

- Maken, om maken hade son, sonson, dotter eller dotterdotter
- Maken, om hennes make inte hade son, sonson, dotter eller dotterdotter

1/8 går till:

- Maken, om maken hade son, sonson, dotter eller dotterdotter

2/3 går till:

- Döttrar (mer än en dotter)
- Dottersöner (mer än en)
- Systrar (mer än en)
- Fastrar (mer än en)

1/3 går till:

- Moder, om den som dog inte hade son, sonson, dotter eller dotterdotter eller syskon
- Morbröder, om den som dog inte hade far eller farfar
- Farfar, om det inte fanns bröder

1/6 går till:

- Moder, om den som dog hade son, sonson eller den som dog hade syskon (mer än ett)
- Mormor, om den som dog inte hade mor
- Fars oavsett om den som dog hade son eller inte
- Farfar
- Morbror och moster, om den som dog inte hade far, farfar. Son eller sonson, etc.
- Dotterson, om det fanns en dotter, alltså inte fler syskon
- Faster, om det inte fanns farbror, mor, farfar eller son, etc.

Testamente i Islam

En muslim får inte testamentera mer än en tredjedel skriftligt eller muntligt (i det senare fallet måste vittne finnas). Testamentet gäller även om moder var gravid, och även till institutioner, skolor, etc. Testamentet måste överklagas inom 30 dagar från den dag testamentet tillkännages.

En muslim får testamentera till icke-muslim, men länderna måste vara islamiska. Om den som skall få nytta av testamentet befinner sig i icke-islamiskt land, gäller testamentet om lagar i detta land inte förhindrar detta. Den som får nytta av testamentet måste vara över 18 år. Innan testamentet gäller måste alla lån betalas tillbaka. Om lånen är mer än testamentet, gäller inte detta. Testamentet gäller inte för den som redan har ärvt.